

~~Bibl.~~

~~789. j.~~

~~88 X 7.~~

Leitáza, MKSz 1912. 157.

V. ö. JTK, 1912. 65-67. A.

ZUKT.

1431a

A. pelday (tulaj.)

1431.

LELKI,
TÁR-HÁZ,

Avagy
AZ O. ES UJ TESTAMEN-
TUM Canonicus Köny-
veinek rövid Sum-
mái.

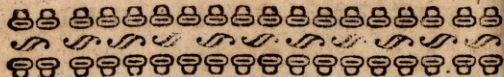
Mellettek
Magyar Rythmusokba fog-
laltattak, és egy-módú nótára sza-
batattak, FÖRVENDI MOLNAR
FERENCZ, által.

LŐTSÉN

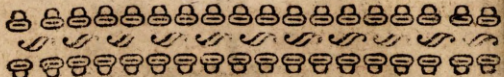
Nyomtatta BREVER SAMUEL, 1692.

2. Timoth. 3. v. 15.

Gyermekségedtől fogva tudgyad az Szent Irásokat, melyek tégedet bölisé tehetnek az idveségre, a' Christus Jéhusban való bit- nek általa.

ELŐL-JARO-BESZÉD

A' Kegyes Olvasóhoz.

* * * * *
K * * * * * Egyes Olvasó, hogy az egész
 * * * * * Biblia Részeinek Summáját,
 * * * * * mint egy história szerint Ma-
 * * * * * gyar Rhytmusban foglal-
 * * * * * tam, nem azért tselek edtem, hogy ez által
 magamat mutogatnám, vagy hiremet ne-
 vemet akarnám terjesztetni, hanem hogy
 ez által az egész Caputot jobb módgyával
 (azt egészítszen meg-olvasván.) akár melly
 gyenge elméjű Olvasó-is elméjében fog-
 hatná és meg-tartathatná. En-is azért, a'
 mint tőlem lehetet, az egész Caputot,
 's abban való Részeket és Dolgokat histo-
 rice úgy igyekeztem bé-foglalni, és egy
 négy Rhytmusfú versben szorítani, hogy
 az Históriákban kíváltképpen igen kevés
 maradna el, mellyet vagy egy szóval, vagy
 egész Rhytmussal oda nem tőttem volna:
 itt azért azt vedd eszedben, hogy minden
 Caput, avagy Rész az egész Bibliában egy-

egy versben vagyon bé-foglalva; Hogy azért a' K. O. az Caputban való dolgo-
kat, ez versekből jobban elméjében tart-
hassa, és minden dolog, a' Könyvnek,
mellyik Rézfében légyen, hamaréb meg-
foghassa, és meg-tudhassa, mindē versnek
első bőűjét az A-B-C-nek rendi szerint
csináltam, holott csak azt kell meg-tarta-
nod, mindenik bőű az A-B C-ben hanya-
dik légyen rend szerint, mellyet ha egyen-
ként meg-tanulsz, csak vedd eszedben, az
a' vers melyben a' meg-tartandó dolog va-
gyon, mitsoda betűn kezderik-el, s hanya-
dik légyen az A-B-C-ben, mindgyáralt
meg-tudod, a' könyvnek, mellyik Rézfé-
ben vagyon. Mellynek el-követésében
ilyen rendet tars: Az első Réfzt tézi mi-
ndenűtt a' betű, mivel az legelső az A-B-C-
ben, a' B, második, a' C, harmadik Réfzt
réfzen, s a' t. Továbbá ezt-is eszedben
végyed, hogy a' Deák A-B C szerint 16-
dik betű a' Q az R, 17. az S, 18. a' T, 19.
az U, 20-dik, de mivel a' Magyar A-B-C-
ben Q betű nintsen, azért a' 16-dik Réfzt,
mindenűtt R, en kezdettém, a' 17. S, 18.
T, 19. U, vagy V, 20-dik, V, vagy Z,

nem-

nem-is mentem pedig soholtováb az 20-
dik Réfzt; Azért a' hol az 19. Réfzt Un kez-
derik, ott az 20-dik mindenkor V én kez-
derik: az hol pedig a' 19. Réfztben V. va-
gyon, ott a' 20-dikban mindenűtt Z va-
gyon. De mivel némelly könyvekben sok
Réfzek vagynak, mellyek az 20-dik Réfzt
fellyűl halladgyak azért az olyā hoszfű
Könyvekben minden 20-dik 40-dik, 60-
dik, &c. Réfzek után az A B C-ét min-
denkor ~~ez~~ kezdtem. Azért K. O. rö-
videden így tartsz számot a' betűkre, hogy
az A jegyzi mindenűtt az Első 21-dik, 41-
dik, 61-dik, 81-dik Réfzt: a' B a' második,
22dik, 42-dik, 62-dik, 82-dik Réfzeket, a'
K 30-dik, 50-dik, 70-dik, 90-dik
Réfzeket, így van a' többi-is rendel. Mel-
lyet, ha jól meg-tanulsz, minden dolog,
melly vagy egy szóval, vagy egész senten-
tiával a' versben bé-foglaltatott, mellyik
réfztben légyen, hamar meg-tudhatod.
Annak-felette, azok a' számok, mellyek
minden könyvnek végén vagynak, nem
egyébire valók, hanem azt mutatják,
hogy az egész Bibliának addig a' szám ig
hány Réfze légyen.

EZ LELKI TAR-HAZ nevű Könyvetskét azért, hogy mostan ki-borsátot-tani, nem az Sz. Írásban tudósoknak (kik én nálamnál - is abban sokkal forgottab-bak) kedvékért tselekedtem, hanem egye-dül azoknak kedvékért, kik még abban nem igen gyakorlották, de mind-azon-által abban épülni akarnának. Mellyet akár ki is ha e' évés Rhytmusokat, avagy verseket könyv-nélkül meg. tanúlja, 's a-zonban a' Bibliá-nak Részzeit egészlen min-denütt utánna olvasza, (melynek olvasása nélkül sok helyen a' dolgot meg sem ért-hetni, kiváltképpen a' ki azt soha sem ol-vasza) rövid nap ennek használattyát meg tapasztalja. Elj azért Kegyes Olvasó ezzel szüntelenül, nem csak magad mulat-ságának okáért ezt dúdolván és énekel-vén: hanem élj az Isten Könyvében az Sz. Bibliában való hasznos épületednek okáért, a' te Lelked i. vefségére.

Légy jó egészségen.

Jó akaród az Urban

ÖRVENDI M. FERENCZ.

AZ O TESTAMENTUMNAK
Summája.

MÓSES I. KÖNYVE.

Ad Nótam: Szertelen rút dolog volt bñu.

ELSŐ RESZ.

A Z első Teremtésnek szép egyenes rendit,
A' menynek és a' földnek minden al-kotmányit,
Fák, füvek, hal, 's madarak, vadaknak neveit,
Móses itten meg-írja Adám eredetét.

II.

BE vivé Isten őket Paraditsom kertben,
Holott egy fa gyümölsőt meg-tilta köréppen,
Mondván: mingyárt meg-haltok, ha ti e'ztek
Osztan az házasság-is szereztetek itten. (ebben

III.

C Salárd hazug ördögnek beszédét el-hivék,
's a' meg-tiltott fának gyümölsét illették,
Mellyért mindgyárt az átok reájok ki omlék,
Az áldott magis osztán nekik ígértetek.

IV.

D Itséretes, 's kedves Ión Abel áldozattya,
Melyelvén ezt Cain öcsétágyon fujtja,

Nod tartományban ő is lőn nagy népnek Attya,
Abel helyett Ádámnak lőn Seth nevű fia,

V.

E Noe Istentől égben el-fel ragadtaték,
Az után Ádám Atyánk Világból ki-műtök,
Seth földön nagy nemzetté mikor szaporodék,
Az másik Lamechtól Noé születeték,

VI.

F Ertelem buja élet földön el-áradá,
seres a Chana háza egyben házatala,
Az ő ön vizről nek k Noe proukállá,
Azen közben lerényen a' bérkár esinállá.

VII.

G Őser fából készített bérkában bé-méne,
Melyben minden állatnak parjában bé-vive,
Negyven éjjel és nappal zápor földre jöve,
S minden magas hegyeket nagy mélyen el-fede

VIII.

H Eted hónapba bárka hegyen meg-feneklék
Probára leg-először holló bortsattaték,
Galambról zöld olaj-fa levél hozattaték,
Noétól, földre kelvén, áldozat téteték.

IX.

I Géretet tőn osztán Isten a' Noének,
Egi szivárványt adá bizonyásgul annak,
Gonosz Chám meg-neveré szemérmes Attyának
Sem ő főle el-vevé jutalmát áldásnak.

X.

K Ezzének osztán Sem, Chám, Japhet szaporodék,
A' leg első Monarcha Nimrodól származni, (mi,
Ama

Ama' hires Nínivét ez kezdé fundálni,
Vadászásban kezdé kegyetlenné lenni.

XI.

L Őn meg-csúfoltatá a' Babel tornyának,
Nyelveknek változási rajza a' Sidóknak,
A' Semnek maradéki itten szaporodnak,
Thare vala a' neve Abrahám Attyának.

XII.

M Ikoron Abrahámet az Isten ki hívta,
UR Chaldéából Lothal Canahánban jutta,
Onnét az éhség előtt Egyiptomban futa,
El vétetett Sarája tisztán vízfizsa jutta.

XIII.

N Apok halladván, egykor vízfizsa jöve Lot-
Es hog' ne osztoznának pásttorok a' kúttal, (thal
Frigyet tőnek egymástól való el-válással,
Szólla Isten másodszor osztán Abrahámmal.

XIV.

O Stronló fereg Soárt, s' Sodomát fel-dulá,
Lothot Abrahám tőlők vízfizsa szabadit
Minden nyert gazdagságnak tizedet ki adá,
A' Melchisedek Papnak nagy áldását hallá.

XV.

P Aifed léfzek néked Abrahám, el-hidgyed,
Es meg-szármálhatatlan léfz te nemzetséged,
Fel-vagdult úszóidról ennek jelét vegyed,
Mert nyilván a' Canahán léfz te örökséged.

XVI.

R Oszkül bősülligen aszfzonyát a' Hágár,
Mivel az Abrahámtól ő vífelőssön jár,

Az ő Afzszonyától igen kitsint fél-már,
Alitván nála lenni, a' kit Abrahám vár.

XVII.

SZövetségének Isten ilyen jegyét adá,
Mert a' környálmátélést nyólczad napra hagyá,
Meddő Sárának monda, mehet hogy meg-nyitná
Ismaél, s Abrahám közt frigyét fel-állata.

XVIII.

T Ekin Abrahám, s távol lát három ifjakat
Kiket hozzá bé-híván, szerze lakadalmat,
A' Sára meg-mosolygá azoknak szavokat,
Igen szánnya Abrahám 'Sodomaiaikat.

XIX.

U Rnak három Angyalit a' Loth bé-fogadá,
Kik által 'Sodomából leányit ki-hozzá,
Ezeknek italokat mikoron meg-ivá,
Ammont és a' Moábót szülni meg-hallá.

XX.

V Ireté Abimelech a' szép Sárát hozzá,
Istentől meg-intetvén meg-vizsza botsátá,
Mint Prophéta jószágát tőle meg nem tartá,
Mellyért házát Isten-is magazzal meg-áldá.

XXI.

A Ldott, ígért Isáknak itt lón születése,
Bé-tellyesedvén minden ígéretnek vége,
Ismaél, s Agar szomjúságban epedése:
Abimelech, s Abrahám szövetség tétele.

XXII.

B izik igen Abrahám, hogy Isák hamvából,
Isten vizont mást adhat meg-égett porából,
Ezért

Ezért akará ötet égő áldozatol,
Istennek vizsza adni parantsolattyából.

XXIII.

C Anahán földén szegény Sára hogy meg-halá
Abrahám földet az Heth fiaitól váltá,
Lón oltán a' Makpela néki koporsója,
Melly a' Mamréh földének ellenében vala,

XXIV.

D Us gazdag ajándékkal Eleázár indúl,
Hogy az Isák Urának leányt hozna tárful,
Ki vizet kére innya kúton Rebechától,
Arany pereczét adá néki ajándékkul,

XXV.

E Lő beszéli Mófes Chetuta fiait,
Isáktól az Elau, s Jákób születést,
Abrahámnak halálát, s Ismaél cselédgyit,
Jákób péppen meg-vővé bátyjának áldást.

XXVI.

F Uta Isák földéből Abimelech Urhoz,
Rebecha Afzszony miatt hivaték házához,
Földben vetett búzája szaz annyi magot hoz,
Abimelech frigy kötni méne az Isákhöz.

XXVII.

G Venge eledelt enni Isák kíván vala,
Minek előtte teste sirben bé-szállana,
Jákób hamar öltözék bátyja ruhájába,
Hogy az első szülöttség áldása rá szálna.

XXVIII.

H Azában Esautól Jákób nem lakhaték,
Bátyja haragja előtt Lábánhoz küldeték,

Bethelben Isten néki éjjel meg-jelenék,
Az holott a' Jakóbtól fogadás térték.

XXXIX.

I Acób Lában bátyához bé-méne szolgálni,
Kész lőn két esztendőket Rachelirt tölteni,
Idő oltán el-telvén Leát adak néki,
Kinek hamar kezdének gyermeki születni.

XXX.

K Esereg 's sir a' Ráchel hog' gyermeke nintsen
Bilának parantsollya, hogy Jacóbhoz mennyen,
Lea meg szűnyén, Zilpát bé küldi hogy izűlyen,
Végre oltán Rachel-is fogada méhében.

XXXI.

L Abának hire nélkül Jacób tsak el-méne,
Attya bálvány képeit Ráchel-is el-vitte,
Lában szörnyű haraggal utánnok erede,
De sok feddőzés után békefűsre tére.

XXXII.

M Batében Jacób Póltát küldé Esauhoz,
Halván haddal jóvését, nyúl az imádsághoz,
Sok szép ajándékokat rendele bátyához,
Készíti az Angyallal magát viadalhoz.

XXXIII.

N Em haragvók Ema Jacób öse ellen,
De sőt haza teréát látá megymessen,
Jacób oltán érkezék Suchotnak völgyében,
Onnért-is vízfönt egy-kor fel-méne Séchemben.

XXXIV.

O Rozva Sichem Dinát rútul fertezteté,
Es végre feleségül szörnyén meg-tereté,

Mellyért

Mellyért magát érette környül metélteté,
Végre szörnyű romlását nemzetének érté.

XXXV.

P Ogányok ocsmány képektől Jacób háza né
Szépen meg-tisztogatván, áldá Isten nevét, (pét
Debóra után Isák 's Ráchel minnyá szemét,
Ruben Bilhá Afzizonynak fel-fedezé testét.

XXXVI.

R Endel itt meg-iratnak Esau feleségi,
A' kiktől származtanak Edom nemzetségi,
Miképpen következtek azoknak Királyi,
'S rendel mint uralkodtak fok erős Herczegi.

XXXVII.

S Szerelmes kised Józseph két álmokat láta,
A' melly miá izegénynek esék változála,
Meg-vénült Jacobnak-is keserves sirála,
Potifárnak adaték Józseph szolgálatra.

XXXVIII.

T Hámár afzizonyt Ger son rendelt feleségül
Vévén hamar meg-halnak, 's marad gyermeknél-
Juda-is nagy bánatban vagon özvegységül kül
Peres és a' Zéráhal Thamar jár terhesül.

XXXIX.

V Ala igen nagy áldás Potifárnak háza,
Mivel hogy Józseph vala UR minden jószágán,
Csudálkozhatik minden az ő tisztaságán,
A' gonosz afzizonynak-is álnok tsalandságán.

XL.

Zöld szőlő veszfőzől lőn Pohárnaknak álma
Azért harmad nap múlva tisztiben bé-állá,

A 7

De

De a' Sútó kosárja fordula kárára,
Mert harmad nap fűgefztrék ötet három fára.

XLI.

Almost láta Pháraó hét kővér úszókról,
Az után ismét hét szép gabona fejeokről,
Jóseph meg-magyarazza, hogy hét bő időkről,
Ertelme van, 's ellenben hét ízük ezstendókról,

XLII.

Búzáért Jácób pénzelt bocsátá cselédgyét,
Holott Jóseph kéncknek nevezé mind őket,
Vízíza térvén, sákjokban találak pénzeket,
Melyl miatt nagy félelem fogá-el mind őket.

XLIII

Csüggő kézzel másodszor Jósephhez érének,
Földöknek gyümölsében ajándékban vőnek,
De elsőben ő töle erőssen féltenek,
Végre ofztán ebédén véle edgyütt ettek.

XLIV.

De Jóseph meg-tértekben ismét meg-kifirté,
Mert szép ezüst pohárát sákjokban téteté,
Kis Benjámint rabul érte meg-téríté,
Juda érette magát holtig kötelezé.

XLV.

Esmértekben nékik Jóseph végre juta,
Sok szép ajándékokat nékik ofztogata,
Edes vén Jácób Attyát hozzája hivattya,
Hogy az hoszfás éhségben éhel meg ne halna,

XLVI.

Fel-kelvén mindgyárt Jácób Egyiptomban
Isten útában sokat ő véle beszéle, (méne,
Eőt

Eőt a' Jóseph meg-látvan szívében örüle,
Hetven számu lélek vólt éppen ő cselédgye.

XLVII.

Gosen földén barmostul őket meg-szállitá,
Az után a' Királynak egykor hurré adá,
Egyiptom kincset Jóseph búzán mind bé-váltá,
Attya testét ki-vízi, hittel fel-fogada.

XLVIII.

Hallván egykor a' Jóseph attya betegségét,
Ephraimot melléje vevén, és Manassét,
Az Jácóbhoz el-vivé, míg el-húnyá szemet,
Hogy szépen meg-áldana Jácób mind a' kettőt.

XLIX.

Iövendőt monda Jácób az ő fainak,
Aldást, vagy pedig átkot kiki mint várhatnak,
Szarmasoról szólla ígért Messiafnak,
Ofztán vigan meg-adá lelkét a' Christusnak.

L.

Ki vízi Canahánban Jóseph Jácób testét,
Bé-telylestvé az ő erős est-üvését,
Kivánnya bátyainak ő-is szövcstégét,
Hogy ha meg-szabadulnak el-vigyék tetemét.

504

MÓSES II. KÖNYVE.

I. R E S Z.

AEgyiptomban Jósephnek szeme hogy el-
húnyék,
A' Jácóbnak cselédgye nagyra szaporodék,
Ugy

Ugy hogy találk Pharáhó igen meg-félemlek,
Bábáknak sídöklékre tótrény mondatatték.

II.

BÉ-vettetik születvén Moises a' vizben,
A' Király leányától tartaték rejtekben,
Egyiptust meg-öle egykor a' mezőben,
Zippora Gersont szüle szám-kivetésében.

III.

Csipke bokor hogy égne igen sebes lángal,
Szóll az Isten Móseinek belőle illy szókkal,
Népnek szava fel-hatott én hozzam bizony al,
Jere, mert el küldetek réged hatalommal.

IV.

Dürczálkodik Moises, s magát vonogattya,
Kigyová ő veszfzejét Isten változtattya,
Pokloságból kezét-is szépen ki-tisztittya,
Zippora véren Urát Angyaltól meg-váltya.

V.

ER-ölteték a' népet téglá csinálásra,
De nem adának polyvát nekik sár gyúrára,
Hafzontalan ha színtén futnak-is Királyra,
A' nép-is zúgolódik Móses és Aronra.

VI.

Fogadását az Isten itt meg-erősíté,
Az ő nevét csudákkal hogy ki-jelenté,
Fogságban epedt népet hogy onnet ki vinné,
Ház népeknek fejeit Móses meg-beszéllé.

VII.

Gyors varáslók csudákban Moifest követik,
Veszfzejeiket el-vetvén, kigyová tünetik,

Minden

Minden-féle folyó-viz vérré hogy változik,
Eleven hal csak egy-is ott nem-találtatik.

VIII.

Hozza Isten az után fok undok békákat,
Harmad és negyed izben hetves bogarakat,
De nem bánták semmiben 'Sídók táborokat,
Isten viskont el-vevé minden tsapasokat.

IX.

Ig első és dög miatt hálnak minden barmok
Hólag-zó fekélytől való nagy romlások,
Az Izráel népének nints semmi bántások,
De Egyiptusoknak nagy vala kínzások.

X.

Küldé Isten Sáskákat földre nagy bőséggel,
Kik mindent meg-evének földön tellyességgel,
Bé-borúla föld színe sűrű fetétséggel, (lyel.
Ugy, hogy minden tapogat, mint vak szerteszél-

XI.

Leg utolsó tsapás-is hogy meg-izenteték,
Hogy minden első szülött világból ki-múlnék,
'Sídók ellen az eb-is tsak meg-sem motzannék,
Pharáhó szíve még-is meg nem lágyították.

XII.

Minden tselédes gazdaPáschát meg szerezze
Kovásztalán kenyert hét napokon egye,
Első szülött hálála végre hogy el-jöve,
Pharás az Izráelt többire ki-üzte,

XIII.

Nekem meg-szenteltyetek első szülötteteket,
Ne rejsz el fiadtól az én beszédimet,

El-

El-vivék vélek együtt a' Józseph tetemét,
Fényes kőd, 's tüzes ofzlop vezérelvén őket.

XIV.

O Szótán minden népével Pharaó ki-menvén,
Sohajt a' nép, meg-fájlván veres tenger szélén,
De a' nap kelleti ízel szépen fel-derülvén,
A' nép szárazon méne a' tenger fenekén.

XV.

P Salnufokkal vigadoz Móses és Mária,
Mert el-jött szabadságnak kívánatos napja,
Keferü viznek-is lónjó izü itala,
Az Istennek atyai maga ajánlása.

XVI.

R Eggel égből versengő népnek Manna jöve,
Eftve penig számtalan fűz táborra ére.
De még-is nem szűnék meg a' nép versengése,
El-téterék egy Gomer Manna jövendőre.

XVII.

S Ebes vizet kö-szikla bocsát Raphidimba,
Melly miatt versengése a' népnek meg-állá,
Amalékkal Jósue mikor szemben szálla,
Hur 's Aron Móses kezét tartják ne lánkadna.

XVIII.

T Anátsot ád Jethro Pap itten Mósesnek,
Hogy bírákat rendeljen az Isten népének,
Kik viseljék gondyokat a' fzegény kötségnek
Eö peniglen halgassa száját az Istennek.

XIX.

V Ala igen nagy tábor a' Sina pusztáján,
Határt vete, az Isten népnek az hegy állján,
Lángal

Lángal a' hegy, 's az ég zeng kürtöknek fuvásán
A' nép pedig fél, retteg, ezeket halgatván.

XX

Z Engő szóban az Isten ki adá törvényét,
Hagya híven őrizni minden ő beszédét,
Nem fzenvedheti az Istennek ő szinét,
Móses által kívánnayák hallani igéjét.

XXI.

A' Raboknak, szolgáknak törvénye mint legyen
Hét eftendő el-telvén, szabadon ki-mennyen,
Atya fértő, rab verő miképpen fizessen,
Eöklelős barom, 's verem illyen rendel legyen.

XXII.

B Armot ki lop, érette ötfőzör annyit adgyon
Tűz, le-tött marha, zálag, vásárló meg-hallyon
Senki árvát, özvegyet meg ne nyomoritson,
Költsönt, Király, és fengéltaz Urnak meg adgyon.

XXXIII.

C Süggő kézzel menyen-fel minden az iáepre
Hamjs tanú te ne légy ajándék vételre,
Hittheusnak bé-vízlek tégedet földére,
Határodát ki-vízsem a' széles tengerre.

XXIV.

D Íztes Oltár épüle, tizenkét ofzloppal,
A' Törvény olvasatik a' nép előtt halkal,
Aron és Hur marada alatt fokasággal,
Mig Móses fenn vala negyven éjjel nappal.

XXV.

E Pületre Sátorhoz ki-ki mindent adgyon,
Kinek-kinek adásra szíve mint hajollyon,
Szóvet-

Szövetségnek ládáját, 's asztalt mint csináljon Gyertyatartót, Cherubint 's rudat aranyozzon,

XXVI.

Ejér, és kék meg viszfázalt szép veres felyem- Az hajlék építések aranyból, ezütből, (ból, Az fedele pediglen feket veres bőrből, Superlát, öt oszlopi legyenek Sittimből.

XXVII.

Gyülekezet Oltárát egykor el-készíték, Tornácznak hosszúságát száz singre intizék, ötven sing szélességére el ki-terjeszteték, Kárpittal, 's oszlopokkal meg-ékesítették.

XXVIII.

Hagyá Isten fel-kenni Aront és Náádot, Hogy viselnék UR előtt ezek az Ephodot, Csináltata illendő szép papi ruhákat, Csengettyút, 's alá függő ékes boglárokat.

XXIX.

Ilyen módot tarts Papok fel-szentelésében, Kend meg-füled gombáját, venen kos vérében, Ne végy semmit magadnak veték kövérben, Estve 's reggel áldozat Sátor előtt legyen.

XXX.

Ket sing magassan csinálj jó illat oltárát, Efstendőben meg-szerezd tisztulátnak húsát, Számoláskor fel-vigyed személynek váltását, Es meg-külömböztetted szentségnek olaját.

XXXI.

Lőn Bafael, Hur fia olly bölts mesterségő, Aholiáb aranyból, ezütből építő,

Hat

Hat napokat számlálván, legyen dolog tévő, Hetedik Szombat legyen, töléd szentelendő.

XXXII.

Móses negyven napiglan az hegyen hogy Borjú kép a' táborban alatt öntetteték. (késék, Mellyért Isten haragia a' népre ki-omlék, Es három ezer bennük érette ki-mülék.

XXXIII.

Nem akará népével az Isten el-menni, Az ő keménységeért Kalauzzok lenni, Istent kőn yörgésével Móses arra vészti, Hogy hátulso részeit szemével nézheti:

XXXIV.

Orczájára nem nézhet a' nép Móisesnek, Hogy másodszor le-hozá törvényét Istennek, Oltarit és berkejt el-ronts pogány népnek, Ne kövesséd nyomdokait te ellenségednek.

XXXV.

Parancsol'a az Isten Szombat meg-tartását Hajlék éppítésére nép adakozását, Erteke szerint ki-ki nyújtá ajándékát, Arany, felyem, köveknek lásd itt gazdagságát.

XXXVI.

Reggel meg-kiáltaték, nem kell több ajándék Talán az-is több lenne, mint sem kívántatnék, Kecske szőrből hajlékhoz kárpit csináltaték, Oszlop, aranyas gombok, 's horog formáltaték.

XXXVII.

Sittimfából Bafael Ládát el-készíté Aranyból kegyelemnek tábláját ki-önté,

A' két

Az ő négy fia - is ruhát hogy fel - vévék ,
Kezek, lábok és fülök vérről meg - keneték.

IX.

Isten kezd - el immár Aron áldozattját ,
Fel - vivén ő magáért gyermekdéd tinóját ,
Az után el - készíté köcsög áldozattját ,
Az Isten tüze menyből meg - emészté husát.

X.

Készítének Abihu, 's Nádáb áldozatot ,
Mellyért rájuk az égből hirtelen tűz szállot ,
Mivel idegen tűzzel mind kettő áldozott ,
Móses a' több Papoknak nagy haraggal szóllott.

XI.

Legyen bizvást előtted tisztátalan állat ,
Melly soha kérőt nem rág, vagy körme nem ha -
Meg ne fertőztesd azért azzal te magadat, (fart),
Tud - meg kit kell meg enni, kit Isten meg - tiltat.

XII.

Magzatokat szüendő aszszonyoknak törvénye
Szülés után ez legyen tisztulás ideje ,
Harmincz három, vagy pedig 66. nap telve ,
Bárányt, avagy gerliczét a' fülő meg - állye.

XIII.

Nepkőzött ha valakin rút poklofság indúl
A' Pap nézze meg hogy ha naponként nem újul
Egyéb fakadék lejend, vagy ha az haj el - hull,
Az ház - is , vagy a' ruha mint fekély - meg rútul.

XIV.

Osztáng yógyulás után miképpen áldozzék,
Es a' Szent társaságban miképpen vétessék ,

Az

Az házi poklofság - is mint orósfoltasék ,
A' kő ezért a' falból mindgyárt ki - vettesék ,

XV.

Puhaság a' férfin ha mikoron léfzen ,
A' magnak el - folyását , s' rekedést érezzen ,
Termézet ellen aszszony ember vére mennyen
Tisztulás módgyát oltán miképpen izerezzen

XVI.

Rendel mind a' Papokat, az Oltárt és Sátort
Hogy meg - tisztítsa Aron mind az egész tábor
Az után mint vesse - le róla az Ephogot ,
Haggya, tarsa - meg a' nép az hagyományokat

XVII.

Satoron kívül soha senki ne áldozzék ,
Ha ki azt cselekefzi , vére ki - ontassék ,
Menni állatok vére néptől ne étessek ,
Istent test , 's ő adtól szaggatott meg ne illetesék

XVIII.

Tiltsa atyafiaknak Isten illetését ,
Es az ő szemérmeknek fel - fedeztetését ,
Aszszonyi állatoknak tisztátalan testét ,
Hőférsi és a' barmoknak rút közsülésbét.

XIX.

V Agyon itten summája a' Decalogusnak ,
Két - két - féle nevei barom, föld , s' ruhának ,
Közösülése férfi és a' rab aszszonyinak ,
A' vén ember böcsinek , 's mérték egy voltának.

XX.

Zaboláztatik immár itt a' bálványozás ,
Eső rdöngös nézőkhöz , 's varáslókhöz járás ,
B Segy

'S egynehány féle buja rút paráználkodás,
Canán földében soha ne lakják babonás.

XXI.

AZ áldozó papoknak legyen tisztaságok,
Holt test, és a' kopaszág tisztátalan nálok,
Meg - égettések, hogy ha kurvák a' leányok,
Hanem épek legyetek mikoron áldoztok.

XXII.

Bizvást ehetik a' ki tisztá, a' szent husból,
De azért tisztátalan távol álljon attól,
Epp barmokat vigyen - fel ki - ki ő aklából,
Kik üressék legyenek minden maculától.

XXIII.

Csengő bögő Innepet Isten parantsolta;
Az Húsvéti Bárányak ételét meg - hagyta,
Aratást és kúrtölést - is meg - parantsolta,
Leveles színeknek - is Innepét le - irta.

XXIV.

Drága olaiból Móses kámpást készítetté,
Semlye lisztből tizenkét kenyeret süttete,
Istent rútol káromlót a' nép meg - kövezte,
Szemet szemért törvénynek ki ki meg - fizessé.

XXV.

Ekképpen kell szentehed hetedik ezrtendő
Nyúgodni hadgyad akkor szántó földet szőlőt,
Jubileust - is meg - tarcsd, hogy érhes jó időt,
Ufforára se adgyad soha te pénzödöt.

XXVI.

Faragott bálvány képet ha töl - kérültek,
Cséplést, sok bő szüretet egymás után értek,
De

De bizony átok követ, ha ellenem tésttek,
Mindazáltal kegyelmet bűnből tőrök nyernék.

XXVII.

GYermekdéd ifiaccskákat mire kell bősátsáts,
Barmot vagy lakó házat, 's szántó földet venni,
Fogadástodat hamar kész légy bé - tölteni,
Föld termésének minden dezmáját ki - adni. 117

MOSES IV. KÖNYVE.

I. RESZ.

ARon 's Móses számlállyák az Izraél népet,
Husz ezrtendősn fellyül az egész seregét,
Hat száz és három ezer lón a' summa felett,
öt száz 's meg - ötven ember harcra ki mehetet.

II.

Bocsásátsatok középben az Isten ládáját,
Es nap támadat felől Judának zászlóját,
Minden nemzet meg - tartsa el - rendelt hatását,
A' miképpen kívánja Isten ő jáását,

III.

CAthalogusban vegyed Aron fiait - is,
Allassd - bé a' tisztben Lévi nemzetit - is,
Osfizátok - ezazokra Sátor ezközit - is,
In váltassanak - meg e - ő szüldöttek - is.

IV.

Diszessen rendellyétek a' Lévi nemzetit,
Chéhát. Gerson, és a' Merari unokáit,

Es csak ezek hordozzák Sátornak edényit,
Kiki minden meg - tarsa el - rendelt határát.

V.

EL idegenült, 's veszet marhát vizsgálja adás
A' gyanús alszönyra - is ilyen törvényt látás
Kit ő ajándékával Oltár mellé állás,
Es ott keferü vizet ő véle meg - itás.

VI.

Fogadást a' ki téfszen Nazireuságra,
Se határ, se szakállat el ne beretvállja;
Részegítő italt - is addig - meg ne igya,
A' míg fogadásának határát nem látta.

VII.

GERSON, CHEHÁI fiai, a' több Lévitákkal,
Mosestől rendeltetett több erős szolgálkkal,
Az határ - szekereket, tizenkét barmokkal,
Fő rendektől el - vővők több ajándékokkal.

VIII.

Het égő szövőtnek fel Sátorban égjenek,
Oltán a' Léviták - is fel - szenteltessenek,
Kik az első szőlőtek helyekben legyenek,
Ötven éztendő s korig ki ki ott éllyenek.

IX.

IZRAÉLITÁK jutván Sina pusztájában,
Szóla Isten Mosestől ilyenképpen mondván,
Paschát meg - szerezzétek tizen - négy nap után
Ha az felhő fel - kelénd, útra indully osztán,

X.

Két kúrtóket veretvén, csináltás ezüstbő
'S fel gyűtséd néha azza' a' népet nagy szentbő

Hadban 's Innep napokon csak azokkal kúrtóly
Miképpen indultanak le - iratik rendől.

XI.

Latod miképpen gerjed zugolódás tüze,
Egyiptomban halálíg vagy a' népnek szíve,
Nintsén ám a' Mannához ennek semmi kedve,
Hetven vén férfiakra száll az Urnak Lelke.

XII.

Maria 's Aron Mosest ellen zugolódék,
Meliyért az ő homioka meg ből - poklofodék,
Heted napig táboron kívül rekeizteték,
Azután meg - ismétlen vizsgálja fogadtaték.

XIII.

Nézelni a' Canahán földre kimeket,
El - botsátá Mosest tizenkét véneket,
Kik hogy vizsgálja térének szőlő gerezdeket,
Hozának, és meg - mondák földnek az ő népét.

XIV.

OSZLÓ földben van a' nép 's vizsgálja akar meñi,
Egyiptomban kívánna örömelebb lakni,
Hogy sem az Orjásoknak személyeket látni,
De Josue biztattya, hogy Isten bé - viszi.

XV.

PArancsolly a' népnek, miként áldozzanak
Csak egy törvénye légye szegénynek gazdagnak
Szombat napon fát szedő embert ki gyomlálnak
Ruhájoknak szélire perémet varjanak.

XVI.

RETTENETES nagy romlás a' Coréra szálla,
Két száz ötven magával egyszer 's mind meg-hala

Azután - is ez a' nép zugolódik vala,
Melly miá két hét ezer, és hét száz nép el-hulla.

XVII.

Szik az vész zö Sátorban szépen ki virágzék
Mellynek mondolája is csuda-képpen latizék,
Az versengő nép ellen ez meg-tartattaték,
De még - is nem álhattyá a' nép, zugolódik,

XVIII.

Téd legyen csak Aron a' Szentség szentsége
A' mi itt az Ur előtt léfzen fel - emelve,
Es csak ott Sicius legyen első szülött béré,
De Lévitáknak nem lesz semmi öröksége.

XIX.

Vizet meg-tisztuláfra miképpen csinállyon
Es a' veres tehénnel miképpen áldozzon,
Holt embert ki illetend, abból ki tisztullyon,
A' tisztátalan pedig azontól meg-hallyon.

XX.

Zugolódás nagy esék, mert nem vala vizek,
De a' köszikla bűvön bortsata nékiek,
Az Edomnak Királya támadá ellenek,
Meg-hala Aron, 's fia helyében állaték.

XXI.

ARad Királyt Izrael erőffen meg - rontá,
Tűzes kigyókkal Isten Izraelt csapdosta,
Sihon Emorheust - is fegyverrel lé - vágá,
Ogot - is a' Básánnak Királyát el - rablá.

XXII.

BAlác - is keményen fel Izrael népétől,
Még a' Szamár - is retteg az éles fegyvertől,
El-in-

El-indúl a' Báalam Moabhoz helyéből,
Izraelt meg-ízeimléle a' Báalnak hegyéről.

XXIII.

CSináltata hét Oktárt áldozat tételre,
Meg-hizott hét tulkokat melyyén meg-égete,
Az atok helyett áldást monda Izraelre,
's nem-is telék Baláknak ebben semmi kedve.

XXIV.

Díszesek, 's igen szép Izrael Satori,
Es teli vagynak neki mindenkor edényi,
Jákov fényes csillagát Bálam jövendőli,
A' Moábnak romlását osztán meg-jelenti.

XXV.

ESzik és iszik a' nép Balpeor Bálványal,
Fel-görjede az Urnak haragja azonnal,
A' Zimri latorságát Phineás dárdával,
Meg-büntetvén, a' csapás meg-állá azonnal.

XXVI.

Föld el-osztása szerint a' népet fel-irá,
Minden nemzetnek sorsát igazán ki-adá,
A Nádáb és Abihujtuz miatt meg-hala,
De Lévi fainak sorfok ott nem vala.

XXVII.

Glliád unokái örökséget vőnek,
Selephád helyett ök-is örökösök lőnek,
Az Abiramnak hegyén Moses mig ki mulnék,
Josue ő helyette tisztben állattaték.

XXVIII.

Húsvéti Sz.Napokat Szombatnak Innepét,
Két két báránynak minden nap ki-ontrán verét,
Itah

Itali áldozatot, 's új hólknak ülését,
Móses itt meg-mutatta áldozatok nemét.

XXIX.

Innepét az hetedik hónap meg-kürtölylék,
Kecske bakokat bűnért áldozni vigyenek,
Az hetedik hónapban fel-gyülekezzenek,
'S minden külső munkától akkor meg-szünyenek.

XXX.

Külömb-külömb féle izemélyek fogadása,
Valaki esküvel magát kötelezi,
Férfit, avagy leányzó, ha meg-erősíti,
Légyen állandó, miglen azt bé-telleyesíti.

XXXI.

Léányotskákon kívül Midián így jára,
Hogy fegyvernek élével Izraél le-vágta,
Gyermekit és barmait magának foglalta,
Gazdag nagy nyereségnek meg-vagyon it száma.

XXXII.

Manasse fél-nemzete, Ruben, 's Gál fiai,
Jordánon nem akarnak lakni által menni,
Merr bar om tartó földön akarának lakni,
Fel-fogadak fegyverrel a' népet követni.

XXXIII.

Neveket szállásoknak holott mulattanak,
Móses rendel meg-irta, az hol bujdosztanak,
A' Canahán földre miglen jutottanak,
Es a' pogány népekkel miképpen bántanak.

XXXIV.

Osztán miként kellyen a' Canahán földét,
Mindennek intézni annak széleségét,

Kinek

Kinek-kinek igazán ki-adni az övét,
Móses itten meg-irta annak az ő rendét.

XXXV.

Parantsolatot ada a' Léviták felől,
Hogy mennyi réizek légyen elnyert örökségből
Hat szabad Városok-is adatnak itt elől,
Az holott meg-maradagon gyilkos történetből.

XXXVI.

Rohanának sereggel Mósefre illy szóval,
Mit kellyen cselekedni Salphad leányival,
Mivel ha idegenhez mennek szabadsággal,
Az ő izép örökségek el-fogy hamarsággal. 153.

~~~~~  
~~~~~

MOSES V. KÖNYVE.

I. RESZE.

Az puszta-ban meg történt dolgok számlálása
'S az isten törvényének meg-magyarázása,
Gond - viselő tiszteteknek helyben állatása,
Meg - iratik Josue tisztre választása.

II.

Birodalomban néked földét Esau-nak,
Nem engedtem jószágát Ammon fiainak,
Sihon földét foglald - el bátor te magadnak,
Mivel hogy nem enged Utat sokaságnak.

III.

Csatát miként indított Og, Basán Királlyá,
Kinek földét egészen a' nép el - foglalta,
B 5 Meg-

Meg - iratik Josue tisztere választása,
Móses kívánságának nem lón meg - adása.

IV.

DRága szent Igeimet igen meg-tartsátok,
Magatokat bálványtól mind tisztán tartsátok,
Három váraft nem akart gyilkosnak mutatok,
Ha történetből élett csak oda fúllatok,

V.

EN vagyok csak egyedül Uratok Istentek,
Azért a' tiz igéket ti meg-örizzétek,
Ha Istent magatoknak Doktorul kértétek,
Mindenekben ő néki téhát engedgyetek.

VI.

FEllyed te Istenedet mint szívből, lélekből,
Es az ő szent Igéjét kezedre kösd jegyül,
Bálványt el-hagyván, őtet tisztellyed egyedül,
Hogy mindennemő jókkal látatsál Istentül:

VII.

GIrgazeust, Pittheust ne fogj főgorságba,
Hogy téged ne hajsztanak bálvány imálásba,
Ha ezt téfzed Isten-is véfzen irgalmába,
Tűzét rakás azoknak inkább bálványokra.

VIII.

Hofzfias bujdosásodról gyakran emlékezzél
Isten ostariról-is gyakran elmélkedgyél,
Eletedben ezekről ne felekedjél,
Hogy Istentől végképpen meg ne büntettségél.

IX.

Iő földet az Isten te igazságodért,
El-hid néked nem adgya a' te érdemedért,
El-aka-

El-akara vesztetni sokszor bűncidért,
De szívből könyörgöttem meg-tartatásodért.

X.

Kövekből faragtatok ismét más táblákat,
Szóvetség ládájában helyhetem azokat,
Aron halála után rendelek Papokat,
Igen meg-fokasítá Isten magvatokat.

XI.

LElketekben minden én igémet rejtsetek,
Sok csuda tételimről meg-emlékezzetek,
Arról beszélgetsetek az hol jártok keltok,
Atkot és áldást hegyen elő beszéllyetek.

XII.

Mindenütt Oltárt, berket, képet le-törjeteK,
Aldozatra választott helyre fel-mennyetek,
Hust a' vérevel edgyütt ti meg ne egyetek,
Ez igékhez azt hagyom, semmit ne tegyetek.

XIII.

NEzöt, és álom-látot földedben meg-öllyed
A' gonoszt ki gyomlallyad, s irtsad te közzüled
Bálványra hitegetöt kövel meg-kövezzed,
Sőt még várafoKát - is tűzzel meg-égefied,

XIV.

OCsmányul halottad on ne szaggasd hájadat
Tisztá, és tisztátalan éltel meg - választfzad,
Minden majorságodat hagyom, meg-dézmáljad
Lévitát, es jövevényt hogy csak abból tartsad.

XV.

PEnzed heted esztendőben költsön oda hadjad
Köldait es a' jövevényt házadnál tapláljad.

Hét esztendő el - telvén szolgád el - bocsássad,
Barmainak fengéjét az Istennek adgyad.

XVI.

REndel minden innepek meg-szentelteffének
Husvét, Pünkösd, és ama' Sátoros innepek,
Minden ti kaputokban Birák téteffének,
Oltárnál képek, berkek soha ne legyenek.

XVII.

Santa barmot áldozni soha ne vigyenek,
Bályság imádók kövel agyon vereffének,
Papokhoz nehéz 's bajos ügyek viteffének,
A' királyok - is azon nemzetből legyenek.

XVIII.

TAnító Lévitának meg - add jóvedelmét,
Csak egy varáslónak - is ne kövesd intését,
Ama' nagy Prophétának halgasd ígejét,
Hamissan tanítónak el - fogyasd életet.

XIX.

VArasokat rendelt, gyilkos hová fússon,
Ha pedig gyűlölségből meg - ölte, meg-hallyon,
Más határában senki - is el ne foglallyon,
Két, vagy három tanún a' dolog meg - állyon.

XX.

Zafzlóval hogy ha hadban ellenségre mentek
Uj házaft, és féltelmest mind vizsgálj a' küldgyeteket,
Ki néktek meg nem hajol, mind el-törüllyétek,
De azért gyümöls fűt el ne veszeffétek.

XXI.

ARtatlan vért egyvölgyben kezdről le-mos-
Babbol lört feleséged szabadon bocsássad, (iad,
Rolt

Rolt erköltsű fiadat kövel té meg - rontsad,
Akasztófán estvére holt embert ne hadgyad.

XXII.

BArmot, 'sel-tévedt ru - át menten haza vigyed
Feleséget gyűlöltöt igen meg - büntessed,
Parázna leányokat, 's férfiat meg-öllyed,
Ha pedig jegyben nem vólt, véle el-véteffed.

XXIII.

CSunya ember, sem Ammon gyűlésbe né men-
Természetnek dolgára mind átorok légyen, (nyé
Senki mástól usorat kölcsönre ne végyen,
Gabonában sem pedig szőlőben ne vigyen.

XXIV.

DEvortiumot engedgy gyűlölt feleségnek,
Zalogát vizsgálj adgyad az nap a' szegénynek,
Meg ne tartsd jutalmát a' te béresefednek,
El-maradott szőlődet hadgyad a' szegénynek.

XXV.

Engedetlen férfiat Biro meg-veresse,
Bátyának feleséget az öttse el-ne vegye,
Es kinek kinek légyen mind igaz mértéke,
Izrael Amaleket hadgya el - töröllye.

XXVI.

Földed 's fád gyümölsének leg első fengéjét
Fel vigyed, 's áldgyad vigan Istenednek Nevét,
Emlegeffad népével tött jó tétéményét,
Fel ne bonts soha véle tött szövetségedet.

XXVII.

GYermekteknek kedvéért oszlopot állatok,
Es parantsolatimat azokra írjátok,

Ébál hegyén az átkot mind ki kiáltátok,
Egész seregül arra mind Ament mondyátok.

XXVIII.

HA parantsolatimat te ott meg-tartándod,
Aldásimat nagy bővön te meg-tapasztaod,
De hogy ha vakmerőjül azokat meg-rontod,
Az átkot bizony soha el nem távoztatod.

XXIX.

Ismét frigyét tőn vélek Moses Moab földén,
Isten jó tétéményt mind elő beszélvén,
Hadgya, hogy meg-álljanak végig szövetségben
Hogy ha el nem akarnak veszni mind egézfien.

XXX.

Kinos fogságokban ha erről emlekeztek,
Minden föld hátrából ti őszve gyűjtettek,
Az én parantsolatom nints megszize táletek,
Mennyet és Földet hívom ma ti ellenetek.

XXXI.

Lakni Moses nem mehett Canahán földében,
Az Josue biztattyá hogy semmit ne félljen,
Törvény Könyvet oda adá a' Papok kezében,
Isten meg-parancsolá, éneket szerezzen.

XXXII.

Moses osztán el-mondgya a' szerzet éneket
Bizony ságul el híván a' mennyet és földet,
Annak meg-tartására igen inti őket,
Hadgya Isten, nézze-meg a' Canahán földet.

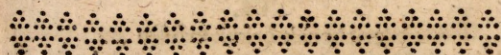
XXXIII.

Nepét az Izraélnek Moses meg-áldgya,
Mindenik nemzetségről és jóvendőt monda,
Kinek

Kinek-kinek mint lenne jóvendőben forsa,
Az Istennek áldását fejekre kívánnya.

XXXIV.

Osztán Moses fel-méne a' Nebo hegyére,
Hogy a' Canahán földét onnét meg-szemlélye,
Holott Isten egy völgyben őtet el-tette,
Az Josué választá Isten ő helyébe.

JOSUE KÖNYVE.

I. RESZ.

Allatá elől ISTEN Hádnagyul Josué,
'S véle való létéről téizen ígéretet,
A' Josue meg-inti nagy szépen a' népet,
Es a' nép-is igéri engedelmeiségét.

II.

Bocsáta két kimeket osztán Jerichóba,
Ráháb őket bujtattyá a' len pozdorjába,
Meg-esketvén kötelen őket ki-bocsáttya,
A' kinek meg-térének vízfőz a' taborba.

III.

Cselédestül indula a' nép Jordán mellé,
A' Papok a' frigy ládat szintén vivék belé,
Jordán vize előttök mindgyárt valék ketté,
Mig által kelésének a' nép végét veté,

IV.

Derekas nagy köveket a' viz fenekéről,
Hozának, hogy az lenne mind örökké jegyül,
Papok

Papok-is fel jővének a' viz közepiből,
Szóllyon kiki ez után kővek jegyzéséről.

V.

EL olvada mind szívek Canahán népének,
Ismael fiai-is környül metéltetnek,
Es az után Gilgálban Pascháat készitének,
Jofuének az Isten Angyala jelenék,

VI.

FAlait Jerichonak őrizik erőssen,
Népnek Isten meg-hagyá, hat nap csak kerályón
Mert hetedik nap kő-fál le-omlik sebesen,
Arany, ezüst, réz, 's ruha csak az Uré légyen.

VII.

GOnofz Achán el-lopa a' szentelt ruhában,
Melly miá Ai alatt el-hullanak fokban,
Sorsot yette Josue rajok a' táborban,
Es Achánt meg-égeték lopásért leg-ottan.

VIII.

HAmár fel-készülének ismét Ai ellen,
A' népnek egyik része hátul lésben lévén,
Reggel ki rohanának Várból eleinkben,
A' Város meg-vétetik, 's áldozat-is leszen.

IX.

I Tten Cananeusok mind őszve gyűlének,
Izraélitákkal ők hogy meg-űtközzenek,
Giboiták álnokul vélek frigyot tőnek,
Melly miá mind örökké rabokká' levének.

X.

Királyok ezt meg-halván, ellenek készülnek,
De ezek Josuéval segítséget kérnek,

Nap-

Napnak hóltnak meg-hagyá, hog' vesztet legye-
A' míg ellenségeken győzedelmet víznek. (nek,

XI.

LAtván ezt a' több népek, ők-is ki-fzállának,
De Izraél népétől mind le-vágatának,
Minden ő tartományok el-foglaltatának,
Vége szakada őfztán az hadakozásnak.

XII.

MInd fel-iratnak itten a' sok tartományok,
Jordánon túl, és innen kikben lőn birtokok,
Moses, és Josuéval el-vesztett Királyok
Számszerént azok lőnek harmintz egy Királyok

XIII.

Nagyob része még hátra Canahán földének
Mellyet a' pogányoktól még meg-nem vettek
Azt meg el-kell őfztani tized fél nemzetnek,
Meg-iratik, mit adott Moses a' többinek.

XIV.

O Sztani a' földeket mikoron el-kezdék,
Caleb a' Josuének előtte állaték
Könyörög hogy külön rész ő néki adassék,
Hebron Városá azért néki engedteték.

XV.

Portioját meg-irja Juda nemzetének,
Caleb maga leányát adgya Othnielnek,
Várofit, és faluit számlállyá ezeknek,
Az Jebuseus marad közte Izraélnek.

XVI.

RÉszek meg-irattatik Joseph fiainak,
's meddig terjedj határa a' birodalmoknak,
Neve-

Nevezetesen az Ephraim fainak,
A' Cananeusok-is közöttök lakoznak,

XVII.

Sorfa a' Manassének elegy Ephraimmal,
Sclophéd leányinak az ő báttyaival,
De meg nem elégszének az ő határjokkal,
Josue meg-tanította, mint élyenek azzal.

XVIII.

Tanátskozván, Siloban Sátort fel-állatak,
Es hét nemzetség között három-három adtak,
Kik az el-maradt földet hét részre osztanak,
Matári meg-iratnak az Beniaminnak.

XIX.

Ujjobban a' Simeon, 's Isachárnak forsa,
Az Aier, 's Nephthalinak és Dánnak határa,
Rendel itt meg-iratik, 's Zebulon Városá,
Thimdasérát Izrael Josueinak adgya.

XX.

Végte re-el-rendelék gyilkosnak Városát,
Cedest, Sechem Városát, és Chiniáth Arbát,
Jordán vizén túl Bésert; Golant, és Ramothat,
Ha ki történetből ilt, oda fogja magát,

XXI.

Az Léviták lakó helyt Josuétól kérnek,
Chechárnak maradéki huzzon harmat vőnek,
A' Gerson fiai tizen hármak lőnek,
Merariták-é tizen-kettőre telének.

XXII.

Birodalom után fok prédával meg-tére,
Ruben, Gád, és Manassének fél-nemzetsége,

Az

Az Jordán-mellet osztán nagy Oltárt építe,
Melly miatt mind az egész nemzet fel-zendüle,

XXIII.

Csak holtának előtte Izraél fiait,
Josue fel-hivatá a' népnek véneit,
Hagya hiven őrizni Isten rendelését,
Hogy ha ők el-akarnák kerülni és apáfit,

XXIV.

Derekassabban ismét Sechembe fel-gyűjté,
Istennek fok vélek tett dolgait beszéllé,
Az után hogy ő vélek izsütséget szerze,
Lelkét Istennek adván, a' nép el-temeté. 211.

BIRAK KÖNYVE.

I. RESZ.

Az Izrael tanátsot kérde itt az URtól,
A' Júda és Simeon fegyvert von azontúl,
Ki úzé Pogányokat Józeph háza Luzból,
A' több nemzetség pedig ott hagyá lakóját.

II.

Bokimban meg-intetvén Angyaltól, bírának
Következő nemzetség szolgálja a' Bálnak,
Mellyért minden pogányok rajtok uralkodtak
De jó szerentsét ada Isten a' Bíráknak.

III.

CAnahán földén maratt több fok pogányokat,
Meg-veré Othoniel az Ríthaimot,

Ehod

Ehol Eglon Királyba bé - üté a' kardot,
Samgaris egy ősztonnel hat száz embert rontot.

IV.

De ez után esének jábinnak kezében,
Bárach, 's Debora aszfzony fel - méne az ellen,
Sifera hadnagy népet el - vezíték egézfien.
Jáhel a' Sátor ízeget veré a' fejében.

V.

Eneket Birák vígan 's Debora énekle,
Isten ditséretire mindeneket inte,
Az jáhelyt magasztallja, hogy ő ezt mivelte,
Es negyven esztendeig nyngvának egy végbe.

VI.

Fel - támadá Midian az Izraél ellen,
Angyal Gedeont szerűn biztattya erőssen,
Báinak oltarit éjjel le - rontá egézfien,
Népet táborban gyűjtven gyapjuu tsuda léfszen.

VII.

Gyenge szívűket Isten hadból vízfizsa küldé,
Végre tsak három - száz lón, a ki hartczra méne,
Gedeon 's Purah éjjel Midiant meg - kénlé,
Es csuda formán őket étfzaka meg - veré.

VIII.

Haraguvék Ephraim a' Gedeon ellen,
Suchot, 's Penuel népe igen embertelen,
Zebah, Salmunah néki akada kezében,
Kiket meg - ölvén, népén Fejedelem léfszen.

IX.

Ierubáál fiat Sechem Királyává téve,
Hetven attyafiait egy kővön meg - ölé,

Sechem

Sechem Városnak népet Isten rá gerjeszté,
A' toronyból egy aszfzony kővel agyon üté.

X.

Kedék Thola és Jair itélni a' népet,
A' bálvány imádásért Ammon Kínzá őket,
De végre meg követék érte Isteneket,
Ammon fel - gyűlekezék, hogy meg - verje őket.

XI.

Lón osztán Hadnagy fattyú Jephthe Gileádba,
Ammon Királya véle békére nem bailsa
De őket osztán Jephthe igen meg - alázza,
Fogadásból leányát Istennek áldozza.

XII.

Meg - vívának Ephraim fiai Jephthével,
Mellyért negyven ezernél többen hullának el,
Jephthe végre meg - hala nép közt tisztefésséggel,
Az után Ibsán, 's Elően, 's Abdon bír a' néppel.

XIII.

Nep ismétlen adaték Philisteus kézben,
Angyal erős Sámsonról ígérteit éfszen,
Mánoáb az Angyalnak áldozatot vífszen,
Az után Sámson hamar e' világra léfszen.

XIV.

Osztán egykor Thimnátba házafodni mé,
's úton Oroszlán kőlyök jöve eleiben, (gyen),
Melyről ifiaknak mesét vete eleinkben,
A' felesége osztán ismét máshoz mégyen.

XV.

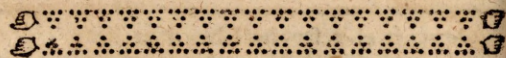
Philisteusok földét Sámson meg - égeté,
Az után ismét őket erőssen meg - veré,

A' Jai

SAMUEL I. KÖNYVE.

I. RESZ.

ANna Aszfzony Elchanah felesége vala,
Kinek méhet az Isten bé-zárotta vala,
Az ő könyörgésére a' Samuelt adá,
Silobán őt fel-vévén, az Urnak bé-vallá.

II.

Buzgó szivből Anna aszfzony ének ket ökle
Eli Pap fiainak nagy hitetlensége,
De hogy Eli Pap őket csak lágyan feddete,
Ezért Isten házára veszedelmet küldé,

III.

Csendes nyugtában Isten szólla Samuelnek,
Es eleiben futa Samuel Elinek,
Veszélyét meg-jelenti Eli nemzetének,
Kedvesége nagy vala végre Samuelnek,

IV.

Derek hartzot tőn a' nép Philisteusok kat,
Őda Láda, 's el-esék Hophni Phineással,
Ez hirt halván Eli Pap, székéből esék nyakkal,
Phineás felesége szüle hamarsággal.

V.

EL-esék Láda előtt a' Dágot Asdodban,
Gádban vízen valának Sily miatt nagy kinban,
Onnét ísmét el-küldék a' Ládát Ekronban,
Tanátskoznak, hogy haza küldének Siloban,

VI.

FEjedelmek Ládában ajándékot tőnek,
Két tehenen, szekéren osztán haza küldék,
Bethfemesbéliektől áldozat téteték,
Chiriath Jeárimban onnét fel-viteték,

VII.

Gonofzságot el-hagyván Istenhez térének,
Samuel intésre Mispába gyűlnek,
Philisteusok tőlök igen veretének,
Lőn Samuel Birája Izraél népének.

VIII.

Helyette két fia birákká levének,
A' népek Samuel-től csak Királyt kérének,
Királynak igazságát meg-mondá nékiek,
Hadgyá Isten, engedgyen a' nép beszédének.

IX.

Ifiú Saul, kis fia, ékes tekintetre,
Szamarit nem találván, méne a' nézőre,
Szenbén lőn Samuellel fel-menvén az hegyre,
Holott meg-vendégelék Sault végezetre.

X.

Királyá kenvén Sault, fokát jóvendőle,
Kit Isten a' Saulon az napon bé-tölté,
Mispában egyben gyűlvén, a' nép ki keresé,
Es Királyának ötet nagy szépen üdvözlé.

XI.

Lovagokkal a' Náhás Jabeft hogy meg-szálja,
Három száz ezer néppel Saul-is ki-szálla,
Ammonitát másod nap meg-úté hajnalba,
Sault Királyságba a' nép confirmálja.

C.

XII.

XII.

MEnti magát Samuel ártatlanságáról,
Feddi népét Istenhez háládatlanságáról,
Mennydörgést és esőt kér erre bizonyoságot,
Meg-rettent népet inti, élyenek jámborról.

XIII.

Nepe Philisteusnak Saultól vereték,
Azután a' Saultól áldozat téteték,
Mellyért az UR Istentől ő-is meg-vettetek,
Kovács Izrael földén nem találathaték.

XIV.

Orozva a' Jonathán a' táborn meg-üti,
Saul nagy tilalommal népet kötelezi,
Egy kis mézért Jonathánt akará meg-ölni,
De a' nép ő életét haláltól meg-menti.

XV.

Parantsolatból Saul Amalekre méne,
De a' barmok saepinek, 's Királynak kedveze,
Isten-is Királyságot ő tőle el-vette,
Agag Királyt Samuel fegyverrel meg-ölte.

XVI.

Rendel minden fiót Isai hivatá,
Dávidot a' Samuel Királlyá választá,
Gonosz lelket Saulra Isten rá bocsátá,
Hegedűlni Dávidot Saul el-hivatá.

XVII.

Szidalommal illeté Goliáth a' népet,
Dávid-is fel-fogadá hogy meg-öli őtet,
Kövel homlokba ütven, el-üté a' fejét,
Izrael-is el-dulá Philisteus népét.

XVIII

XVIII.

TEllyes szívvel Jonathán a' Dávidhoz hajla,
Afszony népek serege ditséretet monda,
Saul Mihalt Dávidnak adá házasságra,
Jegy ruhában szemérem testnek bőrét ada.

XIX.

Utólsó szükségében Jonathán meg-menti,
Dárdával mert a' Saul akará meg-ölni,
Ejjel Michál ablakon őtet ki erefzti,
Samuelhez Ráhamba méne panaszolai.

XX.

Vete állandó frigyét Jonathán Dáviddal,
Igéri hogy ielt téfzen nékie a' nyíllal,
Saul ölni akará Jonathánt dárdával,
Dávid a' Jonathántól el-valék írással,

XXI.

Achimélekhez Dávid jutta Nob városba,
Goliáth kardgyát, 's kenyerét el-vivé utában,
Achis Királyhoz méne Gathnak városában,
Ijjedtében bolondá tévé magát ottan.

XXII.

Barlangban keseredtek Dávidhoz gyűlének,
Gád szavára Mitzpából Judeában jönek,
Doeg árulója lön az Achiméleknek,
Es végre gyilkossá-is Papok seregének.

XXIII.

Chehilát ellenségtől a' Dávid meg-menté,
Onnét ismét el-futa Ziphnek erdejére,
Jonathán hozzá menvén, frigyét tón ő véle,
Zipseusok bé-adván, őzik hegyről-hegyre.

C 2

XXIV.

XXIV.

Dávid lopva el-metfize Saulnak ruháját,
Osztan elő belszéli nagy ártatlanságát,
A' Saul-is meg-vallá minden gonofságát,
Dávidot meg-esketi, nem bántaná házat.

XXV.

EL küld Dávid Nábálhoz kenyeret kéretni,
Nábál embertelenül izene ő néki,
Abigail nem restell ajándékkal jöni,
Es a' Nábál meg-halván, felesége lenni.

XXVI.

Füta Dávid népével Ziphnek pusztájában,
'S éjfel lopva bé-méne Saul táborában,
Az után meg-szóllitá más nap hegy ódalban,
Saul vétkét meg-vallá, 's tere hazájában.

XXVII.

Gath városában Dávid Achishoz bé-méne,
Achis Siclágot adá nékie örökbe,
Rabolni ki jár vala Gethurnak földére,
Dávid Achishnak juttat igen nagy kedvébe.

XXVIII.

Haddal Philisteusok táborba szállának,
Saul segítségéhez futa Varáslónak,
Pokolból jött Samuel választ tön Saulnak,
Saul feleletire meg-rettene annak.

XXIX.

Immár Philisteusok Aphekbe fel-gyűlven,
'S Dávidot a' fő-népek el-nem szenvedhetven,
Achis hagyja, hogy reggel mingyárt visfiza men-
Dávid-is visfiza tere Achishnak földében, (nyen-

XXX.

XXX.

Kiűtvén az Amalech, Siclág mind el-ége,
Dávid őket el-érvén, keményen meg-verte,
El-vitt jószágot, 's rabot túlők visfiza nyerte,
Frédából baratinak ajándékot küldé,

XXXI.

LAtván a' Philisteust Saul, meg-űtközik,
Három fia, és maga kard miatt el-esék,
Testeket Bethsán város falára függeszték,
Jábesbéliék éjjel lopva el-temeték. 367.

00 000 000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

SAMUEL II. KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Dávidhoz Siclában követ hozá jöve,
Saul 's Jonathán felől ki néki hirt tleve,
Ruháját meg-szaggatván, postát meg-ölete,
Sault es a' Jonathánt fokáig kesergé.

II.

BE-menvén Hebronba, ott Királyá keneték,
Isboseth-is Abnertől Királyá téteték,
Afaél az Abnertől által veretteték,
Háromszáz nyolczvan ember nép közzül el-esék.

III.

Cathalogusban Dávid fiait fel-jedzi,
Abner tisz telességesen Dávidot köszönti,
Alnoksággal az Abnert Joáb által üti,
Dávid őt el-temetvén, a' néppel kesergi.

C 3

IV.

IV.

Dárdával két Hadnagyok Urokat meg-ölék,
Isbofethnek ágyában a' fejét el-űték,
Es azt ők nagy örömmel Dávidnak bé-vivék,
'S rút halállal mind kettő érte meg-öleték.

V.

Egész Izrael népe Dávidot fel-kené,
Jerusalemet, 's Siont népével meg-vővé,
Hírámot köszöntetvén, ágyát izélesíté,
Philisteust két izben erőfőu meg-veré.

VI.

Fel-gyűlvén a' fő-népek, a' Ládát fel-vővék,
Ládához nyulásért Uzza meg-öleték,
Obed Edom házatól Sionba viteték,
Tánczolásért Micháltól Dávid utáltaték.

VII.

Gondolá ezt a' Dávid, hogy templomot rak-
Isten néki izené, hogy az ő magzáttya, (na,
Lenne ki ő nékie Templomot csinálna,
A' Sátorban bé-menvén, nagy hálakat ada.

VIII.

Haddat a' Philisteust, és Ammonitát,
Edon, Moáb, és Sirust, 's Tzobának Királyt,
Dávid meg-hódoltatá, el-dulván országát,
Fő-hadnagyá választá Serujának fiát.

IX.

Isten Dávid jól télsen a' Mephibosettnel,
Atya jószágát kézhez ada tellyeséggel,
Mephiboseth köszöni ezt le-hajtott fővel,
Mőltig Jerúsálemben tartaték étellel.

X.

X.

Külde Dávid Hánonhoz ötet vigasztalni,
Követek szakállait, 's ruhát el-metfzi,
Ezért Amoritákat a' Dávid meg-veri,
Az Syrusokkal edgyütt szolgálva téfzi.

XI.

Lakván Joáb táborban, Dávid hivalkodik,
Betabee bé-vitetvén, véle közösődik,
Az Uriás méltatlan harczon meg-öletik,
Betabee feleségül Királytól véretik,

XII.

Meg-dorgálván Dávidot a' Náthán Próféta,
Dávid penitentiát búncírói tartá,
Betfabétól lőtt gyermek heted nap meg-hala,
Rábbah várost meg-vérén, népét le-vagatá.

XIII.

Nagy betegség Thámáért Ammon magát tévé
Thámár hozzá bé-menvén, sőt meg-szeplősíté,
Absolon vendégségben Ammont meg-öleté,
Gessurban fatván, harom elztendőt el-tölté

XIV.

Ökossággal az Aszfzonyt Joák meg-tanítá,
Aszfzony szép szóval Királyt Absolonhoz hajtá,
Joáb által Gessurból haza hozattatá,
Két elztendő el-múlva örömmel fogadá.

XV.

Pártot ütven Absolon, a' népet el-hastá,
Hebronban Hánon magát Királynak hivatá,
Dávid tőle fél-ében Várust pusztán hagyá,
'Sidók Papot Ládával meg-viszfza bocsátá.

C 4

XVI.

XVI.

Rakott terehvel Siba a' Dávidhoz jöve,
Sémei-rú. Izitkokkal Dávidot illeté,
Absolon Jerusálemben népét fel-vivé,
'S az Attyának ágyasit mind meg-fertezteté.

XVII.

Siralmas és rozsz tanács Absolonnak tettek,
Ez tanács Chusájtól ismét el-bontaték,
Dávidnak meg-zenvén, vizen által szókék,
Holott Barzillaitól étellel tartaték.

XVIII.

Taborát Absolonra Dávid ki-bocsátta,
Absolon üstökénél fogva fel-akada,
Ez hír hogy a' Dávidnak füleiben juta,
Absolont keservessén, 's fel-szóval firattya.

XIX.

Vegetlen fok sirásért a' Joáb meg-feddi,
Egész Izrael 's Júda Királyt haza viízi,
Semei térdre esvén, Királyt meg-követi,
Dávid a' Barzillait hozzá hívja lakni.

XX.

Zendülést szerze Seba, 's néppel meg-hasonlék
Amassi néppel edgyütt ellene küldeték,
Abela a' Joábtúl kőnyúl vétetteték,
Sébának a' kő-falon feje ki-vetteték.

XXI.

A' Saulnak dolgoért nagy éhség támadá,
'S akasztófán hét fia érette meg-hala,
Maradékival edgyütt Dávid el-takará,
Végre az Orjáfoknak magvokat szakasztá.

XXII.

XXII.

Buzgó szívből Istennek a' Dávid énekle,
Emlekezvén számtalan jó-téteményire,
Az ő ellenségitől hogy őt meg-mentette,
Es hogy az ő országát meg-erősítette.

XXIII.

Cselekedetit írja itten a' Dávidnak,
'S vigasztaló beszédit Isai fiának,
Rendel itt le-téetnek nevek Hadnagyinak,
Kik minden dolgaiban mellette vóltanak.

XXIV.

David egész Izraelt mind meg-számláltatá
Mellyért Isten népére a' dög halált hozá,
De Jerusálem ellen Isten nem bocsátá,
Araunah szérűjén óltárt fel-állatá. 291.

KIRÁLYOK I. KÖNYVE.

I. RESZ.

A' Dávid végezetre meg-vénhedett vala,
'S Adoniás ő magát Királynak vallatá,
Dávid-is a' Salamont fel-kennie hagyá,
Az Adoniás magát az Oltárhoz voná.

II.

Beszédével Salamont a' Dávid oktatá,
Adoniást Salamon osztán le-vágatá,
Abiathár Papot-is tisztiből meg-fosztá,
Joábon és Semein bolcsizuját meg-állá.

C 5

III.

III.

Csak hamar a' Pharao leánya hozaték,
Gibeonban az Isten Királynak jelenék,
Istentől bölcseséggel bűvön meg-áldaték,
Két parazna afziszonynak bőlts törvény téteték.

IV.

Derekas fő-fő népek itten meg-íratnak,
A' tizenkét tisztartókrendel gazdálkodnak,
Bölcséget itt meg-írja Király afztalanak,
Hallatlan bölcsesége vala Salamonnak.

V.

Épületekhez való fákat Hirámtól kér,
Hiram-is Salamonnak nagy örömöst ígér,
Buza 's-olaj mértékje vala negyven ezer,
A' Salamon dolgoffá számtalan fok ember.

VI.

Falát és kamaráit Templomnak szép móddal
El-kezdé építeni Salomon azonnal,
Melly körös környül ékes fok szép virágokkal,
Cherubínokat képével, 's-tündöklök arannyal.

VII.

Gyönyörű nyári háznak, 's Széknek építése
Itt lón értz oszlopnak, 's tengernek öntése,
Az üstök lábainak, 's edényeknek mive,
Gyertyatartóknak aranyból ki veretése.

VIII.

Hivatván a' Papokat a' Ládát bé-vivék,
Salomon az Istennek fokát imádkozék,
Számtalan fok ökrökkel, 's juhokkal áldozék,
Az nép-is meg-áldatván, haza bocsáttaték.

IX.

IX.

Ismétlen meg-jelenék Isten Salamonnak,
Husz Városokat ada az Hiram Királynak,
Az maradék pogányok néki adót adnak,
Ophirből hajókon fok aranyakat hoznak.

X.

Királyné a' Salamont személy szerint látá,
Es fok drága marhákkal még ajándékozá,
Szép fris királyi széket Király csináltata,
Minden ditsőségeit itt elő számlálta.

XI.

Elke a' Salamonnak Bálvány ntán hajla,
Melyről ötet az Isten meg dorgálta vala,
Hadad Királyt, és Refont reája támasztá,
A' tiz nemzetséget-is töle el-szakasztá.

XII.

Mind az egész nemzetség Roboámhoz méne
De Roboám kegyetlen válaszfizal ereszté,
Jeroboámot ösztán nép Királlyá tévé,
Ki Dánban és Bérhelben borjut fel-emelé.

XIII.

Nagy veszedelmet néki Prophéta kiálta,
's a Király meg-száradott-kezt meg-gyógyitya
Egy vén hamis Prophétaútról vizfiza hujja,
Mellyért haza tértében Oroszlán meg-rontya.

XIV.

Osztán a' Jeroboám Ahiáshoz küldé,
Ahiás veszedelmét néki jóvendőle,
A' Nadáb uralkodék ösztán ő helyette,
Jerusalemnek kintsét Sesák mind el-vitte.

C 6

XV.

XV.
PArancsolván Abiah, Judán uralkodik,
 Az után ő utánna Afa választatik,
 Afa és Benhadád közt szövetség tételik,
 Nádáb meg-ölettetvén, Bááfa uralkodik.

XVI.
ROmlását a' Báásának Jehu jóvendőlé,
 Az Zimri pártot átvén, Elahát által veré,
 Házban Zimri meg-égvén Omrit nép fel-kené,
 Es Achab Idét Hiel Jerichót éppité.

XVII.
SZárazságot az Illyés Achábnak meg-mondá
 Hollók által az Isten Illyést el-táplálá,
 Sareptában kis lisztet, 's olajt izaporitá,
 Es az özvegy aszfizonyinak fiát fel-támasztá.

XVIII.
TAlálkozván Achábra az Illyés, meg-feddé:
 A' Báálnak Prophétáit mind öszve gyűjteté,
 Az áldozat meg-égvén, őket mind meg-öle,
 Nagy elsőnek jövését Achábnak izené.

XIX.
UGyan akkor féltében a' pusztában ére,
 Pogácsa erejével negyven napig méne,
 Horeb hegyén az Isten ő véle beszéle,
 Elizeus szántást el-hagyván, őt' követte.

XX.
Zalagért az Achabhoz Benhadád bé-küldé,
 De Acháb izenetit csak femminek vélte,
 Es két izben meg-vervén, őt' el-eresztette,
 Isten-is meg-izené, hogy meg-halna érte,

XXI.

XXI.
ACháb a' szőlő miatt betegségben esék,
 Szegény Náboth érette és meg-kövezteték,
 Mellyért Acháb, 's Jezabel büntetést meg-érték,
 De meg-alázódásért ez el-halasztaték.

XXII.
BElé ejték-a' törben az hamis Próphéták,
 Igazat mondásáért Micheást meg-csapák,
 Achábnak vérért harczon az ebek fel-nyalák,
 Az Josaphát meg-halván, Joramot választák.

313.

KIRALYOK II. KÖNYVE.

I. RESZ.

AChaziás beteg lőn, 's Belzebulhoz küldé,
 Isten-is meg-izené, többé fel nem kelne,
 Ama' két ötven embert tűz meg-emésztette,
 Hogy Achaziás meg-holt, Joram lőtt helyette,

II.
BEthelből ki-érkezvén, Jordán meg-szárada,
 Illyést tüzes szekérben Isten fel-ragadá,
 Elizeus kút vizet Sóval meg-gyógyitá,
 Negyven két gyermekeket medye el-szaggatá.

III.
Csak hamar a' Joramtól Moáb el-szakada,
 Joram, Josaphát 's Edom ellene indula,
 Elizeus nékiek bő vizet támasztá,
 'S Moábot az Izraél erőssen meg-rontya.

C 7

IV.

IV.
DRága korsó olajka fokra szaporodék,
 Sunamit-is fiaim itt fel-támasztaték,
 A' keferű pép lisztel meg-édesítették,
 Száz ember hufz kenyeret még meg-fem cheték.

V.
ELizeushoz jöve Nááman Syriából,
 Jordánban meg-tisztúla belpoklofságából,
 Geházi ruhát kére hir nélkül Námántól,
 Melly miatt mind holtiglan marada poklofól.

VI.
FEjzét az Elizeus a' vizből fel-hozá,
 Benhadad értéküldé, hogy őt' el-hozatná,
 Es meg-vakult szolgait a' Király jól tartá,
 Hallatlan nagy éhséget Samaria lata.

VII.
GAzdag és nagy bőséget népnek jövendőle,
 A' mellyet egy fő ember soha nem hihete,
 Etszaka négy belpoklos a' táborat meg-kimlé,
 Királynak hírével lön, 's prédát bé-viteté.

VIII.
HE: esztendeig tartó nagy drágaságról szól
 Az Benhadad meg-halván: Haza el orizagol,
 Edom-is el-szakada az után Judától,
 Jorám helyt Ochoziás marada Királyól.

IX.
Izraél népén Jehu Királyá keneték,
 Jorám és Ochoziás töle meg-öleték,
 Jezabelt-is fel-házból ablakon ki-veték,
 Néptől el-tapodtatván, az ebek meg-evék.

X.

X.
KIsded hetven fiait Achábnak meg-ölek,
 Ochoziásév al-is izinte ezt cselekedék,
 A' Báálnak tisztelőit Templomban fel-gyűjték,
 őket le-vagván, képét, 's-bálványt meg-égeték.

XI.
LOpva edgy dajka által Joás fel-tartaték,
 'S hét eiztendő korában Királyá keneték,
 Az Attalia Aszizony néptől meg-öleték,
 Báál Temploma és képe mind le-töretteték.

XII.
MIndgyárt Joás templomot építetni hagyá
 'S annak romladozását mind meg-csináltata,
 Jonts az Hazaelnek kincsét mind ki-adá,
 Két roíz szolgája Joást az után le-vágá.

XIII.
NEpestől a' Joacházt Hazael le-nyomá,
 Beteg Elizeust-is Joás látogatá,
 Az Elizeus csontya embert fel-támasztá,
 Izraélnek városít Benhadad meg-adá.

XIV.
OSztán Amasiás a' két gyilkost meg-öle,
 Joás megédeségéért ötet szegyenité,
 A' nép reá támadván, Lachisban meg-öle,
 'S helyette a' Jorámot nép Királyá tévé.

XV.
Poklofsággal az Isten Azariást látá,
 Zachariást-is Sallum nép előtt le-vágá,
 Manahem és Phacéja székit el-foglala,
 Es Joatham helyett Judán Acház lön Királyá.

XVI.

XVI.

XVI.
Rofsz Acház el-hajola az Urnak útától,
Es segítséget kéré Teglaphtlásártól,
Egy Óltárnak formáját küldé Damascusból,
'S az Ezechiást hagyván, ki mulék világból.

XVII.

Salmanázár népeftül Hőfeáft el-vízi,
 'S el-raboltatásoknak okait befzéli,
 Egéfen Samáriát pogánnyal bé-tölti,
 Az Iftent nem félőkét Oroszlan meg-öli.

XVIII.

XVIII.
T Emplomban Ezechiás ércz kigyót el-tőré,
Senacherib hozzája Rabschásht el-küldé,
Es rít káromló szókkal néki ezt izené,
Hogy femmi bizodalmát Istenbe ne vetné.

XIX.

XIX.
Ugyan akkor mindgyáráft Isten választ ada,
Másfzör küldött levelet Ezechiás láta,
De ez felől-is Isten öt' meg-vigasztalta,
Mert száz nyolczvan öt ezért az Angyal le-vága.

XX.

Vidd véghez jól dolgozat, Efsaiás mondá,
Ezechiás életét Isten hozfzabitá,
Követeknek kintseit mind meg-mutogatá,
A' mellvért Efsaiás őtett meg-dorgálá.

XXI.

A. Bálványt a' Manaffes oltán fel-emeli,
Kinek itt meg-iratnak minden undoksági,
Az Isten a' Próféták által fenyegeti,
Hóltá után az Ammon kezde uralkodni.

XXII.

XXII.

XXII.
Butzósággal Jofías Templomot építi,
Élt könyveit Helchiás Pap oda adá olvasni,
Holda másfolyozhoz küldte tanácsot kérdeni,
Ki júdának romlásit néki meg-izeni.

XIII.

XXIII.
C Suda-felázóval Kirá'y a könyvet olvassa,
Es az Isten Templomát szépen tisztítja,
A' Páskhát-is meg-fszeré, 's ördöngözt ki-irtá,
Josiáht meg-öletvén, a' Joacházt hagyá.

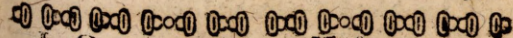
XXIV.

XXIV.
DE Joachim el-állá Nabucsdnézartúl,
 Ki a' fiát Joachint ofztán vivé rabúl,
 A' Sedechiást hagyá még othon Királyúl,
 De ő is el-fakada Babilóniátúl.

XXV.

XXV.
Ezért Nabucodnézár a' Várást meg-fszállya,
 Sedechiás fremeit ofztán ki-to-latatta,
 Templomet is fel-gyújtván, várást el-rabollya,
 De Joachint a' Királyi tisztetségben tartya.

338.

I. CHRONICA KÖNYVE.

I. RESZ.

Adámnak maradékít jött elő számlállya,
Noe, Sem, Cham és Japhet fuit meg-mond-
Abrahám Atyánknak-is nemzettségét írja, (Gya
Saz Edom Királyit-is rendel elő hordgya,

II.

II.

BE-irja mind neveket Jácób fiainak,
Es azután Judáról a' kik származának,
Az Zerah, és az Helron fok maradékainak,
Amram és Jerameel, 's Caleb fiamak.

III.

CSeléli a' Dávidnak, kik Hebronban lőttek,
Es Jerusálemben-is kik néki születtek,
Királyok és Hertzegek, kik székben ültek,
Rendel itt meg iratnak, miként következtek.

IV.

DAvid után leg ottan Judá maradéki,
Mind fel-irattának fok lakó helyei,
Simeon fiai-is mind elő beszéli,
A' pogányok határit mint kezdett k birni.

V.

EZer után Ruben, Gád, 's Manassé nemzete,
Miképpen szaporodott ezeknek cselédgye,
Itten meg-irattatik minden lakó helye
Miglen Ásýriában az Pul fogva vitte.

VI.

Fejenként kik voltak Lévi maradéki,
A' Gerson, Chéhát, és a' Merán fiai,
A' kiknek csak a' Sátor körül vala tiszti,
Rendel meg-irattanak fok lakó városi.

VII.

Gyermekei az Issachár, és a' Nephtalinak,
Manassé és Ephraim, 's Aser fiainak,
Itt elő számláltatnak nevek mind azoknak,
Azoknak ágyékokból a' kik származának.

VIII.

VIII.

Hozsizan itt le-iratik, kicsodák voltak,
A' Benjámin fiai, 's nevek Városoknak,
Nemzets-gét említi a' Saul Királynak,
Fiait-is meg-mondgya az há Jonathánnak.

IX.

JRja kik laktanak mind Jerusálemben,
'S a' Papok-is mint jártak-el az ő tiszteketben,
Es kinek-kinek tiszti micsoda lőtt legyen,
'S kicsodák lákoztanak Gibeon földében.

X.

Kard miatt a' Jonathán, és Saul el-esék,
'S a' Dágon teplomában fejek fel-téteték,
A' jabsbáliektől testek el-hozaték,
Meg-égetvén, egy tölgy fa alatt el-temeték.

XI.

LAkni a' Dávid Király Hebronba költözék,
Osztan a' Sion Vára tőle meg-véteték,
Hadnagyi meg-irattak, kik őtet követték,
Kiknek jó vitezségek széllyel el-hirhedék.

XII.

Minden öldözésében őtet követi,
Meg-irattak Dávidnak fok jó-akarói,
Es mennyi számun jöttek őt Királya lenni,
'S mind egész Izraëlen Fejedelmé tenni,

XIII.

NAgy fris pompával Dávid a' ládát fel-vővé
Abinadáb házatól hogy Sionba viand,
De hogy Uzzát az Isten hirtelen meg-ölé,
A' Ládát Obed Edom házánál le-tévé.

XIV.

XIV.

O Sztán fát küldé Hirám a' Dávid Királynak,
'S tób feleségeket-is vón Dávid magának,
Hogy a' Philisteusok reá támadának,
Két ízben, a' Dávidtól meg-aláztátának.

XV.

P Apokat Lévitákat mind őszve hivatá,
Hogy vigassággal Ládát Sionba fel-hozná,
Es midőn örökölt a' Dávid ugrálna,
A' Michál tellyes szivből őtet meg-utállya.

XVI.

R Endes őrzőt Dávid Ládához rendele,
Isten ditséretire sok éneket szerze,
Aldozni parancsola mind reggel és este,
Es a' nép meg-áldatván, ki ki haza méne.

XVII.

S zivből Dávid Templomot akara rakatni,
De az Isten Nathántól néki meg-izeni,
Hogy az ő fia fogná meg azt véghez vinni,
Az Sátorban bé-menvén, halát ada néki.

XVIII.

T Aborával Szent Dávid az Ammon fiai,
'S mind Edom, Philisteus, 's Moábnak Királyit,
Erőssen meg-alázá, el-dulván országut,
Es az után le-írja sok fő-tisztartóit.

XIX.

U Rakat az Hanonhoz küldé vigasztalni,
Ki Dávid követinek ruháit el-metszi,
A' mellyért Ammonitát a' Dávid meg-veri,
'S az Synusokkal együtt szolgáltyá tévzi.

XX.

XX.

V Ijja a' Joáb Rabbath, 's erőssen rontattya,
Es minden gazdagsáit a' Dávid-ki hozza,
Fűrészfél és fariókkal népét kinoztattya,
Philisteusokat-is háromszor meg-rontya.

XXI.

A z Izraélitákat Dávid meg-számlálá,
Mellyért Isten népére a' dög halált hozá,
De Jerusálem ellen Angyalt nem bocsátá,
Dávid Ornán szerűjén Oltárt meg-rakátá.

XXII.

Bőséges fákat szerze Templom építésére,
Arany, ezüst, 's kőveket szépen el-készíte,
Es a' Salomont inti, légyen gondgya erre,
A' fő-fő népeket-is kéri segítségére.

XXIII.

C Héhat, Gerson, 's Mérári fiai számlállya,
'S őket a' szolgálatra ujjobban el-osztya,
Es kinek-kinek tisztit eleiben írja,
Hogy ki-ki tisztiben hivebben el-járna.

XXIV.

D Avidtól Aroniták meg-számláltatának,
Eleázár 's Ithamártól kik származtanak,
Es huszon négy részekre ezek osztattanak,
Az Léviták pediglen nékik szolgáltak.

XXV.

F Nekes Léviták-is el-választatának,
Es ezek-is huszon négy részre osztatának,
Asaph, Heman, 's Jeduthomtól kik származtanak,
Az Isten Sátorában rendel szolgáltak.

XXVI.

VIII.

Hírámtól adatattott Vároft meg-építi,
A' maradék pogány nép adót fizet neki,
A' Pharahó leányát új házban fel-viszi,
Oltáron hágy minden nap áldozatot tenni.

IX.

Jöve a' Salomonhoz Sébai Királyné,
Drága ajándékokkal ki-ötet tisztele,
Elephánt tetemeiből széket fel-építé,
Salomon dítsőségét itt elő beszéllé.

X.

Könyörgeni a' kőtség Roboámhoz méne,
Rofz ifiak tanásából nékiek felele,
Az után nagy haraggal ki-ki haza méne,
A' kőtség Hadorámot kövel agyon verte.

XI.

Lé-üle Roboám's nem viya Izraëllel,
Judá Várofit mind meg-rakata éléssel,
Papok és Léviták fel-gyülnének fereggel,
Roboám sem elégzik csak egy feleséggel.

XII.

Minden népével Sásák Jerufálem ellen,
Jöve, 's az Város kincsét el-vivé egészen,
Roboám csak tizenhét esztendőt tölte itten,
Abijah ő helyette osztán Király leszen.

XIII.

Nepével az Abijah Jeroboám ellen,
Ki szálván, Semaraim hegyről intést télsen,
öt száz ezer hullá Jeroboám népében,
Abijah tizen négy feleséget vélsen.

XIV.

XIV.

Osztán Abijah helyett Afa uralkodék,
Es Judában sok Város töle építették,
Az Szerecsen Zerabis haddal rá érkezék,
De az Afa Királytól igen meg-veretek.

XV.

Prophéta által Afa hogy meg-intettetik,
A' Bálvány Judából mind ki-hányattaték,
Es a' nép nagy örömmel Istennek áldozék,
Még a' Király Annja-is tisztól meg-fosztaték.

XVI.

Remétségért az Afa szóvetséget szerze,
A' mellyért a' Prophéta őtet meg-feddete,
Haragjában Király-is tömlöczben vettette,
Még betegségében-is nem Istent kereste.

XVII.

Sziveffen a' Josaphát Isten után jára,
Judából a' sok bálványt szépen ki tisztitá,
S az Isten törvényére népet tanittatá,
Az ő népének száma mennyi volt, meg-mondá.

XVIII.

Tanács a' Prophétáktól Achábnak adaték,
Micheás Király előtt arczúl veretek,
Királytól is tömlöczbe osztán bé-vettetek,
Acháb Királyt az harcban nyállal hátba lövék.

XIX.

Urnak egy Prophétája Josapháthoz jöve,
Es Josaphát mindenütt B rákat rendele,
Még Jerufálemben-is tisztartókat szerze,
Hadgya hogy ki-ki tisztit hiven el-kövesse.

D

XX.

XX.

V iadalra az Ammon, és Moáb fel-jöve,
Jofaphát-is népével szívesen, könyörge,
Ellenség mind el-veszvéen, prédát bé-vitette,
Ahasia Királlyal barátságot vete.

XXI.

A jofaphát meg-halván, Jorám uralkodik,
Edom nemzetétől-is más Király tétetik,
Az Illyésnek levele Jorámhoz érkezik,
Ki, Várást fel-dulatván, nagy kinnal ki múlik.

XXII.

BE-állá Ahaziás osz tán Királyságban,
Jehu az Ahaziást meg-öle azonban,
De a' menyé el-rejté Joást kamarában,
Ország Attaliának vala birtokában.

XXIII.

C sak titkon Jójada Pap a' népet fel-gyűjté,
Es a' kis Joást Judán Királyságra kené,
Az Attalia aszfzony néppel meg-öleté,
Osz tán az egész népet jó karba rendelé.

XXIV.

D erekaflan Templomot Joás meg-épité,
Bálványokhoz hájolván, Istent hátra veté,
Zachariást jó intésért meg-öletteté,
Joást-is a' Jozabad házában meg-öle.

XXV.

E L-veszté Amasias Atyának gyilkosít,
Es az után meg-veré Edomnak fiait,
Ki el-hozván, tisztelé azoknak istenit,
Joástól meg-veretvén, nép kíváná vesztit.

XXVI

XXVI.

F el-keneté Uziást a' nép Királyságra,
Philisteust és Ammont veté birtokába,
Jerusálemet-is meg-erősgette vala,
Templomban az homloka meg-bélpoklofúla.

XXVII.

G yarló Uziás helyett Jothám lön Királlyá,
Ki a' Vár kerítésit igen meg-rakátá,
Az Ammonitákat-is mind meg-hódoltatá,
Es hólta után Acházt Királyságban hagyá.

XXVIII.

H innon völgyében Acház ördögnek áldozék,
Az mellyért ő' Syrusok erőssen meg-verék,
Az Oded Prófétától Izraél inteték,
Küldé Assyriában Acház, és ki-műlék.

XXIX.

I stennek útiban Ezechiás jára,
Papokat 's Lévitákat inti tisztaságra,
Minden undokságokat Templomból ki-hányá,
Sok barmokat vivének fel az áldozatra.

XXX.

K üldöze Ezechiás postát szerte szálllyal,
Hogy ki-ki már térjen meg Istenhez egy szíval,
A' Paschát-is meg-szerzé a' nép nagy örömmel,
Es áldozának végre juhokkal, ökrökkel.

XXXI.

L E-törété mindenütt a' sok bálványokat,
Azután el-rendelé Király a' Papokat,
A' köz népek ki adák minden dézmájokat,
Sikhez Király rendele okos Sáfárokat.

D 2

XXXII.

XXXII.

Mene a' Senaacherib Jerusálem ellen,
'S az Isten ellen szörnyű nagy káromlást téstén,
De száz nyoczvan öt ezer meg-hala népében,
Ezechiás meg-gyógyúl, 's effik kevélységben.

XXXIII.

Nem írja a' Manassés Ezechiás után,
Hanem a' bálványokat fel-emelé ofztán,
De el-rontá azokat haza szabadulván,
Es világból ki-mulék, fiát Amimont hagyván.

XXXIV.

Ocsmányságtól Jósias Váraft még-tisztítá,
'Sa' Templom romlást-is mind meg-csinaltata
Törvény olvasására ruháját szaggatá,
Es Hulda intésére a' népet meg-hajtá.

XXXV.

Paschát-is parancsolá, hogy el-készítenék
Es a' nagy áldozathoz fok barom adaték,
Nécho, az Egyiptusnak Királya érkezők,
Jósias-is ki-szálla, 's harczon meg-öleték.

XXXVI.

Rabságra a' Joacházt Nécho el-viteté,
Joachimot-is vasba az Assyrius veré,
Joachim után ismét Sedechiást tévé,
Végre Sedechiást-is népestől el-vivé.

ESDRAS

ESDRAS KÖNYVE.

I. R E S Z.

AZ Cyrus Király lelkét Isten fel-indítá,
'S fogságból a' 'Sidókat mind haza bocsátá,
Sok drága kenettel nép-is meg-ajándékozta,
A' Templom edényit-is Cyrus meg-adatá.

II.

Babylonból a' 'Sidók haza kész-ülének,
Kik negyven két ezernél többre terjedének,
Barmok 's egyéb jószágok fok vala nékiek,
Egy-más közt ajándékot Templomra szedének.

III.

Csinálának egy Oltárt benn Jerusálemben,
Es azon áldozának nagy vig örömökbén,
Templomhoz hozzá fognak másod esztendőben,
'S Isteneket ditsérik Lantban hegedűben.

IV.

DE építés tsak hamar meg-gátoltattaték,
Juda népe Királynak mert be-vádoltaték,
'S meg-háborítálokra szabadság adaték,
Azért Templom rakása felben hagyattaték.

V.

EPítéshez ismétlen meg-hozzá kezdenék,
Tattenai-ellenek áll vala nékiek,
Dánus Királynak-is levelet küldének,
Es apologiáját meg-írja a' népnek.

VI.

FEl-találák egy könyvben a' Cyrus mondását,
D 3 'Sidók-

'Sidóknak meg-engedik a Templom rakását,
Es őstán el-vegezik minden csinálmányát,
Aldozást végben vivén meg-szerzék a' Páschat.

VII.

GAzdag ajándékokkal Esdrás-is meg-tére,
Az el-maradt nép közül vele fok meg-jöve,
Esdrás Papnak Dárius szép levelet küldé,
Istennek az Esdrás Pap hálát ad érte.

VIII.

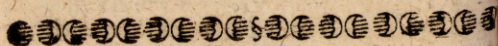
HAzájokban indultak itt meg-irattatnak,
Cafíphiából Léviták hozattatának,
Bőjtölvén, a' fok kintset adá a' Papoknak,
Haza érkezvén, őstán vigan áldozának.

IX.

Izrael egyesüle a' fok pogányokkal,
Esdrás haját, szakállát szaggatá azonnal,
Nép előtt földre ülén, sira nagy fel szóval,
De Istennek kegyelmét kéri óhajtsáffal.

X.

Ki ki az ő vétkei Esdrásnak meg-vallá,
Esdrás a' 'Sidóságot mind őszve hivatá,
Pogány feleségeket vele el-hagyatá,
Őstán személyek szerint ezeket le-irá, 433

NEHEMIAS KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Nehemiáshoz hogy Hawani bé-juta,
Ki Jerusálem felől nekje hírt hozá,
Nehemiás le-ülvén, keservessen sira,
'S nemzetének vétkei Istennek meg-vallá.

II.

Bankodva Nehemiás Királlyhoz bé-méne,
'S a' Kitálytól levéllel szabadságot nyere,
Jerusálem falait, hogy meg-építhesse,
Sanballát és Tóbiás támadá ellene.

III.

CSinálni körös körayál a' kő-falt el-kezdék
'S fejenként kinek-kinek részét el-intézek,
Őstán nagy serénységgel Város építették,
A' fő-fő építőknek nevek le-iraték.

IV.

DE őket a' Sanballát csak csúfollá vala,
Nehemiás szüntelen imádkozik vala,
Azonközben fél-kezzel fegyvert tartnak vala,
'S igen nagy félelemmel kő-falt rakják vala.

V.

EHség miatt a' köz-nép el-epedett vala,
Nehemiás zálogot mind vízfőz adata.
A' ki ezt nem mivelné, rútul meg-átkozza,
Jó tétét Nehemiás mind első számlálá.

VI.

FAluba a' Sanballát tanácsra hivatya,
'S Nehemiást fok hamis dolgokkal vádoltyá,
Egy hamis Prophétát-is ellene fogada,
De végre az ellenség meg-szégényült vala.

VII.

Gondyifelők Városban fel-állattatának,
Az haza jött 'Sidók-is meg-számláltatának,

Az fő-fő Fejedelmek ajándékot adnak,
Izraéliták szélllyel Várofookban laknak.

VII.

HAngos szóval Ešdrás Pad törvényt el olvassa
A' Léviták ferege mind meg-magyarazza,
Az egész nép ezt halván, keményen fir vala,
Leveles Innep o'ztán szenteltetett vala.

IX.

Isten előtt Léviták bűnről vallást tésznek,
Jó téteit ízá nlá van az ő Isteneknek,
Meg-is vallák okait sok büntetésének,
'S Istennek kegyelméért szívből könyörgének.

X.

Könyben egynehány fő-fő emberek iratnak,
Béküsznek hogy Istennek útaiban járnak,
Fakat-is áldozatra mind fors szerint hoznak,
Dezinájokat ki-adván Istennek szolgálnak.

XI.

Lakókat válogatnak az Jerusálemben,
A' többi el-ozslának ki-ki ő földében,
Bé-szállának fejenként ő örökségekben,
Es meg-telepedének cselédekkel egyben.

XII.

Meg-irja a' Papoknak 's Lévitáknak nevét,
'S rendel elő bezéli minden nemzetséget,
Es o'ztán meg-szentelék Váras kerítését,
Szánatalan musikákkal áldván Isten Nevét.

XIII.

NEp előtt nagy felszóval törvény olvastaték
Tobiás jó szágostól házból ki-hányaték.

Szom-

Szombat fürés városban meg-orvosoltaték.
Es a' pogány tselédől nép meg-tisztítottaték.

436.

ESTHER KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Assvérus Király lakadalmat szerze,
Vásthí Aszfzony hivatván, Királyhoz nem
Király-is haragjában öt meg-vetette, (méné
Szerte szélllyel Országba levelet küldöze.

II.

Birodalmában egy szép leányt kereftete,
Ki Vásthí aszfzony helyett felesége lenne,
Esther egykor bé-méné Király eleibe,
Bighán és Thérés dolgát néki hírre tette.

III.

CSak 'Sidó Márdocheus Hámánt nem tiszteté
Mellyért Hámán haragját reaja ki-önté,
Gondolá a' 'Sidókat hogy mind el-vesztené,
'S országokban levéllel szélllyel el-hirdeté.

IV.

DE ezt a' Mardocheus Esthernek bé-mondá,
Esther előtt ruháját sirva meg-szagegató,
Gondgyokat Esther Aszfzony magára vállalá,
Hogy ők-is börtellyenek, 'Sidóknak meg-hagyá.

V.

ELeiben járula Esther a' Királynak,
Király 's Hámán lakásban töle el-hivatnak,
Hámán

D s

Hámán tellyes szívéből örvendezze annak,
Nagy három fát szabata a' Márdocheusnak.

VI.

Fel-találtaték könyvben Márdocheus dolga,
Mellyért a' Király ötet el fel-magasztallya,
Uczán lovan Hámánnal széllvel hordoztattya,
Hámán ez dolgot látván keservessen fira.

VII.

Gonofzsága az irigy Hámánnak ki-nyilék,
'S Király lakadalomban reá meg-haragvék,
Hámán Esther Afzszonynak eleiben esék,
Es a' magától csinált fára akasztaték.

VIII.

Hámán házát 's jószágát Márdocheus birja,
Esther Affvérsának lábához borlja,
Minden-fél levelet Márdocheus ira,
Hogy egézf 'Sidóságnak lenne szabadsága.

IX.

Jutván osztaú a' 'Sidók Adárnak havába,
Minden ellenségeket veték birtokokba,
Hámán tiz fiait-is fel-függesztetik fára,
A' Purimnak Innepét állék firól-fira,

X.

Király minden Országban népre adót vete,
'Sidó Márdocheust-is igen fel-emelte,
Kinek mindenek előtt vala kedvesége,
Mivel nemzetségének csak javát kerette.

436.

Szent

Szent JOB KÖNYVE.

I. RESZ.

AZ Szent JOB Isten-féld tdkélletes vala,
Az Sátán-is Istennek eleiben álla,
Es minden jószágától a' Jóbot meg-fosztya,
De ezekben-is az Job Isten nevét áldgya.

II.

Bocsátá Isten Jóbot a' Sátán kezében,
Ki mindok fekélyekkel meg-veré testében,
A' felesége miatt van nagy késértetben,
Baráti-is bánkodnak véle egyetemben.

III.

Csak hamar születése napiát meg-átkoza,
'S az Istentől kinnyában halálát kívánja,
Nagy fok sűrű panaszit szívéből ki-ontya,
Mert ő a' mitől tartott színt az esett rajta.

IV.

Dölyfőfsőn az Elipláz beszédét el-kezdé,
'S régi jó-téteményit a' Jóbnak emlité,
Hogy oknélkül az Isten népét nem büntetné,
Es Istennél igazab senki nem lehetne.

V.

ELipház a' Szentekhez Jóbot igazittya,
Minden ember születik tsak nyomorúságra,
'S inti Jóbot Istenhez való folyamásra,
Hogy ha ezt cselekeszi, áldás száll házára.

D 6

VI.

VI.

F Elele mind ezekre a' Job Elipháznak ,
Es panaszt meg-veti az ő barátinak ,
Dorgallya , vigasztalni hogy őtet nem tudnák ,
Es kéri, hogy jobb móddal róla gondollyanak.

VII.

G Vors folyását meg-írja ember életének ,
'S meg-mondhatatlan kinnyát számlállyá testé-
Ki mulását is kéri Istentől lelkének , (nek
Mert már nem viselheti kezét az Istennek.

VIII.

H Amissán a' Sz. Jobot Bildád itt vádollyá ,
Hogy ő igazság ellen való dolgot ízólna ,
Az után inti őtet poenitentiára ,
Mellyért szallana reá Istennek áldása.

IX.

I Stennek hatalmáról a' Job vallást téfszen ,
'S meg-vallya , hogy igazán bánt ő véle Isten ,
Barátinak yadlást nem hadgya itt helyben ,
De mind az által nem száll Istennek ő szemben.

X.

K Eserves panaszfizait még-is száporittya ,
Es ártatlan életét Isten előtt hánnya ,
Kéri , hogy illy mód nélkül őt ne ostorozza ,
Es fok panaszi után halálát kívánnyá.

XI.

L ön itten felelése Jobhoz az Zophárnak ,
Ki a' Job beszédeit mondgya hamisságnak ,
Csak egyedül meg-térés üttya szabadságnak ,
Hogy ha ezt véghez vízi , julsát vézi annak.

XII.

XII.

M eg-csúfollyá a' Sz. Job itt az ő barátit ,
őszve vetvén az hívek 's hitlenek forsait ,
Es feddi , hogy nem tudgyák Istennek dolgait ,
'S fok külömb-külob-m-féle bölts gubernálást.

XIII.

N yomorúlt, rosz orvosok, szímekre azt veti
'S az ISTEEN ostromával őket fenyegeti ,
A' maga forsat ostrom Istennek betzéli ,
Es kívánnyá kezeit rajta könnyebedni.

XIV.

O tsmányból tisztát vallyon 's kicsoda ad-
Kéri, hogy büne szerént őt ne ostorozza , (hatna
Es számtalan vétkeket ne kösse csomoba ,
Mert így az ő haragját el nem hordozhattya ,

XV.

P arasztul az Eliphása' Jobot meg-feddi ,
Es vakmerőnek őtet ok nélkül itéli ,
'S az ő fok büneinek vallására inti ,
Ostrom hitetleneknek dolgait beszéli.

XVI.

R agalmazó vádgyokat a' Job viszsza veri ,
Rajta meg-fokasultak Istennek ostromi ,
Es ártatlan életét itt elő beszéli ,
'S egyedül Istent hívja ügyét meg-itélni.

XVII.

S írván az Ur Istentől ítéletet kíván ,
Hogy baráti vádlást itéllye meg-nyilván ,
Inti, hogy meg-térjenek , bűnöket el-hagyván ,
Az után fápolodik fok nyomorúságán.

D ,

XVIII.

XVIII.

Tudatlanság vádgyától Bildád magát menti,
Es nagyot alításért a Jóbot meg-feddi,
Ofztán hirteleneknek forrait beszéli,
Mert azokat az Isten bánókért el-vefzi.

XIX.

Vალაფტ რეზენ იტ ა' ჯობ ბილდად ვადლასრა,
Es ismétlen vízfíza tér panaszolkodásra,
Az fel-támadással ő magát vigasztaltja,
A' barátit-is inti, állyanak el-róla.

XX.

Zოფარის ა' beszédet legottan el-kezdi,
'S hitetleneknek forsát itt elő beszéli,
Noha itt ez világon láttatnak félneni,
De végtére hirtelen az Isten el-törli.

XXI.

A' job ofztán Zophárnak erre meg-felele,
Es hamis vádolását néki vízfíza verte,
Istentelen embernek mert őtet éltebe,
Es ezt magára szabván, Zophárt meg-feddette.

XXII.

Beszédet az Elipház itt ismét el-kezdi,
'S a' jobbnak gonofságát fzeke közzé veti,
Penitentiára őt' végeztetre inti,
'S így fogná meg-áldást az Istennek látni.

XXIII.

Cszufoló beszédit job az Elipháznak,
Tovább nem szenvedhervén, az igaz Birónak,
Szent itéleti alá ügyét fogja annak,
Nintsen semmi füzneti rajta tsapásának.

XXIV.

XXIV.

Dolga hitetleneknek világon mint legyen,
Job le-irván, azt mondgya virágoznak szépen,
Szegény nyomorútlakon uralkodnak szörnyen,
De ők idejekorán el-vefznek hirtelen.

XXV.

Ezekre a' Szent Jobnak Bildád válaszott ada,
Hogy tsak haszontalanul magát igazította,
Mert aszfzonytól füzletett hogy lehetne tiszta,
Embert a' csillagokkal egyben hasonlította.

XXVI.

Felelvén erre a' Job Bildádot csúfollya,
Hogy őtet illy kinnyában tsak így vigasztaltja,
Az Istennek hatalmát ofztán magasztaltja,
Mellyet a' terem térsben böltsen meg-mutatá.

XXVII.

Gonofságtól ő magát Job előttök menti,
Es rozf itéleteket felőle meg-veti,
Az Istenteleneknek dolgokat jelenti,
Kik noha szerentséffek, de Isten el-vefzi.

XXVIII.

Hofzfzas és mély dolgokat az ember elméje,
Földön mindent meg-foghat az ő böltsesége,
Csak Isten titkainak nem mehet végére,
Minden mi böltseségünk az Urnak félelme.

XXIX.

Job itten emlekezik frís állapattyáról,
Es az ő elébbeni nagy méltóságáról,
Minden tisztiben való hiven el-járásról,
'S az szegényekhez való jó-akarattyáról.

XXX.

XXX.

Kik annak előtte csak alá valók voltak,
Azok mostan ő róla csúf beszédet szólnak,
Véget nem vethet még-is panaszolkodásnak,
Mindenkor gyámola volt ő a' nyomorultnak.

XXXI.

Lelkét, 's tellyes életét csak tisztán viselte,
Ha Isten törvényéhez magát nem rendelte,
Bátor őtet az Isten inkább meg-büntesse,
Kivánnya, hogy akar ki ügyét meg-ítéllye.

XXXII.

Meg-szánván a' szállástól Jób három baráti
Ösztánisjú Elihu beszédét el-kezdi,
A' Jób három barátit kezdi pirongatni,
Hogy Jóbna az ő száját nem tudnák be-dugni.

XXXIII.

Nagy hofszsan az Elihu Jóbbal disputála,
Es meg-feddi, hogy magát igaznak mondotta,
Meg-mondgya, miért nem felel Isten ő szavára,
Mert gyakran álom által az Isten szólna.

XXXIV.

Oltalmazza az Istent Elihu Jób ellen,
Hogy ő magát igaznak tartaná mindenben,
Holott az Úr Istenben fémmi vétek nintsen,
Tanátsot-is ad Jóbna hogy Istenhez térjen.

XXXV.

Panaszát az Elihu bővebben ki-önti,
Az Istennek nem lehet senkinek használni,
Isten meg-nem halgattya, ki nem tud meg-térni,
Hogy csak Istenben bízzék, Jóbna arra inti.

XXXVI.

XXXVI.

Reája kiáltókat Isten meg-halgattya,
Hogy ő hozzá térjenek azért ostromozza,
Jóbna is arra inti, magát meg-alázza,
Ez intésének ösztán szép okait adgya.

XXXVII.

Számítlan sok dolgait Elihu Istennek,
'S nagy hatalmát számlállyá cselekedetinek,
A' mélyek fém az égben, vagy e' földön léznek
Kik indító cka Jób meg-térésének.

XXXVIII.

Továbbá az Isten-is Jóbna elő szólla,
Helytelen beszédiért őtet meg-torkollya,
Sok hatalmas dolgait itt elő számlállyá,
Hogy minden állatokat miként igazgattya.

XXXIX.

Ujjobban a' Szent Jóbna Isten meg-vallattya,
Es sok csuda dolgait néki magyarázza,
Sok erős állatokhoz őtet igazittya,
A' Jóbna ezt meg-halván, magát meg-alázza.

XL.

Vízontag hatalmáról jóbbal vallást tétet,
Hogy ő olyan dolgokat, mint Isten nem tehet,
Az Elefánthoz küldi, kit Isten teremtet,
'S a' kit emberi erő alig szelidíthet.

XLI.

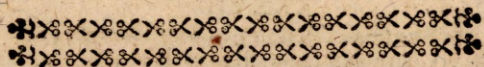
Az nagy Czethalat hozza meg elő példájol,
Jóbna annak természetit gondollya meg-bár jól,
A' ki azzal bírasson, nitsen senki fohol,
Szóllyon már bátor a' Jóbna Isten hatalmáról.

XLII.

XLII

Bizonyságot tőn osztán a' Jób mind ezekről,
'S barátit-is az Isten meg-inté bűnökről,
Minden ő majorsága két-annyira bővül,
Azután sokat élvén, ki-műlék nagy szentül. 478.

SÓLTAR KÖNYV.

I. SÓLTAR.

AZokat mondgya Dávid itten boldogoknak,
Kik székekben nem-ülnek a' tsúfolódóknak,
Viz mellet fel-nőtt fához ők hasonlittatnak,
Gonoszok Isten előtt de meg-nem állhatnak.

II. SÓLTAR.

Bírodalmában Christus tart minden népeket,
Vas vészszóvel meg-rontya engedetlene ket,
Inti engedelemre az Fejedelmeket,
Boldogok kik Istenben vetik tsak hiteket.

III. SÓLTAR.

Csak fir, 's panaszolkodik az Absolon ellen,
Minden ő bizodalmat veti csak Istenben,
Azért ágyában nyugszik igen szép csendesen,
'S könyörög, hogy meg-tartsa ellenségi ellen.

IV. SÓLTAR.

David a' Saul ellen itt panaszolkodik,
Királyi tisztt egyedál Istentől adatik,
Altala a' fő-fő nép téréfre intetik,
Mten jelen letével azért ditselkedik.

V. SÓLTAR.

V. SÓLTAR.

Erős bizodalommal Istenét kiáltya,
Hogy az ő könyörögését hamar meg-halgaſsa,
Minden ellenségitől őt meg-szabadítsa,
'S irgalmával az igaz hiveket meg-áldgya.

VI. SÓLTAR.

Fel-gyógyulásért Dávid Könyörög Istennek
Es hogy legyen kegyelmes minden bűneinek,
Ne hozza el-még végét az ő életének,
Végezetre hálát ad az ő Istenének.

VII. SÓLTAR.

Gonosz ellenségeinek üldözési ellen,
Könyörög igazsága hogy napfényre jöjjen,
Kik néki vermet ástak ejtse bé-veszélyben,
'S az szabadulás után hálát-adó léfzen.

VIII. SÓLTAR.

Hatalmas nagy dolgait Dávid az Istennek,
Meg-gondolván, ditséri nevet Felségének,
Hogy illy gondviselője emberi nemzetnek,
Kinek minden állatok alaja vétetnek.

IX. SÓLTAR.

Istennek a' Szent Dávid hálát ad szíveſsen,
Hogy őtet meg-mentette ellenségi ellen,
Könyörög ez után is meg-tartsa ísmétlen,
Hogy halandók légyenek ezt vegyék észekben.

X. SÓLTAR.

Kevély hitlegek ellen itt panaszolkodik,
Melly mint farkas, juh után ugyan olálkodik,
Isten segítségért igen reménkedik,
Őrökké pogányokon a' ki uralkodik.

XII SÓLTAR.

XI. 'SÓLTAR.

Lelkét a' kik üldözik a' szegény Dávidnak,
Szándékokban fejenként igen meg-romlanak,
Eleven szén, és kén kő része pohárjoknak,
De kedves orczát mutat Isten igazaknak.

XII. 'SÓLTAR.

Mind el-fogytak az hivek az emberek közül,
De hízkelkedő nyelvet az Isten el-törül,
Meg-menti ő hiveit gonoszok töréből,
Alá való emberek járnak kőrös környül.

XIII. 'SÓLTAR.

Nyomorúságban Dávid itt panaszkodik,
Hogy ő rajta ellenség fel-magasztaltatik,
Az meg-szabadításért o sztán fohászkodik,
Hála-adás ő tőle mellyért ígértetik.

XIV. 'SÓLTAR.

O Stoba bolond ember az Istent tagadgya,
Minden ember jó útát mert nagy meszsze hagyta
Meg-tévtelenekre ízál az Isten haragja,
Izraelnek Sionból meg-tartót kívánja.

XV. 'SÓLTAR.

Peldában meg-mutattya, kitsoják légyének
Kik Isten országnak őrdöki léznek,
Tíz jegyei ezeknek itt fel-jegyeztetnek,
A' kik így tselekedznek, azok el-nem vesznek,

XVI. 'SÓLTAR.

Reménségét helyheti Dávid az Istenben,
Az szentekkel ez földön éltében jól tölzen,
Christust Isten nem hadgya, rothadást érezzen,
De sőt őtet vezérli élet ősvényében.

XVII. SÓL-

XVII. 'SÓLTAR.

Szabadításra Dávid az UR Istent hívja,
Igaz ügyében kéri őtet el-ne hádgya,
Ellenségit Oroszlánokhoz hasonlítja,
Isten jelen létével magát vigasztallja.

XVIII. 'SÓLTAR.

Teljes szívűből a' Dávid halát ad Istennek,
Kézéből hogy ki-vette ő ellenségének,
Nagy voltát-is meg-írja Isten erejének,
Ditséri végezetre nevét Felségének.

XIX. 'SÓLTAR.

Világos ismertetit az ezek Istennek,
Nagy szépen meg-tanították emberi nemzetnek,
Tisztaságát ditséri Isten igéjének,
Senki nints a' ki számát tudná bűneinek.

XX. 'SÓLTAR.

Zengő szóval Izrael a' Dávid Királyért,
Könyörög az Istennek ő elő mentejért,
Minden elenségein nagy győzedelméjért,
'S az mennyei Királynak ő segítségéjért.

XXI. 'SÓLTAR.

Az Dávid emlékezik Isten jó-voltáról,
Hogy el-nem feletkezett az ő Királyáról,
Jövendől ellenségnek meg-rontásáról,
Es ezen az hiveknek nagy vigaságokról.

XXII. 'SÓLTAR.

Bizonyossan itt Dávid Christusról jövendől,
Szólván világban való fok szenvedésről,
Kimúlását meg-írja neki ez életből,
'S fel-támadása után szól győzedelméről.

XXIII. 'SÓL-

XXIII. SÓLTAR.

Csak az Isten Páfztora az ő hiveinek,
Halál árnyékában-is, mert ezek nem félnek,
Minden jókkal Istentől bővön bé-töltetnek,
Es az Isten házában mind örökké lesznek.

XXIV. SÓLTAR.

David Christus hatalmát itten magasztallja,
Ki mennyet, földet, tengert birtokában tartja,
Az ki ártatlanul él, csak az az ő tagja,
Fejedelmet inti Christust fogadásra.

XXV. SÓLTAR.

Egyedül csak Istenben vetvén bizodalma,
Kéri it a Szent Dávid bűne bocsánattját,
Sok nyomorúságban meg-vigasztalását,
S minden ellenségtől meg-szabadítását.

XXVI. SÓLTAR.

Fel-fedezi itt Dávid nagy ártatlanságát,
Gyűlöli gonoszoknak az ő tartságát,
Meg-vallja az Istenhez való buzgóságát,
S kívánja csapásának el-távoztatását.

XXVII. SÓLTAR.

Gyönyörű reménségét veti az Istenben,
S kéri tisztetletiben hogy jelen lehessen,
Attya, Anuya el-hagyván, vagy bé kedvében,
Azért az Urat várja tellyes életében.

XXVIII. SÓLTAR.

Hogy nagy veszedelemtől őt meg-oltalmaz-
Dávid itt az Ur Istent segítségül hívja, (za,
Az hitetlennek közzé őtet ne számlállyja,
Végre, halálat adván Isten nevét áldgya.

XXIX.

XXIX. SÓLTAR.

Izraél népét Dávid ditséretre inti,
Nagy hatalmát Istennek minden itt nézheti,
Őzön vizet egyedül csak az Isten szerzi,
Híveit békefességgel s erővel szereti.

XXX. SÓLTAR.

Kegyetlen ellenségtől meg-szabadításért,
Es az haláltól való meg-oltalmazásért,
A Dávid halálat ad, az Istennek ezért,
Int, mások-is ditsiriek őtet jó-voltáért.

XXXI. SÓLTAR.

Elki háborúsági s ellenségi ellen,
Könyörög a Sz. Dávid Istennek szívében,
Lelkét az UR Istennek ajánlja kezében,
Es a hiveket inti, szívek erős legyen.

XXXII. SÓLTAR.

Mely bódogok legyenek, a kiknek bűnöket
Az Isten el-fedezi, minden eszefeket,
S Christusbán igazaknak szemléli mind őket,
Dávid itt meg-mutattya, s inti hitleneket.

XXXIII. SÓLTAR.

Nogattya az hiveket Dávid ditséretre,
Emlékezzenek Isten jó-téteményire,
A melyeket ruházott ember nemzetre,
Es ez után-is hívják őtet segítségére.

XXXIV. SÓLTAR.

Oltalmáért Istennek Dávid halát ada,
Hogy az Achis Királytól meg-szabadította,
Int mindent, szükségében csak Istent ohajtsa,
Mert a benne bizókat Isten meg-halgattya.

XXXV.

XXXV. SÓLTAR.

Pöröllyön, arra kéri Istent, hitlenekkel,
Az kiknek ő fokszor volt sok jó-teteménnyel,
Bizodalmat Isténben veti tellyességgel,
'S háladását igéri engedelmességgel.

XXXVI. SÓLTAR.

Rofz erkölcsöket itten az hitleneknek,
Dávid nyilván fel-igyezi bűnben heverőknek,
Ira nagy voltát Istén gondviselesének,
Könyörög, hogy óltalma legyen hiveinek.

XXXVII. SÓLTAR.

Szent Dávid vigasztallja itten az hiveket,
Gonosznak ne bányák jó szerencséseket,
Hanem csendes elmével szenvedgyék ezeket,
Mert őket meg-bünteti, 's meg-tartja hiveket.

XXXVIII. SÓLTAR.

Testi és lelki szörnyű nagy háborúságát,
Látván a' Dávid, kéri bűne bocsánattját,
Meg-ne vonnya ő tőle nagy irgalmasságát,
De fordítsa el róla ellenség szidalmát.

XXXIX. SÓLTAR.

Utolsó végét kéri, Istén meg-jelentse,
Es ne bocsássa őket békétlenségre,
Segítsé a' próbáknak el-szen vedésére,
'S adgyon erőt világból való ki-menésre.

XL. SÓLTAR.

Varván várta az Urat, 's Istén meg-halgatta,
'S minden nyavalyáiból meg-szabadította,
Azért hálá-adáfra ő magát ajánlja,
Es kéri, ellenségtől, hogy meg-óltalmazza.

XLI. SÓLTAR.

XLI. SÓLTAR.

Az irgalmas ember itt bódognak mondatik,
Meg-gyógyittatásáért Dávid fohászkodik,
Rofz akarói ellen is panaszkodik,
Jó tétiről Istennek végre emlékezik.

XLII. SÓLTAR.

Buzgóan kívánczik Dávid az Isténhez,
Es az ő Isténének szent tisztétihez,
Hasonlittya bánattját a' nagy ár-vizekhez,
'S lelkét is serkengeti, bizzék az Isténhez.

XLIII. SÓLTAR.

Csak Istent hívja Dávid, ügyét meg-itélni,
Könyörög Sz. Templomát adgya még meg-látni
Engedgye-meg őket ott vig szívvel ditsérni,
Végre szabadulással lelkét serkengeti.

XLIV. SÓLTAR.

Dolgait az Istennek, mellyeket vélek tölt,
Hivek elő számlálják, de fok inség között,
Panaszkodnak, mellyet Istén rájok töltött,
Könyörögnek ne hadgya Oroszlánok között.

XLV. SÓLTAR.

ENekel itt a' Dávid a' Király Christusról,
Az Anya-szent-egy-háznak az ő mátkájáról,
Christusnak az hivekben való országaról, (ról,
'S mind kettőnek egymás' oz nagy buzgósága.

XLVI. SÓLTAR.

Fel szóval magasztalta Istent óltalomért,
Az ellenségtől való meg-szabadításért,
Es az ellen adatott nagy győzedelemért,
Hogy Isténben reményük, int minket-is azért.

E

XLVII.

XLVII. SÓLTAR.

Győzedelmes Christfának nagy ditséretire,
Int minden pogány népet őrvendetiségre,
A' ki őket el-hívta szent ismételre,
Es kinek minden népek engednek Nevére.

XLVIII. SÓLTAR.

Halá-adó-énekekkel az Istent dicséri,
Isten szabadítását mellyben emlegeti,
Jerusálemet Siont mert Isten szereti,
Formáit és bátyáit ő mag-erősíti.

XLIX. SÓLTAR.

Inti Dávid fejenként gazdag embereket,
Hogy kincsekben ne vessek ő reményeiket,
Melly soha az haláltól meg nem menti őket,
Pokolból sem váltyák meg ez által telkeket.

L. SÓLTAR.

Kep-mutatókat Isten itt meg-pirongattya,
Hit nélkül áldozatot fűlök nem kívánnya,
Érköltetelen vőtokat mind szemekre hánnya,
Ki Istennek hálát ad, őt az magasztallya.

LI. SÓLTAR.

Le-bocsátkozott szívvel a' Dávid Prophéta,
Bűncit leg először Istennek meg-vallya,
S azoknak bocsánattját szívből óhajtja,
Any-szentegyházért is imádságot nyújtja.

LII. SÓLTAR.

Magában dítsekedő Doéget meg-feddi,
Es az ő gonofságát szemekre veti,
Isten bünteté-ével őtet fenyegeti,
De ő nagy bizodalmat az Istenben veti.

LIII.

LIII. SÓLTAR.

NIntsen Isten, szívében bolond azt gondolja
Minden ember jó útát igen mefízze hagyta,
Népének eméltőt az Isten meg-rontya,
Izraél a' Sionból szabadított varja.

LIV. SÓLTAR.

Óhajtja az Istennek meg-szabadítását,
Hogy itéllye meg-nyilván az ő igazságát,
Ally-meg ellenségen érette boziszuját,
S az Istennek igéri háládatofását.

LV. SÓLTAR.

Pártot Absolon ellen hogy meg-oltalmazza,
Könyörög az Istennek, őt meg-szabadítsa,
Csak az ő Istenében vagyon bizodalma,
Természeteiket ellenséginek le-irja.

LVI. SÓLTAR.

Romlását ellenségnek szívessen kívánnya,
Saul előtt Achishoz mikor bé-ment volna,
De az Istenben vagyon minden bizodalma,
Fogadást, Istennek azt mondgya, meg-állya.

LVII. SÓLTAR.

SZabadulását kéri a' Saul Királytól,
Szólván ellenséginek nagy gonofságokról,
Vallást tézen Istenben nagy bizodalmaról,
El-is nem felejtkezik az hálá-adásról.

LVIII. SÓLTAR.

TAnát-osit Saulnak a' Dávid vádollya,
S hamis itéleteket mind szemekre hánnya,
Istennek itéletit rájuk jónn mondgya,
Végezetre híveket szépen vigasztallya.

E 2

LIX.

LIX. SÓLTAR.

Vegső szabadulását Saultól kívánnya,
Hogy vér-oncá kezétől őt meg-oltalmazza,
'S szörnyű veszedelmeket Istentől óhajtya,
Mellyékkért az ő nevét holtig magasztallja.

LX. SÓLTAR.

Zafzlót ad az Ur Isten az őtet félőknek,
De rettegeteknek borát mér néha nékiek,
Dávidnak győzedelmi isten le-tételnek,
Légyen segítség kéri az ő seregének.

LXI. SÓLTAR.

Az bujdosásból való taze vitetését,
Kívánnya itt a Dávid Isten tisztelését,
Hogy az ő Királynának tartsa-meg életét,
'S ő-is meg-telleyfisi minden ígérétét.

LXII. SÓLTAR.

Bizodalma helyheti Dávid az Istenben,
Ellenségit meg-feddi bánról szemtől szemben,
Inti, hogy ne bizzanak az ő fok kintsekben,
Mert semmi hiba nintsen Isten beszédében.

LXIII. SÓLTAR.

Csak óhajtozik Dávid Isten ígééhez,
Es kívánczik háza szent tiszteléséhez,
Reménsége nagy van von kegyelmességéhez,
Az ő ellenségeinek Isten-is nem kedvez.

LXIV. SÓLTAR

David szabadulását itten reménkedik,
Kegyetlen ellenségre és panaszolkodik,
Gonoszok veszedelme meg-jöendőltetik,
Hiveknak békefsége végre meg-mondatik.

LXV.

LXV. SÓLTAR.

ENeki ditsérettel Dávid Isten Nevét,
Aldgya, hogy meg-áldotta menyből az ő népet,
Emleg tvén Istennek fok jó-téteményét,
Hogy mezőnek meg-adta bűvön ő termését.

LXVI. SÓLTAR.

Földnek minden lakosát ditséretire inti,
Isten gond-viselését mindennek hirdeti,
Jollehet gyakran népét meg-is keferiti,
Istennek aldasára magát serkengeti.

LXVII. SÓLTAR.

GVarapodását kéri az Isten népének,
'S Istenhez meg-térését a' pogány népeknek,
Adgya-meg bő termését a' föld gyümölségének,
Földnek minden határi kit szüntelen félnek.

LXVIII. SÓLTAR.

Hatalmát az Istennek Dávid magasztalja,
Ki ez egész világot böltsen igazgattya,
Az ő népével körülött jó tétit izámlálja,
'S ő alatta való jó állapattyát írja.

LXIX. SÓLTAR.

Jövendől ez énekben Dávid a' Christusról,
'S az ő világon való nyomorúságáról.
Minden ellenségnek meg-rontatásáról,
Es az ő hiveinek szabadulásáról.

LXX. SÓLTAR.

KEri, hogy ellenségtől Isten őt meg-mencse,
Az őtet kergetőket és meg-szegyenitse,
'S az kik őtet keresik, meg-örvendeztesse,
Mert minden bizodalma Istenben vetette.

E 3

XXXI.

LXXI. 'SÓLTAR.

LElkénének bizodalmat csak Istenben veti,
Könyörög hogy siessen meg-szabadítani,
Ellenséginek kevelységeket fel-jegyzi,
Oltán hálá-adásra magát kötelezi.

LXXII. 'SÓLTAR.

Meg-jövendőli Dávid Salomon országát,
'S könyörög hogy terjessze Isten Királyságát,
Magasztalván fiak dicső országlását,
'S pogány népeken való nagy uralkodását.

LXXIII. 'SÓLTAR.

Nagy jó-voltát hirdeti népéhez Istennek,
Gonoszok szerencsén hívek meg-űtkönek,
Melly dologért ő magát valya értetlennek,
Végre sorsát meg-mondgya hív és hitetlennek.

LXXIV. 'SÓLTAR.

Ohajtvá emlegetik el-pusztult földöket,
Hogy Isten ellenséggel elfogyatta őket,
Emlegetik Istenek régi szövetséget,
'S kéri kellyén-fel immár és mentse-meg őket.

LXXV. 'SÓLTAR.

Pohára az Istennek veres borral rakva,
Gonoszokkal seprőstül azt mind ki-itattya,
Isten egyet meg-aláz,'s mást fel-magasztallja,
Es az hitetleneknek szarvokat le-rontya.

LXXVI. 'SÓLTAR.

REgi kegyelmiségét Istennek hirdeti,
Ki az ő lakó helyét, Siont meg-örizi,
'S kőborló ellenségtől ő népét meg-menti,
Ezért minden rendeket dicsőítetre inti.

LXXVII.

LXXVII. 'SÓLTAR.

Segítséget mint kérjen kiki az Istentől,
Dávid itten meg-tanit: szőlván kifizetéről,
'S az léleknek a' tetel nagy kárdódéséről,
Es népének mutatott csuda tételiről.

LXXVIII. 'SÓLTAR.

TAnittya Dávid, népét Egyiptum országból
Mint hozta-ki,'s tartotta erős hatalmából,
Az nép-is mint szakadt el gyakran ő Urától,
Dávidot-is mint hívta népének hadnagyól,

LXXIX. 'SÓLTAR.

VAgyon Isten népének itten nagy panasza
Hogy Isten pogányokat földében bé-hozta,
Mindazáltal meg-válly'k, hogy bűnök az oka,
'S zivból-is könyörögnek, hogy meg-szabadítsa.

LXXX. 'SÓLTAR.

ZEngő szóval kiáltják Istent segítségre,
Emlekezvén népével tört kegyelmségére,
Nagy nyomorúságokat azzal őízve vetve,
Tűzzel szőlőjét többé immár ne égessé.

LXXXI. 'SÓLTAR.

AZ népet dicsőítetre inti a' Prophéta,
Hogy őket a' rabságból meg-szabadította,
De haladatlan-sággal végtére vádollya,
Engedetlenségeket és szemekre hánnya.

LXXXII. 'SÓLTAR.

Bírákat a' Szent Dávid mind tiszteltre inti,
Ha hamissan ítélnék, Isten meg-ítéli,
Mert ők-je mint egyebek, mind meg-fognak hal-
Végre boszszu-állási az Ur Istent kéri. (ni)

E 4

LXXXIII.

LXXXIII. SÓLTAR.

Csak panaszkodik itt ellenségek ellen,
Kik őzve esküdtenek az Izraél ellen,
Könyörög, hogy verje-meg azokat már Isten,
Es végképpen ejesse-bé őket nagy szűgyenben.

LXXXIV. SÓLTAR.

David búdosásából haza kívánczik,
Isten tisztelgetire szörnyen áhitozik,
Mert a' buzgóság miatt már el-fogyatkozik,
Bódog ember az, a' ki Istenben bizik.

LXXXV. SÓLTAR.

Emlékezik Prophéta Isten jó-voltáról,
Fogságból ő népének szabadításáról,
'S panaszkodik a' nép nyomorúságáról,
Ditsekednek ez után jó állapotokról.

LXXXVI. SÓLTAR.

Fülett Isten hajtsa-le ő könyörgésére,
Könyörög, hogy inségből őtet fel-emelje,
Panaszkolt-is ki-önti ő ellenségire,
Osztan vigasztalásért kiált az Istenre.

LXXXVII. SÓLTAR.

Gyönyörű szép Templomon való örömsöket
Jele ntik itt az hívek ezen vig kedveket,
Pogányoknak Istentől fel-vétetéseket,
Isten tisztelgetiben egygyezőségeket.

LXXXVIII. SÓLTAR.

Hangos szóval a' Dávid az Istent kiáltja,
Hogy a' nyomorúságból őt' meg-szabadítsa,
Koporsóban szálltakhoz magát hasonlítja,
Istent kéri, életét néki meg-meg-tartsa.

LXXXIX

LXXXIX. SÓLTAR.

Istennek szövetségét itten elő hozza,
'S nagy hatalmas dolgait Istennek számlálja,
Kegyelelmességét, melyet népéhez mutata,
Végre panaszkodik, hogy Isten el-hagyta.

XC. SÓLTAR.

Könyörög az Istennek Móses ez énekben,
Hogy tanítson-meg Isten kit-kit ez életben,
Mely hamar el-múlándó az ő napja itten,
Es ez nyomorúságban vigasztaló legyen.

XCI. SÓLTAR.

Lakása kinek vagyon Isten árnyékában,
Az minden inség ellen lehet bátorságban,
Mert Angyalok a' mellett vagynak vigyázásban
'S minden jókat ad Isten annak ez világban.

XCII. SÓLTAR.

Magasztaltván, az Isten dolgait csudállya,
Hitlenek romlását és veszedelmét írja,
Szabadítást egyedül Istenének mondgya,
Fel-nevekednek hívek, mint termő Pálma-fa.

XCIII. SÓLTAR.

Nagy hatalmát Istennek Dávid magasztaltja
Kinek szíki állandó mind öröktől fogva,
A' ki az ő hiveit soha el-nem hadgya,
Valaki szabadulást csak ő tőle várja.

XCIV. SÓLTAR.

Oltalmát az Istennek hitlenek ellen,
Kéri káromlásokat azoknak jelentvén,
Az ő gonofságokról azokat meg-feddvén,
Azután vigasztaltja híveket szívekben.

E 5

XCV

P **XCIV. SÓLTAR.**
Eldáokkal Dávidtól régi Szent Atyáknak,
Isteni tiszteletre hívek hivattatnak,
'S Isten ellen, mint az ő attyok ne járjanak,
Kik a' nyugodalomban bé nem juthatának.

R **XCVI. SÓLTAR.**
Eá erőltet Dávid 'Sidót's Pogányokat,
Hogy szüntelen énekkel ditsirják űrokat,
Ki minden állatoknak viseli gondgyokat,
A' Mefsiasz Christusnak írja birodalmát.

S **XCVII. SÓLTAR.**
Szent Dávid a' Kristusnak Országát meg-írja
Bálvány imádlóknak-is romlását meg-mondgya
Az híveknek örömet's javokat számlálja,
Isten engedelmére és azoknak hívja.

T **XCVIII. SÓLTAR.**
Rombitával mindenek a' Kristust ditsirják
Az ő szabadítását mindenkor hirdetsék,
'S az ő diadalmának nagy voltát beszéllék,
Mellyért teremtetéstől neve ditsértésék.

U **XCIX. SÓLTAR.**
Ralkodását Dávid Kristusnak meg-írja,
'S az Pogányokhoz való jó tétit számlálja,
Az Atyák példájával ezt meg-bizonyította,
Mindenekeket int, hogy ez Királyt magasztalja.

V **C. SÓLTAR.**
Ilágnak minden népét haladásra! inti,
Mivel minden állatot Isten teremtetési,
Es az ő mezeinek népei's nyajjai,
Örökké meg-maradnak nagy irgalmasági.

Cl. Sól.

A' **CI. SÓLTAR.**
Királyságban Dávid magát mihez tartya,
Meg-írja ő Országát miként igazgattya,
Csak az Istenfélőket szereti táplálja,
Házából gonoszokat de mind ki-gyomlálja.

B **CII. SÓLTAR.**
Buzgó panaszát a' nép Istenhez ki-tölti,
'S Istennek kegyelmével magát élezteti,
Anyafizetegnaznak-is méltóságát jegyzi,
Diadalmát, melly ellenségen lez, énekli,

C **CIII. SÓLTAR.**
Selekedeti az Ur Istennek számlálja,
Mellyekért a' Szent Dávid az ő nevét áldgya,
Mert sok áldást ruházott emberi állatra,
Ditséretre Angyal fereget nógattya.

D **CIV. SÓLTAR.**
Ditséri Istent Dávid jó-téteményiért,
Kiváltképpen amaz ő bölts teremtetésért,
'S minden állatra való gondviselésért,
Embereknek hasznokra igazgatásért.

E **CV. SÓLTAR.**
Emlékezik itt Dávid Isten jó-tétire,
Hogy miként viselt gondot Izraél népére,
Egyiptomból nagy kárral mert őt ki-mentette
'S amaz bő Canahanban nagy szépen bé-vitte.

F **CVI. SÓLTAR.**
El szóval Isten nevet itten-is ditséri,
Kéri, hogy méltóztatásék népevel jól tenni,
Istentől el-hajlását a' népnek, beszéli,
De az ő sok bűnöknek bocsánattját kéri.

E 6

CVII.

CVII. 'SÓLTAR.

Gondyifelését Dávid Istennek szemlélvén,
Mellyet az ő népével tett minden időben,
Azért int minien rendet, hálá-adó légyen,
Feddi, hogy Isten dolgát nem vészik észekben.

CVIII. 'SÓLTAR.

Hálá-adó kész szívvel Istenét ditséri,
'S nagy büszséggel akar néki énekelni,
Osztan buzdalmának nagyságát jelenti,
Méltoztassék népének legitséggel lenni.

CIX. 'SÓLTAR.

Isten panaszkodik ellenségi ellen,
Azoknak veszedelmet az Istentől kérvén,
Nagy sokféle átkokat rájok ki-töltvén,
'S igéri, hogy Istenhez hálá-adó léfzen.

CX. 'SÓLTAR.

Királyságát Krisztusnak, 's Papságát meg-
A' kit az Atya Isten ültetett jobbjára, (irja,
Diadalmát-is néki mi léfzen, meg-mondgya,
Fejét nagy ditsőségre Isten magasztalja.

CXI. 'SÓLTAR.

Leiki ditséretekre a' hireket inti,
Isten jó-téteményit népéhez említi,
Es Izráellel kötött frigyét-is beszéli,
Böltéségnék Isteni félelem kezdeti.

CXII. 'SÓLTAR.

Meg írja Dávid itten hívek boldogságát,
Isteni félelemnek gyönyörű szép hasznát,
'S az hű adakozónak gazdag bő' jutalmát,
Írgeyeknek ez ellen haszontalanságát.

CXIII.

CXIII. 'SÓLTAR.

Nap keletitől fogva, mind nap nyugotig-
Ditséretes az URnak Neve ez világban, (lan,
Ki a' szegényt nem hadgya heverni tsak porban
'S az meddőf-is szülővé teszi ő hazában.

CXIV. 'SÓLTAR.

Oltalmát Izráelhez beszéli Istennek,
Egyiptomból nagy kárral a' kik ki-jötte nek,
Csudákat-is meg-írja kik akkor lötte nek,
Tenger Jordán, köszikla miként engedte nek.

CXV. 'SÓLTAR.

Pogányok szidalmára nevére ne boosássa,
A' bálvány imádókat neveti, 's csúfollya,
Osztan hálá adára Izráelt indíttya,
Hogy Isten ő magának népévé fogadta.

CXVI. 'SÓLTAR.

Reá gondyifelését Istennek számlálja,
Hogy nagy veszedelemtől őtet meg-tartotta,
A' mellyert hálát adván, Istent magasztalja,
'S minden ő fogadásit Istennek meg-adgya.

CXVII. 'SÓLTAR.

Szent Dávid Pogány népet ditséretre inti,
Mert rájok ki terjedtek Istennek irgalmi,
Pogányok hivatalát mellyben jövendőli,
Hogy Isten népe közzé azokat fel-vézi.

CXVIII. 'SÓLTAR.

Teljes szivből a' néppel Istent magasztalja
Hogy őt nyomorúságtól meg-szabadította,
Es Királya Izráel népén választotta, (vallya,
Melly hogy tsak Istentől lött nagy batran meg-

E 7

CXIX.

CXIX. 'SÓLTAR.

URnak Szent akarattját, az ő törvényében,
Kivánnya meg-tanulni tellyes életében,
'S kéri, őltalmazza-meg ellenségi ellen,
Magát 's egész életét ajánlja kezében.

CXX. 'SÓLTAR.

VAgyon itten panaszolja a' Dávid Királynak
Mert nyelvektől fertetik rozsz akaróinak,
Kiknek nyelvek a' tűzhöz itt hasonlítottak,
A' békeséges ember ellen-is harcolnak.

CXXI. 'SÓLTAR.

A' segítség egyedül csak Istentől vagy on,
Ki soha el nem szűnyad, hogy meg-oltalmaz on,
Az Napnak hévségétől meg-égni ne hadgyon,
Ki, és bé-menésedben békével hordozzon.

CXXII. 'SÓLTAR.

Buzgó nagy kívánságát Istennek házához,
Dávid itt meg-jelenti, az ő templomához,
Békeség kéréséért menyeeak az Urhoz,
Mert nagy szereteti van atyafiaihoz.

CXXIII. 'SÓLTAR. (ben

CSak Istenhez folyamuk hűvek szűkségek-
Mint szolgák ő Urokra, az Istenre nézven,
Isten kegyelmét kéri reájok szüntelen,
Minden ő reménségek csak ő benne léven.

CXXIV. 'SÓLTAR.

DAvid a' nép képeben bizonyosságot tészon,
Hogy őltalmok egyedül vólt csak az Ur Isten,
Middn az ellenség közt vóltak, mint ár-vizben,
Azért hálá-adásra inf mindent ő itten.

CXXV.

CXXV. 'SÓLTAR.

ERős őltalmát Dávid itten az Istennek,
Magasztalja, melyet többi szerelmes népének,
Hogy az hűvek egyedül benne reménijenek,
De gonoszok Istentől veszélyre küldetnek.

CXXVI. 'SÓLTAR.

FOgságból meg-szabadult népet háladásra,
Prophéta intvén, Istent el-fel-magasztalja,
Könyörög, a' többit-is, hogy meg-szabadítsa,
'S végső szabadulással a' népet biztattya.

CXXVII. 'SÓLTAR.

GVőtrődése embernek, és fok fáradsága,
Faszontalan, ha nintsen Istennek áldása,
Emberi nemnek-is nem lesz szaporodása,
Nem szégyenül-meg, ki ezt az Istentől várja.

CXXVIII. 'SÓLTAR.

HOgy az Isten félőnek legyen itt jól dolga,
Szent Dávid ez énekben szépen meg-mutattya,
Mert ő házat az Isten magzattal meg-áldgya,
Fiának-Fiait az ilyen meg-láttya.

CXXIX. 'SÓLTAR.

IFjúságától fogva nyomorgatását,
Panaszolja Izraél fok lanyaruságát,
De Isten el-szaggatta ellenség igáját,
Prophétálván meg-mondgya azoknak romlását.

CXXX. 'SÓLTAR.

Könyörög itt a' Dávid bűn bocsánatjáért,
'S annak büntetésétől szabadulásáért,
Hűveket az Istenben való reménségért,
Istenhez igazittya kegyelem nyeresért.

CXXXI.

CXXXI. 'SÓLTAR.

LE-bocsátkozott szívvel alázatosságát,
Dávid itten meg-vallya nagy ártatlanságát,
Téjtől el-vált gyemekhez hasonlítván magát,
Istenben bizzék, inti az Izraél házat.

CXXXII. 'SÓLTAR.

MEg-empliti itt Dávid az ő fogadáfit,
Es az Istennek adott erős esküvéfit,
Könyörög, hogy meg-tartsa az Izraél népit,
Jerusálem, 's Papságnak adgya maradáfit.

CXXXIII. 'SÓLTAR.

NEpének, attyafiaknak az ő egyességét,
Dávid itt magasztalja hasznát, éketségét,
Kenethez hasonlítván annak ő szépség-t, (gyét
Vagy harmathoz, mely járja az Hermonnak he-

CXXXIV. 'SÓLTAR.

OLtárnál forgolódó Papokat nógáttya,
Hogy ki-ki szüntelenül az Úr Istent áldgya,
Kezeket fel-emelvén az ő Szent házába,
Istennek áldásával végre vigasztallja.

CXXXV. 'SÓLTAR.

PRophéta ez álltal-is az Úr Istent áldgya,
Hogy nagy fok kegyelmére népet méltóztatta,
A' bálvány csinálókat neveti, 's csúfollja,
Hatalmát az Istennek azért magasztallja.

CXXXVI. 'SÓLTAR.

REgi kegyelmességit Istennek számlállyja,
Mellyet a' teremésben Isten meg-mutata,
Ellenséget el-vesztvén, népet meg-tartotta,
Istennek nevét ezért el-fel-magasztallja.

CXXXVII.

CXXXVII. 'SÓLTAR.

Siralmas éneke ez a' szegény foglyoknak,
Kik Babylóniában rabságban óhajtnak,
Jerúsálemben haza szegények vágyódnak, (nak
Remlását-is meg-mondgyák Edom, 's Babylon-

CXXXVIII. 'SÓLTAR.

TEllyes szívvel a' Dávid Istent magasztalja,
Mivel könyörgésében őtet meg-halgatta,
Ki menyből alá tekint alázatosokra,
'S Isten segítségével magát vigasztallja.

CXXXIX. 'SÓLTAR.

URnak minden tudását a' Dávid említi,
Isten kezét senki-is el-nem kerülheti,
Bizonyosságul-is meri az Úr Istent hívni,
Meg-mondgya, ellenségit hogy méltán gyűlöli.

CXL. 'SÓLTAR.

VAgyon itt a' Dávidnak buzgó imádsága,
Ellenségitől őtet hogy meg-szabadítsa,
'S azokat szándékokban elő ne bocsássa,
Kiknek veszedelmével magát vigasztallja.

CXLI. 'SÓLTAR.

AZ ő kegyességének meg-halgatására,
Dávid Istent erősen itt szorgalmaztattya,
Kéri, hogy ellenségén bocsídjúját meg-állja,
Es az ő kezeikből őt meg-szabadítsa.

CXLII. 'SÓLTAR.

BArlangban a' Saultól szabadulást kíván,
Midőn az ő hadától volna meg-szorítván,
Egyedül Istent hívja, nagy szorai kiáltván,
Hogy hívek örüljenek meg-szabadulásán.

CXLIII.

CXLIII. SÓLTAR.

Csak Istent hívja még-is meg-szabadításra,
De az ő fok bűneit előtte meg-vállya,
Es nagy keserűségét lelkének meg-mondgya,
S könyörög ellenségit hogy Isten meg-rontsa.

CXLIV. SÓLTAR

Dávid nagy hálákat ad itt az Ur Istennek,
Hogy kezéből ki-vőtte ő ellenségeinek,
Kéri áldattatását Istentől a' népek,
Hogy ne adgya rablásra többé ellenségnek.

CXLV. SÓLTAR.

Enek szóval az Istent Dávid magasztallja,
A' több állatokat-is ditséretre hívja,
Sok tulajdonságait Istennek számlálja,
Es hűveihez való jó-voltát meg-írja.

CXLVI. SÓLTAR.

Ejedelmekben való bizodalmot tiltja,
A' mellynek okait-is a' Dávid meg-mondgya,
A' szegényekhez való jó-voltát számlálja,
Hogy nagy bizodalomra hűveket indítsa.

CXLVII. SÓLTAR.

Gondvi feléjét és az Isten bölcsességét,
Es Izraélhez való fok jó-téteményét,
Világ igazgatásban való nagy erejét,
A' Dávid meg-gondolván áldgya Isten Nevét.

CXLVIII. SÓLTAR.

Hiv itten Szent Dávid minden állatokat,
Mind a' menyen, 's mind pedig a' földön valókat
Alsó felső népeket véneket 's ifjakat,
Hogy mindnyájan ditsérjék teremő Urokat.

CXLIX.

CXLIX. SÓLTAR.

Inti itt a' Szent Dávid Anyaszantegy házat,
Hogy énekben ditsérjék az ő királyokat,
Meg-gondolván jó-voltát, és szabadulását,
Ellenségen meg-látták meg-boszfizú állását.

CL. SÓLTAR.

Külömb-külömb vigasság tévő szerzőmök-
Isten ditséretire int nagy buzgósággal, (kal,
Hogy dicsérjék Sz. Nevét lantál, fíppal, dobbal,
Hegedű és organa, 's hangos czimbalmokkal.

SALOMON PELDA-BESZEDI.

I R E S Z.

A' Salomon ez Könyvnek hasznát itt meg-írja
Meg-mondgya böltsesség-is hogy miiben ál-
Sint a' gonosz társaság távoztatására, (lana,
A' ki ezt bé nem vészí, átok száll reája.

II.

Böltsésegnek serényen fel-keresésére,
Iat a' Salomon mindent el-követésére,
Mert azt mondgya azokban fok jó van el-rejtve
Ki azt híven követi áldás száll fejére.

III.

Csomóban mind ezeket a' nyakadra köffed,
Gonoszságot el-hagyván, csak az Urat félfyed,
Irgalmasságnak dolgát előtted vísfellyed,
Az Istennek oltorát így el-kerülheted.

IV. Drá-

IV.

DRága szerzett bölcsesség jókat ad embernek
Utait ne kövessed te az hitetlennek,
Elmédből ez befűzéd ki - ne ítéltesenek,
Szemeid csak az igaz emberre nézzenek.

V.

ERtelmet 's bölcseséget mindenkor keresséd,
Ílegén afizsöny útát soha ne kövessed,
Minden keresményedet csak jó helyre költsed,
Más ember feleséget meg ne ölelgesd.

VI.

FOgságot 's bút embernek gyakran kezefség
Az rest ember tanulni mennyen az hangyához,
Hét nevezetes dolgot Salomon elő hoz,
Ne tégye önnön magát senki rozsz afizsönyhoz.

VII.

Gonosz, afizsönyt hogy inkább te el-kerülhe-
Ez parancsolatimat te szivedben rejtse, (sed
Afizsönyök gonoszságát itten meg-nézheted,
Ha utánna jársz, el-hidd magad törben éjted.

VIII.

Hangosfással bölcsesség, után az ő szavát,
Ki terjeszti mindenre az ő tudományát,
Meg-írja ez bölcsesség örök valóságát,
Bóldogok a' kik hallják ennek tanítását.

IX.

Isteni szent Bölcsesség épített szép házat,
Es ő magához minden rendeket hívogat,
Ez által embereknek napja sokafülhet,
Fecsegő 's nyughafatlan a' rozsz afizsöny állat.

X. Kin-

X.

(tattya,

Kincsnek hamis gyűjtését az Bólts kárhoz-
Igafságot mindenek inkább commendállya,
Hamiságot peniglen igen tilalmazza,
Melynek Isten haragja lesz végre jutalma.

XI.

LEgyen minden embernek tsak igaz mértékje
Int mindent itt Salomon jó cselekedetre,
Hívek hitetlenekkel vagynak egyben vetye,
Az dorgálás fölötté hasznos szent életre.

XII.

Meg-írja Salomon jók 's gonoszok jutalmát,
Afizsönyi rendeknek-is az ő állapotat,
Igaznak 's hitetlennek munkáinak hasznát,
Mind két-fél csak Istentől vész el-jutalmát.

XIII.

NAgy fok igéreteket tészent itt a' jóknak,
Hasznát 's kárát meg írja szerzett gazdagságnak
Igen sok haszna vagyon az szó fogadásnak,
Elzeselek, kik gyermekektől vész szót meg nem tilt-

XIV.

(nak.

OKos és Isten-félő Afizsönyoknak tisztit,
Sok Virtusnak Salomon írja reguláit,
Jó cselekedeteknek mondgya bő-hasznait,
Bolondságnak peniglen igen rozsz gyümölsét.

XV.

Patvarkodó's ismétlen lágy beszédek hasznát
A' bolond tanátsnak-is haszontalanságát,
Haragnak, restségnek, és kevélységnek kárát,
Az bölts itten meg-írja, igazak jutalmát.

XVI. Re-

XVI.

R eménfégedet vessd egyedül az Urba,
Királyok is intetnek minden igazságra,
Bölcsesség és igazság hasznát is meg-mondgya,
Az ősa-haj vén embernek ékes Koronája.

XVII.

S ok hasznát bölts meg-mondgya itt a' béke-
Atkozot csüfölni egyágyú szegénynek, (ségnek
Vagy on itt meg-irása a' bolond embernek,
Es az hálá-adatlan meg-büntetésének.

XVIII.

T udománynak mi legyen, 's boldomságnak.
Az ő benne bizóknak az Isten őtalma, (haszna
Gazdagságban ne legyen ember bizodalma,
Alfzony és barátságának kíváncs voltta,

XIX.

U tálattatol el-hidgyed, hamis tanú lenni,
Minden jó feleségek Isten ajándéki,
Irgalmasságot a' Bölts Salomon ditséri,
Ezies ember az, a' ki gyermeket meg-veri.

XX.

V erfengést 's részegséget mindenkben tiltja
Kép-mutatókat és az resteket vádolgya,
Kérdéséget és hamis mértéket gyalázza,
Királyokat igazság 's irgalmasság tartya.

XXI.

A' Királyoknak szívet tsak az Isten bírja,
Kedvesb az áldozatnál igazságnak dolga,
Az hamisan gyűjtött kints el-vész hamarjába,
Kegyetlen, ha kiált-is, Isten meg nem hallja.

XXII.

XXII.

B oldogság az jó hír, név, minden emberek-
Gyönyörködgyél Isteni igaz félelemben, (ben,
Ne hadgyad gyermekedet nőni rossz erköltsben,
Restség es kégyetlenség töled távol legyen.

XXIII.

C semegéit Uraknak ne igen kívánnjad,
Telhetetlenséget is te el-távoztassad -
Tobzódókkal barátságod soha ne tarsad,
Szüleidnek mindenben magad alá-adgyad.

XXIV.

D olgokat gonoszoknak soha ne kövessd,
De sőt az böltséget szünetlen keressd,
Személyt ne néz, 's az boltrú állást el-kerüllyed
Mint rest ember, kezedet te őszve ne tegyed.

XXV.

E rtekezni Királynak igen tisztességes,
Király lévén, gonoszság tévőket meg-büntess,
Kérdéséget, verifengést, kérlek te hátra vész,
Igyekezzel, gyűlöldöddel-is-jól tehess.

XXVI.

F el-szedezi Salomon bolond ember dolgát,
Es csüföliya minden rest embereknek álmát,
Es a' ki más dolgában avattya ő magát,
A' ki másnak vermer és, abban vezíti nyakát.

XXVII.

G orombájul hólapot soha ne ígérjed,
Senki előtt magadat kérlek ne ditsérjed,
Atyád régi barátit igen még-becsülljed,
Barmaidnak mindenben, intlek hasznát végyed.

XXVIII.

XXVIII.

Hafznát írja jó's gonosz lelki ismételtnék,
Int szorgalmatos ismételtnék a' bűnnek,
Tiltva-is ki-ontását az ártatlan vértnek,
Soha nem lész szükségé, ki ád az ifszegénynek.

XXIX.

Irja a' Bölts vakmérő emberek romlását,
Hizelkedésnek és az ítéletnek hafznát,
Gyermekeknek javálja fanyargattarását,
Az engedelmeiségnek, 's haragnak mi voltát.

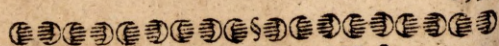
XXX.

Ket dolgokat Salomon kér itten az Úrtól,
Es szól a' telhetetlen setét, koporsóról,
Négy ésfzenvedhetetlen, 's el-rejtet dolgokról,
Négy szépen járó, és négy okos állatokról.

XXXI.

LEmuelt igen szépen inti az ő Annya,
Afzszonytól's részegségtől hogy magát meg-őjíja
Igazságnak-is légyen hű szolgáltatója,
Végtere a' jó afzszonyt Salomon le-írja.

659.

PREDICATORI KÖNYV.

I. R E S Z.

AZ emberek dolga csak hijában valóság,
Itt e' földön semmiben nintsen állandóság,
Sőt Salomon azt mondgya, vagyon nyomorúság,
'S minden ő böltsesége tsak haszontalanság.

II. B

II.

Borítal, és vig lakás örömet nem hoznak,
Sőt minden majorságok hirtelen el-múlnak,
Mind böltssek, mind bolondok egyaránt ki-múl-
'S minden jók tsak aziften kezeitől vagynak (nak

III.

Cathalogusban a' bölcs időket le-írja,
Isten gondviseletét-is előnkben adgya,
Minden ítéleteket Isten igazságtya,
Ember itt a' barmokhoz hasonlót azt mondgya.

IV.

Ditséri bölts Salomon itt a' meg-hóltakat,
Pirongattya azután a' rest bolondokat,
Szidgya a' telhetetlen egyes gazdagokat, (kat
Egyben vetvén bölts gyermek's bolond Királyo-

V.

Ember templomban magát miképpen viselje,
Meg-mondgya a' Salomon, tsak az Urat féllye,
Hogy ne vágyon mód nélkül számtalan fok pénz-
Sőt kerefett jószágát tsak jó helyre költse. (re,

VI.

Feles fok gazdagságok tsak másra marad-
Nem-is hagyhattya fokszor az ő fainak, (nak,
Ezek a' halálban-is semmif nem használják,
Jobban vagyon hát forsa időtlen magzatnak.

VII.

Gyászos házhoz bé-menni jobb lakadalomnál
Nintsen jobb böltseségre való vágyódásnál,
Jó cselekedet nincsen emberi állatnál,
Nints el hidd gonoszabb-is afzszonyi állatnál.

F

VIII.

VIII.

Hagyományát meg-tartsad a' te Királyod.
Kegyetlen igazgatók hirtelen el-múlnak, (nak,
Nevezi ezt Salomon csak haszontalannak,
A' testi ítéletek semmit nem használnak.

IX.

Istennék ő dolgai meg-tudhatatlanok,
Bóltsek és a' bolondok egyaránt halandók,
Mint az halak hullóban belé-akadándók,
Bóltsek az verseknél többet használhatók.

X.

Királyokkal, meg-tanít, miképpen éllyenek,
Jaj az Országoknak, mellynek Fejedelme gyermek.
A' ro'z Királyok miatt országok el-vesznek,
Királyokról gonofsztat int, ne beszéljenek.

XI.

Legyen bizodalmas csak jegyedül Istenben,
's szegényekhez kezéd adakozó legyen,
Jóllehet bár ez világ mint méz édes legyen,
Mind az által az halál te elmédben legyen,

XII.

Magokban bizakodó ifjakat szólíttya,
Es minden részeivel vénséget le-írja,
Csak hijában valóknak mind ezeket mondgya,
Az Isteni félelem embernek fő dolga. 672.

ENE-

ENEKEK ENEKE.

I. RESZ.

A Nyaszentegyház ékes mátkáját kívánnya,
Minden méltatlanságát nékie meg-vallja,
A' Kristus vélegény-is őt magához hívja, (gya
Ostán egymás szépségét mind kettő meg mon-

II.

Bizonyítták mindennek az ő szépségeket.
Menyaszfzony néki adgya csak az ditsőséget,
Még az ő jegyefe-is meg-ditséri őtet,
Sirja egymással való közösüléseket.

III.

Christushoz való buzgó szerelmét jelenti,
Melyre nézve, mátkáját szüntelen keresi,
Azért az ő jegyefe őtet őrizteti,
Agyas házában miglen őtet bé-viteti.

IV.

Ditséri Christus itten el-jegyzett mátkáját,
Annak az ő szépségét 's tökéletes voltát,
Méznel-is kedvesiebbnek mondgya az ő szavát,
Kívánnya azért hamar való hozzá juttat.

V.

ENni, 's vigan lakozni barátit kifizeti,
Mátkája sok bűneit előtte fel-feddi,
Ivekkel egyetemben jegyesét keresi,
Ő magát erős hittel benne erőssíti.

VI.

Fel-magaasztalja Christus az ő szép mátkáját,
Jelentvén hozzá való buzgó kívánságát,
Oltán neki meg-írja gyönyörű szép vóltát,
Es leány tárfainak hozzá való szavát.

VII.

GVenge ékes szépségét még-is commendálja,
S annak minden tagjait nagy szépen le-írja,
Az ő mátkája szavát kinek meg-hallja,
Önnön magát egészlen nékie ajánlja.

VIII.

Hazafságot Christusnak mátkája kívánja
S az ő hozzája való szerelmét meg-mondgya
A' pogány népeknek-is hivatalját írja,
Végezetre jegyessét meg-áhozá hívja.

679

•••••

ESAIAS PROPHETIAJA

I. R E S Z.

AZ ESAIAS, a' ki Amos fia vala,
A' mennyet és a' földet bizonságul hívja,
Jó cselekedeteket a' népnek utállja,
Istentől el-hajlottak, álmélkodik rajta.

II.

Beszól a' Pogányoknak hivattatásáról,
Panaszolkodik oltán nép gonosz útaról,
Szól az Istentől való el-hagyattatásáról,
Kiket el akar vonni, a' bálványozástól.

III. Csak

III

Csak hijában azt mongya, biznak emberekben
Mert azokat hirtelen mind el-veszti lten,
Romlásoknak oka-is meg-mondgya mi légyen,
Negédes afzfonyokat kárhoz tattyá itten.

IV.

Ditsőséges, és igen tisztességes léfzen,
Jövendő Messiának napja az hivekben,
Mert azokat meg-mossa drága szent Véreben,
Es háborúságokban nagy óltalmok léfzen.

V.

ENeket Esaiás szőlőről énekel,
A' népnek gonofzsága meg-iratik rendel,
Prophéta tsak jait kiált nekik tellyességgel,
Ellenséget el-hoza nagy hirtelenséggel,

VI.

Fel-emelt magas székben az Ur Istent látá,
Eleven szénnel Angyal ajakát tisztitá,
Azután prédikálni ötet ki-botsára,
Fogságot a' pusztulását a' népnek meg-mondá.

VII.

GVájte számtalan népet Refin Acház ellen,
Esaias biztattyá, hogy semmit ne féljen,
A' szeplőtelen Szüz-is fogad még méhében,
Judának romlását-is meg-jelenti itten.

VIII.

HAd miatt Syrus, és az Izrael el-ronilik,
Assyriai nép-is Judára érkezik,
Istentől pártolással juda vádoltatik,
Varáslókhöz járásért igen meg-feddetik.

F 3

IX. J 2

IX.

Judát Isten vizsgálta itt meg-bátorította,
Mesiás jövésével szépen vizsgálta,
De az Izrael házáat az Isten meg-rontya,
'S mint a' láng meg-émeszti fel-lobbant haraggja.

X.

Kiált jajt Esaiás az hamis Biráknak,
Es szörnyű veszedelmet az Assyriusnak,
Fogságból meg-térése leszen-meg Judának,
Uttyát-is, meg-írja az Pogány Királynak.

XI.

Leszen Jesse tövéből igen szép Virág szál,
Juh az farkassal együtt nyugszik bátorsággal,
Még a' pogány népek-is meg-térnek az áltál,
'Sidókat fel-ruhazza Evangéliommal.

XII.

Melleyekért hálákat ad Prophéta Istennek,
Őtet vallja egyedül csak őrizőinek,
Es int ditséretire minden Szent nevének,
Csáda tétit hűdésük egész föld népének.

XIII.

Nagy romlást Babylonról Prophéta jöven,
Es fenyegeti az Mediabéliekkel, (döl,
Miképpen a' 'Sodoma el-vész tellyességgel,
Ugy hogy vadak's madarak lakják szerteizéllal.

XIV.

Ókát-is itt meg-mondgya Babylon veszté-
Rút csúfoló éneket rölok énekelnek, (uck,
Az ő maradékjok-is mind el-töröltenek,
Philistea romlást osztán következnek.

XV. Puszt.

XV.

Pusztulását Moábnak az után meg-mongya,
Késerves sírlmokat, mint leszen le-írja,
Mészze földre le-hallik szörnyű jaigatása,
Ki fegyvert el-kerüli, oroszlán meg-rontya.

XVI.

Roszfűl való térsért áldozat nem használ,
Fenyegeti erőssen Moábot romlásal,
Emlegeti-is őket sűrű óhajtsálla,
Három esztendő múlva el-jő hamarsággal.

XVII.

Syriában épített Damascus városnak,
Hasonló romlásáról szöll az Ephraimnak,
Azután okát ugyan itt meg-mondgya annak,
Es jajt kiált végtére a' fok kőborlóknak,

XVIII.

Tengerem túl lakozó népeket rettentí,
Igeri, az ő népet azokról meg-menti,
'S pogányok lesznek, vadak a' madarak étkei,
Meg-izabadulás után nép Isten ditséri,

XIX.

Veszedelmet jövendől Egyiptus országról,
Isten fok fele dolgot küld rájuk ostaról,
Azután emlekezik őt nagy Városokról,
Izraellel az hitben egygyező vóltokról.

XX.

Zászlóval, 's haddal mikor Thártán Azotus-
Bé-ment volna, legottan bagából Proféta, (ba
Mezitelen várkezvén Egyiptust csúfolja,
Hogy Izrael-is félre Istenhez fordulna.

F 4

XXI. Az

XXI.

AZután a' Babylon romlását meg-írja,
Es szörnű el-esését ör-állo kiáltja,
Dumak népe ellen-is veszedelmet monda,
Még Arabiának-is romlást prophétála.

XXII.

BAnkodék Jerusálem hirtelen romlásán,
Mivel várakban biztak, Istent hátra hagyván
Etek 's ittak, lakoztak örömmel taplólván,
Eliachimot hagyá Isten Sobna után.

XXIII.

Cltimból immár többé Tyrusban nem menek
Mert fok gazdag kalmári n-kie el-vesztek,
Es hetven esztendeig mind csak pusztán lésznek
Meg-épülvén, fejenként Istenhez meg-térnek,

XXIV.

Dobolás és vigaság földökben meg-szünik,
Mivel az ő lakosai mind el-pusztittatik,
Es igen kevés bennük othon-meg-hagyatik,
Végre meg-szabadulván az Istent ditsérik.

XXV.

EZért hívek Istennek nagy hálákat adnak,
'S egyedül Istent vallják óltalmazójoknak,
Az Evangéliomra fejenként hivaának,
Lelki testi ellenségek meg-rontattattak.

XXVI.

FEl szóval az Istennek hívek énekelnek,
Es az ő jó-vóltáról bizonyosságot tesznek,
Meg-vallják hogy igazán tőle büntettetnek,
Inti, haragja előtt hogy el-rejtezenek.

XXVII.

XXVII.

GOnoszoknak vesztével őket vigasztalja,
Az ő népét az Isten gyengén oltorozza,
De Jerusálem népét fogságra hajtattya,
Evangéliom által ismét vízfzra hozza.

XXVIII.

HAddal Ephraim népét Isten fenyegeti:
A' test bátorsáért Judát-is meg-feddi,
Nagy tudatlanságokat nekik fel-fedezi,
Mind az által híveit csak gyengén csépli.

XXIX.

JAjt kiált Jerusálem hitetlen népének,
Mert fenyegetésének semmit-is nem híznak,
Istenhez csak ajakkal, 's szájjal közelgetnek,
Az hívek kik ezt hallják Istenhez meg-térnek.

XXX.

KIk Egyiptom országból segítséget várnak
Feddi őket erősen, hogy ízót nem fogadnak,
Az meg-tért embereknek gyámoltsók rutnak,
Veszedelmet jövendől a' Pogány Királynak.

XXXI.

Lovaikban bizókat itten pirongattya,
Osztan ennekj szép három okait-is adgya,
Prophéta meg-térre az Istenhez hívja,
Es szép ígéretekkel őket vigasztalja.

XXXII.

Meg-írja Ezechiás Királynak országát,
Es annak ditséretes szép igazgatás it,
Inti a' népet, tartsanak poenitenttiát,
Melynek osztán le-írja gyönyörű szép hasznát.

F 5

XXXIII.

XXXIII.

Nagy veszedelmet kiált a' Sennacheribnek,
De szabadulást ígér nyomorúlt népének,
Az hitetlen emberek csak Istenre vetnek,
De az Isten óltalmok lesz ő hűveinek.

XXXIV.

Osztán a' pogányokat Isten perben hívja,
Mert keményen haragszik az Edomitákra,
Veszedelmet-is bortsát Botzra Városára,
Sárkányoknak 's vadaknak lesz örök barlangja.

XXXV.

Prophéta itt meg-mondgya Messiás jövését
Vigasztalja bánatban el-epedett népet,
Kinek elő befzelli sok jó-téteményét,
Vakoknak ki meg-nyitgya az ő izemek fényét.

XXXVI.

Rabfache követségre el-jő nagy kevélyen,
'S Isten ellen iszonyú rút káromlást tévesz,
Hogy semmi bizodalnok ő benne ne légyen,
Ez izó Ezechiáshoz leg ottan bé-mégyen.

XXXVII.

Senacherib Királynak rút káromk-dását,
Ellenben Ezechiás pinaszzkodását,
Isten meg-halván, küldé hozzá jó válaízfát,
Angyal által egy éjjel le-vágatá hadát.

XXXVIII.

Tesztamentom tételre a' Királyt nógattya,
Ezt halván Ezechiás, keiserveffen sira,
Kinek ísmét életét Isten hoszszabíttya,
Jelét latván, Istennek nagy hálákat ada.

XXXIX.

XXXIX.

Ugyan akkor tsak hamar Babylon Királlya,
Kőszönteni követit hozzája bocsáttya,
Ezechiás-is kintset nékik meg-mutattya,
A' mellyért Esaiás igen meg-dorgállja.

XL.

Vigasztalgya' népet Isten jó-voltával,
Bizonyítgya-is az ő hatalmaságával,
Nem vetterik az Isten őszve a' bálványyal,
Hűveire rá vigyaz ő mind éjjel nappal.

XLI.

A' Pogány népek előtt őket perben hívja,
Es Abraham Attyokkal tött frigyayel biztattya,
Sok szép ígéretekkel őket vigasztalja,
'S az bálvány imádókat neveti csufolja.

XLII.

Biztattya itt erőssen Christus jövésével,
Ki a' gyenge meg-törődöt nádat nem rontya-el,
Es ditséretre inti népét szerte széjjel,
Feddi hogy jó teteit nem látnák izemekkel.

XLIII.

Chaldeából 'Sidókat haza szabadíttya,
Es Isteni hatalmát nékik bizonyíttya,
Kép-mutatással népet erőssen vádolja,
Vérkekek csak magáért nékik meg-botsáttya.

XLIV.

Draga ígéretekkel ísmét vigasztalgya,
Es az ő Isteniséget erőssen állattya,
A' bálvány faragókat neveti csufolja,
Es az Izraelt inti az hálá-adafra.

XLV.

Emlékezik Prophéta a' Cyrus Királyról,
'S az Istennek igen nagy hatalmagságáról,
Es azután jajt kiált Babyloniáról,
Nép szabadulásáról, 's gázdagulásáról.

XLVI.

Fel-kiált nagy fel szóval, Bél és Nebo ellen,
Népet inti, egyedül Istenben reménylen,
Feddi osztán kik biznak bálvány Istenekben,
'S azoknak ellenében veti magát Isten.

XLVII.

Gvátszszal Babyloniát itten fenyegeti,
Kevélységgért az Isten még őket meg-veti,
Kegyeltlenségeket is nékik el nem tűri,
I-anem mint félt a' hamvat, őket szélllyel hinti.

XLVIII.

Halá-adatlanságról Sidókat meg-feddi,
Hogy szavát nem akarják nékie fogadni,
Es poenitentiára osztán őket inti,
Babylonból meg-hozza, nékik azt igéri.

XLIX.

Jövedől Esaiás Christus személyéről,
Es nagy fokot beszélget hűséges tisztiról,
Emlékezik 's annak jó-téteményéről,
Végezetre szól osztán a' pogány népekről.

L.

Kiván az Isten tőlök bizonság levelet,
Egy ember-is nints, mikor hozzá hívja őket,
A' Prophéta ő tőlök nagy fokot szenvedett,
Szó-fogadásra inti az igaz hiveket.

LI. LÉ

LI.

Legyen bizodalnok tsak egyedül Istenben,
Es igen reménylenek az ő erejekben,
Örülnek jövődöben ellenség vesztéken,
Mert a' pohár reájok már többé nem megyen.

LII.

Meg-szabadításával népét vigasztaltja,
Babylon fogságából, mert meg-izabadította,
Inti-is ezért őket az hála-adásra,
Christus el-jövését-is nagy szépen le-írja.

LIII.

Nyomorúlt forsát itten Christusnak meg-írta
Minden mi sajdalminkat mivel ő hordozta,
Mint a' juh, nyíró előtt, száját sem nyitotta,
Eletét is éretünk az halára adta.

LIV.

Örvendezen's vigadgyon meddő vig öröm-
Vigasztaltja Istennek kegyelmességével, (mel,
Anyá-szent-egy-háznak-is meg-épülésével,
Nyomorúság végével 's ellenség vesztével.

LV.

Pogány népeket vizre, borra, 's tejsre hívja,
Inti-is mind fejenként poenitentiára,
Az gonosz ember az ő rozát el-hadgya,
Sok szép ígéretekkel őket bátorította.

LVI.

Rendes igazságna is int meg-tartására,
'S az kik azt el-kövéfik, boldogoknak mongya,
Sok szép ígéretekkel osztán vigasztaltja,
Az rest és felhetetlen Papokat orczázza.

F 7

LVII.

LVII.

Szedegeti halállal Isten az hiveket,
De igen fenyegeti az hitetlencet,
Kik másban helyezhetik ő reménségeket,
Benne bizóknak Isten ki-adgya részeket.

LVIII.

Teljes teli torokkal vétket ki-kiáltja,
Kép mutató voltokat a' népnek mutattya,
Az igaz bűjtölés-is mi legyen, meg-mondgya,
'S az ilyen bűjtölésnek mi legyen jutalma.

LIX.

Urak keze, s ereje még meg nem rövidült,
De a' meg-szabadítás bűn miatt meg-szűkült,
Szeretet az embernek sáiban meg-hűlt,
Ellenség a' Christusban igen meg-szégényült.

LX.

Világosság világra bőven ki-terjedgyen,
Hogy a' pogány nép annak világára mennyen,
Idvétség felől nékik ígretet tészén,
Az Anyaszentegyházzal Christusban jól tészén.

LXI.

A' Christus hivatalát Prophéta meg-irja,
Anyaszentegyház végre épülnie fogna,
Gyalázatnak mi legyen jutalma meg-mondgya,
Anyaszentegyház helyett örül a' Prophéta.

LXII.

Bűztörségét Prophéta itten ki-jelenti,
'S az Anyaszentegyházat igen meg-ditséri,
Parantsoila mindenütt ez jókat hirdetni,
Sionnak Szabadító mert el-fogna jöni.

XLIII.

LXIII.

Csodálatos, aztirja, Christus bajvivása,
Isten kegyelmességit mind elő számlállyá,
Es háládatlanságát a' népnek meg-irja,
Buzgó könyörgését-is azután ki-ontya.

LXIV.

De még-is nem szűnik még buzgó könyör-
Emlekezvén Istennek jó téteményiről, (géstől,
Azután vallást tészén a' népnek bűnéről,
Viszontag kegyelmét kér nékik Istentől.

LXV.

Sméretit a' pogány népeknek meg-irja,
'S idóknak gonofságát rendel elő hordgya,
De a' maradék népet az Isten meg-tartya,
Gonofzokat rettentti, 's népet vigasztalja.

LXVI.

Föld Isten lábainak nyugató 'Sámolya,
Az kép mutató népet ki igen utálja,
De Anyaszentegyházat még meg-szaporittya,
'S népének ellenségét erősen meg-rontya.

745.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

JEREMIAS PROPHETIAJA.

I R E S Z.

Az Jeremiás írja az ő nemzetségét,
Jelentvén Isten előtt a' maga mentséget,
Két jel után meg-érte a' nép vezedelmét,
'S hivatalyában írja meg-erősítetét.

II. Bál.

II.

Bálványozó voltaért Izraelt meg-feddi,
Hogy másban bizik, 's Isten háta megé veti,
De bűnösnek ő magát még-is nem isméri,
Szörnyű veszedelemmel őket fenyegeti.

III.

Csak térjen-meg ő hozzá, még vizsgálja fogad-
Noha bálványozásért meg-vetette vala, *Cia,*
Inti őket azután poenitentiára,
Es vallás tételeknek formáját meg-írja.

IV.

De Isten meg-térőknek ígér nagy kegyelmet
'S engedetlenekre hoz szörnyű veszedelmet,
Es poenitentiára hívja itt mind őket,
Sirattya a' Prophéta nagy veszedelmeket.

V.

Egész Jerusalemben egy igaz-is nintsen,
Kiért meg-kegyelmezne nékik az Isten,
A' pogány nép rájok jó hirtelenségben,
Kiknek hitetlenség-t meg-mutatya Isten.

VI.

Fenyegeti 'Sidókat Babylon népével,
Okát-is adgya, rájok azt miért hozza-el,
Aldozattyok ő nékik nem kedves Istennél,
Mert Isten csak híjában bajlódott ez néppel.

VII.

Gonosz és kép-mutató 'Sidókat meg-feddi,
Es poenitentiára mind fejenként intí,
Az Prophétát nem hadgya Isten imádkozni,
Aldozatyok-is nem kell, 's népet fenyegeti.

VIII.

VIII.

(tattya,

Helyekből tsontyokat-is mind ki-hányat-
Esztragnál és fetskénél roszfzabbaknak mond-
Inti őket azután poenitentiára, *Cya,*
Mig nem a' Chaldeusok el-vinnék fogságra.

IX.

Isten a' Jeremiás a' népet frattya,
Es a' Jerusalemről veszedelmet monda,
Az aszfzony ő baráttyát firni meg-tanítsa,
De csak Istenben legyen népnek bizodalma.

X.

Követését a' pogány népeknek meg-tiltja,
Es a' bálvány csinálást benne kárhóztattya,
Mellyért őket fejenként mind széllyel hányat-
Végre osztán könyörög értek a' Prophéta, *Cya,*

XI.

Lakosít Jerusalemben Városának iuti,
Es az Isten frigyére rá emlékezteti,
Iszonyú nagy romlással őket fenyegeti,
Az Anathot várost-is erőssen ijelzti.

XII.

Mi legyen annak oka, hogy a' gonoszoknak,
Ilyen jól vagyon dolgok, 's szépen virágoznak,
A' páfztorok nyájokkal együtt mind el-fogyanak
Ostán szabaddulással meg-vigasztaltatnak.

XIII.

Népnek meg-vettetését az övel jelenti,
Szörnyű veszedelemmel őket fenyegeti,
Mind Királyt, mind kőfséget meg-térésre inti,
Az ő nagy romlásokat nékik hirdeti.

XIV.

XIV.

Orfszágban nagy farság és nagy éhség lé.
A' Prophéta könyörög 'Sidó népert itten, (ízen,
 Isten néki ezekre oltán választ téfszen,
 Az hamis Prophétákat fenyegeti Isten.

XV.

Prophétának az Isten itten választ téfszen,
 Nyomorult forsán a' ki sir vala erősen.
 Es nagy ártatlanságát meg-mutattya itten,
 Kit oltán az IIR Isten erőse tisztiben,

XVI.

Rendes és törvény ízerint való hársáfúlast,
 Tiltya a' Prophétáról írást s vigan lakást,
 A' nép-is a' bűn ellen halván nagy kiáltást,
 Meg-érti az ízonyu rettenetes romlást.

XVII.

Szívnek nagy keménysége itten meg-iratik,
 Atkozot ember, a' ki emberekben bizik.
 Jeremiás Prophéta értek imádkozik,
 Szombat meg-töréséért kapu meg-gyújtatik.

XVIII.

Tauulni a' Prophétát fazekáshoz küldi,
 Népet, ha meg nem térnek, igen meg-bűnteti,
 A' nép Jeremiafra akara támadni,
 Kiknek veszedelmeket az Istenfől kéri,

XIX.

Ujjóban-meg el-küldi Isten fazekáshoz,
 Honnet a' Jeremiás egy új korsót ki-hoz,
 Isten-is a' Judára mert veszedelmet hoz,
 Mind az egész nép előtt kezd prophétáláshoz.

XX. Ve-

XX.

Veretik Jeremiás a' Passar fő-Paptól,
 Kinek más nap jövendől az ő fogságáról,
 Panaszolk odik maga rosz állapattyáról,
 Mellyért születését-is meg-átkozza rútól.

XXI.

A' Sedechiás töle hogy tanátsot kérde,
 Jerusálem romlását oltán meg értette,
 Azért ki-ki magának csak gondgyát viselje,
 Király háza népet-is inti meg-térésre.

XXII.

BE-ménvén a' Királyhoz, őt térésre inti,
 Kik hogy ha meg-nem térnek, őket fenyegeti,
 Az három Királyoknak forsát meg-jelenti,
 'S keserves fogságokat nekik jövendőli.

XXIII.

Csalárd hamis Pásztorok meg-fenyegettet-
 Az hamis Prophéták-is mind meg-feddettettek,
 Kik soha az Istenfől nem küldettetteknek,
 De mind a' néppel egyát bizonynal el-vesznek

XXIV.

DRága meg-ért figéket egy látásban láta,
 A' melly két nagy koporsóban jó és hitván vala
 Juda népet fogságból mert ki-fzabadittya,
 De Sedechiás Királyt az rabságra hajtja.

XXV.

Engedetlen vóltokat Prophéta jelenti,
 Az hetven esztendőket nekik jövendőli,
 Isten minden népekre pohárt el-köszöni,
 'S mezei pásztorokat jajgatásra inti.

XXVI.

XXVI.

Fel szóval a' 'Sidókat meg-térésre hívja,
De fenyegetőzésért ítélik halálra,
Jeremias előttök midőn prophétálna,
Nép kezében Achicam nem adá halálra.

XXVII.

Gazdag pogány Királyok a' jármot fel-ve-
Es Nabugodonozor Urokat tisztelik, (gyék,
Sedechiás Király-is szinte úgy cselekedgyék,
A' Templomnak edénye hogy el ne vitelsék.

XXVIII.

Hananiaz az egész népnek Prophéta la,
De Jeremiás ötet igen meg-dorgálja,
Hananiaz a' jármot nép előtt el-rontya,
Az melyért Hananiaz csak hamar meg-hala.

XXIX.

Jeremias Babylonba levelet küldé,
Sidókat szabadságról bizonyosá tette.
Es az othon maradtott népet meg-feddette,
Bántat-fel Semaiát-is meg-fenyegette.

XXX.

Könyvben Istennek szavát Prophéta le-irja,
Es nagy nyomorúságát a' népnek meg-mongya,
De Isten végeztetre még meg-szabadította,
Es nyomorgatójokat erőssen meg-rontya.

XXXI.

Lészen Isten népének hatalmas Istene,
Anyafszentegyházának jól meg-építője,
Mert még új frigyet szerez az Isten ő véle,
Jerusalem fala-is leszzen meg-építve.

XXXII.

XXXII.

Mezőt von Jeremiás a' tőmlőtzben pénzen,
Város meg-szallásakor sopánkodik ezen,
Jerusalem romlását meg-jelenti Isten,
De meg-szabadulással biztattya ísmétles.

XXXIII.

Nagy szép ígéretekét Jeremiás téfzen,
Hogy örökké állandó békeségek leszzen,
Mesiááról-is nékik ígéreret téfzen,
Kinék frigye mint a' nap olly állandó leszzen.

XXXIV.

Oszfán a' Sedechiás Királyt fenyegeti,
Szolgáját 's szolgálóját ki-ki el-erészti,
De visszsa vitetésért az Isten meg-feddi,
Es egész Judát érte rabságra viteti.

XXXV.

Peldájokkal az régi Recháb fiainak,
Az Izraél fiai itt meg-csiffoltatnak,
Mert engedetlenségért nagy veszélyre jutnak,
Mindennémű jót igér a' Rechabitáknak.

XXXVI.

Rabságban Jeremiás egy könyvet írta,
Baruch-is a nép előtt azt mind el-olvassa,
A' Király el-metélvén könyvet, tűzben hánnya,
Baruch ísmét ugyan azt másodszor le-irja.

XXXVII.

Sedechiás kövvetet Prophétához küldte,
'S szörnyű veszedelmeket nékik meg-izente,
Jeremiást Jeriás a' fogházba vitte,
Király onnét ki-hozta 's ísmét be-yettette.

XXXVIII.

XXXVIII.

Tömlöttben Jeremiást Itrak bé-vettetik,
De az Ebed-melehtől önnét ki-vonatik,
Király titkon mindenről tőle tudakozik,
Mind Váras vételéig fogházban tartatik.

XXXIX.

Ujjobban Nabucodonozor a' váraft meg-fzál-
Sedechiás szemeit oltán ki-tolattya, (ly a,
Jeremiás felől-is híven parancsola,
Ebed melech Szeretsent az Isten meg-tartya.

XL.

Vízfzajó Jeremiás a' néphez Rómából,
Godoliás meg-maradt köfségnek parántsol,
A' nép haza jóddögel az szélyel futásból,
Godoliásnak mondgyák, tartson az haláltól.

XLI.

A' Szegény Godoliást Ismaél meg-öli,
Az hetven 'Sidókat-is csalárdul el-vefzi,
Jochannán Hadnagy tőle népet vízfza nyeri,
Azután akarának Egyiptomban menni.

XLII.

Bizonyos választ erről a' Jeremiástól
A' meg-maradt nép hallá Prophéta szájából,
Inti, ojják magokat Egyiptom Országától,
Hogy ha meg-menekedni akarnak haláltól.

XLIII.

Csak merő hazugságnak alíták beszédét,
'S Egyiptom országában bé-vivék a' népet,
Az holott Jeremiás veve nagy köveket,
Es szörnnyen fenyegeti Egyiptomnak földét.

XLIV.

XLIV.

Derekas intéseket tőn itt a' 'Sidóknak,
Undok bálvány imádlást hogy ők el-hadgyanak,
De a' 'Sidók esküsznek, hogy abban maradnak,
Veszedelemet kiálta Ophra Pharaónak.

XLV.

Ertvén Baruch a' népnek illy nagy vesze-
A' Jeremiásnak-is nagy fenyegetését, (delmét
Siralmas és jaj szóval kezdé el-beszédét,
De az Isten biztattya, meg-tartya életét.

XLVI.

Fenyegeti Prophéta itten Egyiptomot,
Kit Nabugodonozor erőssen meg-rontott,
Es ő tőle egészlen mind el-foglaltatott,
De Isten vigasztalja végre a' Jácóbot.

XLVII.

Gaza városát míg nem Pharahó meg-venné.
Az Philistensről-is romlást jövendőle,
Tyrus és Sidon váraft-is meg-fenyegette,
Szabljáját az Ur Isten mert reá rendelte.

XLVIII.

Haddal a' Moábot-is igen fenyegeti,
Mert Isten Chaldeusok kezében erefzi,
Bálványozásért, és a' kevelységért feddi,
De meg-tzabadulását ismétlen igéri.

XLIX.

Jövendőt mond azután az Ammonitákról,
Az Edom és Syriának tartományiról,
El-pusztittatnak a' Nabugodonozortól,
Végre veszedelemet mond Elam országaról.

L. Kiált

L.

Kialt' előtt nagy romlást Babilóniának,
Okait is meg-mondja ő el-romlásának,
De nagy örömet hirdet el-epedt nyájának,
Hogy Babiloniából még ki-fabadulnak.

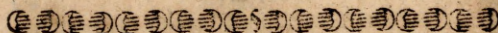
LI.

Le-rontya az UR ISTEN a' nagy kevélységet,
Babylonnak falait erőszak tételért,
Sarajást el-botsáttya Isten 'Sido népért,
Parantsolja olva'ni ezt vigasztalásért.

LII.

Meg-szálván, meg is vévék a' Jersalemet,
Szentelen Sedechiás vasba verettetett,
Város 's Templom meg égvén, nép el-verettetett
Babylonban Joachim nagyra emeltetett.

757.

JEREMIAS SIRALMA.

I. RESZ.

A Nyaszentegyház képében az ő nagy pa-
Ki-onti Jeremiás itt az ő siralmát, (naszfát
Kéri nép bűneinek meg-bocsáttatását,
Fordítsa pegányokra az ő nagy haragját.

II.

Banattyát még ki-onti a' népnek képében,
Hogy így el-pusztultanak firánkozók ezen,
Meg-tanította, mint kelljen állani ez ellen,
Mint véteffenek ismét Isten kegyelmében.

III. Csak

III.

Csak firánkozik még-is Prophéta a' népért,
Panaszolkodik Isten szörnyű csapásáért,
De kétségben nem esik még Istenben ezért,
Könyörög ellenségnek meg-rontatásáért,

IV.

De még itt sem szűnik meg a' firánkozástól,
Panaszolkodik a' nép nyomorúságáról,
Az után jövőndöt mond izabadulásokról,
Az Edomitáknak-is meg-rontatásokról.

V.

Elő számlálván a' nép nagy nyomorúságát,
Sratya a' bűn miá lött szörnyű romlást,
Engeszteli Istennek az ő nagy haragját,
Es kérj elebbeni nagy irgalma'ságát.

802.

EZECHIEL PROPHETIAJA.

I. RESZ.

A' Prophétálásnak itt idejét meg írja,
Ezechiel egykoron négy állatot látta,
Azután meg négy kerék eleiben állta,
Es Saphir kő-szinű-szék íze me előtt vala.

II.

Batoritván az Isten ötet félelméből,
Parantsolja, el-mennyen a' néphez ezértől,
Hogy prophétálljon nekik ő félelem nélkül,
Leyelet küld az Isten, irtat kívül belől.

G

III. Csak

III.

Csak hamar azt a könyvet el-tévé, meg évé
's azután Izráelhez az Isten el-küldé,
Az népet meg nem feddő pázstort meg-bünteté
Ditsóségét az Isten mezon ki-jelenté.

IV.

Darab téglát parantsol, tégyen eleibe,
Az váras meg-fzallását hogy azzal jelentse,
Kenyérét-is iok napon vesztég fekve egye,
Azt-is pedig emberi ganéj alatt sűsse.

V.

EL-heretváltattya mind haját és szakállát,
Hogy az által példázza a' népnek romlását,
Jelenti itt az Isten haragjának okát,
Ésköszik, hogy meg-állja a' népen bocszuját.

VI.

Fenyegeti a' népet bálvány imádásért,
De némellyeket meg-tart fegyvertől magáért,
Őök szabadulást-is ő nekik ígért,
De némellyeket el-vezet a' vakmerőségért.

VII.

Gonoszságoknak vége, azt mondgya, hogy
Es a' veszedelem-is immár el-érkezött, (el-jött,
Mert köztök a' gonoszság már meg-gyökerezőt,
Azértan el-nem mehet senki Isten előtt.

VIII.

Hasonlatosságban az Isten meg-jelenik,
Fékkniel lélekben ofztán el-vitetik,
Népnek bálványozása nék mutatatik,
Melly miá az Istentől a' nép meg-vettetik.

IX. Isten

IX.

Isten nagy veszedelmét Várasnak jelenti,
Es az ő ízerelmest Thauval jegyzeti,
De meg-nem jegyzetteket mind meg-fletteti,
Elő-is számlálatnak azoknak okai.

X.

Kerekük között egy szép ifjú szemet véssen,
Kik Cherubinok alatt valának helyhetvén,
Négy lelkes állatokról emlékezik itten,
Kiket Chebár vizénél látott volt nem régen.

XI.

Lelek által Templomban Próphéta viteték,
Es fenyegeti, a' kik népet el-hitették,
A' népnek szabadulás ofztán ígérteték,
Ezekhiel ísméltén vízfzla viteteték.

XII.

Minden porfékotskáját Próféta ki-hordgya,
Királynak el-fzörkését hogy azzal példázza,
Ehség és szomszágáról ofztán profétálta,
Veszedelmet az Isten hirtelen el-hozza.

XIII.

Nem igaz Proféták-is itt meg-feddettetnek
Szörnyű veszedelemmel meg-fenyegettetnek,
Proféta Afizonyok-is együtt mind el-veznek
Valakik hazugságot népnek jövendőnek.

XIV.

Okatlan bálványt a' kik szízekben emeltek
Az Istentől tanátsot azok nem kérdenek,
Bűnöknek büntetési mikor el-érkeznek,
Daniel 's Jób által-is meg-nem mennek ednek.

G 2

XV.

XV.

P Eldát vészen az Isten a' Szóló fájánál,
A' melly meg-emésztetik a' tűznek lángjától,
Igy a' Jerusálem-is tűz miatt el-puhtul,
Mivel el-hajlottanak fejenként az Urtól.

XVI.

Rútságából az Isten Izraelt fel-vövé,
De Isten ajándékot ő bálványra költé,
A' mellyért nagy csapással őt' meg-fenyegeté,
Pogányok túrését-is itt meg-jövendölé.

XVII.

Safoknak példájában szól Sedechiásról,
A' ki el-szakada Nabugodonozortól,
Es azután ismétlen Zorobábelről szól,
'S annak személye alatt Christus országáról.

XVIII.

Teshét maga bűnének kiki mind viselje,
Meg nem hal,a' ki attya vétkét nem követte,
Ki a' jó útról el-tér, halál szál tejére,
Meg-térőket az Isten vészi kegyelmébe.

XIX.

Utolsó vezedelmi a' két Királyoknak,
Az Orofzlán kőlykőkön itt meg-példáztatnak,
Szóló tőhöz a' 'Sidók hasonlítottanak,
Mig nem a' nagy tűz miatt el-puhtultanak.

XX

VAlaszt nem ada Isten a' tanács kérdőknek,
Rút háladátlanságok szemeke vettetnek,
De Babyloniából még ki-menekednek,
Mind erdők a' tűz miatt mind meg-égettetnek.

XXI. A'

XXI.

A' Jerusálem népét fegyverrel ijeszti,
Pogány Király úttyait meg-jövendölteti,
A' Sedechiást Isten tisztiből le-veți,
Az Ammonitákat-is vezedelem éri.

XXII.

Bűséggel Jerusálem vétkait számlállya,
A' mellyért kementzében őket meg-olvaszttya,
Es azután feddözik hamis Prophétákra,
Mert senki nintsen, a' ki tőrésre állana.

XXIII.

CSunya rútsági itten Izrael's Judának,
Két parázna személyben előnkben adatnak,
A' rút bálványozásért mind el-puhtíttatnak,
'S magok szeretőjétől fegyverre hányatnak.

XXIV.

Derekassan fel-forró fazéknak példája,
A' nagy Jerusálemnek égését példázza,
Meg-holt feleségén-is nem Sir a' Prophéta,
Izrael népének-is mert ugy léfzen dolga.

XXV.

ERős nagy fenyegetést teszen Ammon ellen,
A' Mo'abot és Seirt fenyegeti Isten,
Edomnak fiain-is bocsátat áll'erőssén,
Philisteusokkal-is azonképpen teszen.

XXVI.

Fenyegeti az Isten Tyrusnak városát,
Mivel Jerusálemnek őrsíte romlását,
ő rajta a' fok kalmár ki-önti sírlalmát,
Mert már el-nem adhattya fok kalmár áruját.

G 3

XXVII.

XXVII.

GAzdasságait itten Tyrusnak számlálja,
A' melyet Ezechiél igen meg-firattja,
Mivel hírtelenséggel léfzen el-romlása,
Ugy annyira hogy többé helyre nem állana.

XXVIII.

Hallatlan kevélységet Királyát meg-feddi
Es nagy veszedelemmel ötet fenyegeti,
Fegyver és dög-halállal Sídont-is rettentí,
De az Izraél népet ismét öszve gyűjti.

XXIX.

Jövendőt mond az Isten Pharahó Királyról,
'S Egyiptus Országának el-pusztulásáról,
Negyven elzendő műlva de ismét meg-újúl,
Nabugodonozornak igéri jutalmul.

XXX.

Keserves jajt kiált itt Egyiptus országra,
Mert Chaldeusok által Isten el-pusztította,
A' kik által el-romlik Pharahónak karja,
Es a' pogányok közzé száll el-őzlattya.

XXXI.

Libánus hegyén termő Cedrushoz hasonló,
Egyiptomnak királya a' pogány Pharahó,
Az ő ditsőségből pokolra szállandó,
Es minden feregével fegyverre jutandó.

XXXII.

Meg-firattja Prophéta itten a' Pharahót,
Hogy minden feregével a' pokolra szállott,
Nabugodonozornak kezében adafott,
Es éles fegyver által népeitől el-hullott.

XXXIII.

XXXIII.

Nepére nem vigyázó ő állót el-vezti,
De hozzá meg-térőkre irgalmát terjeszti,
Várasnak meg-vételét egy ember meg-viszi,
Ezechielt a' nép tsak tsak tsak el-ékel.

XXXIV.

Önnön magát hizlaló pásztort fenyegeti,
El-szálladott juhait Isten öszve gyűjti,
Es a' Christust pásztortól ő nekik igéri,
Lelki békességeket ki által meg-fszerzi.

XXXV.

Prophétáltat az Isten Seir hegye ellen,
Mivel ő-is boszszút tölt az Istennek népén,
Pusztaságra jutattya ötet-is az Isten,
Az Edomnak fiait el-vezti egészlen.

XXXVI.

Reménséget-is nyújt itt meg-szabadulásiáról,
Szóll a' nyomorúságnak az ő okairól,
Tsak Isten, a' ki által mi szívünk meg-újúl,
Az szabadulás után nép még meg-épül jól.

XXXVII.

Száraz csontok mezőben talpokra állának,
Igy Izraél fiai vízfőz hozattatának,
Juda és az Izraél mind egyé változnak,
Christust az ő népének télti Királyának.

XXXVIII.

Tibál, Gog és a' Mogog 's Mesech Fejedelme,
Igen nagy haddal jönnek Chanachán földre,
Hogy ő azon igen nagy dulaft fosztást tenne,
De neki-is ott léfzen végre veszedelme.

XXXIX.

XXXIX.

UGyan még-is szól Gog és Mogog romlásá-
Izraél földön-való ő el-hullásáról, (ról,
'Sidók veszéllények-'s beszéll okairól,
De még yisfíza hozatnak végre a' rabságból.

XL.

VEgre immár meg-írja Templom kerítését,
Es azután a' külső tornácz intézését,
A' közép tornácznak-is az ő meg-mérését,
A' belsőb tornácznak-is hofzszát szélesség-ét.

XLI.

A' Templomnak-is belső részeit meg-írja,
Hofzszát és szélességét mind első számlállyá,
Minémű formája volt falak czifrasága,
Es a' fa Oltárnak-is hofzsa, 's magassága.

XLII.

Belső és kívül minden kamarák méretnek,
Szélei 's hofzszasági mind el-intéztetnek,
Meg-írja, szent kamarák mire rendeltettek,
Külső négy oldalai hány singre töltenek.

XLIII.

CSuda nagy ditsődségét Istennek Templomba
Láttya, a' melytől régen el-távozott vala,
Osztan inti a' népet poenentiára,
Lásd oltárt minémű volt, 's áldozatnak módgyja.

XLIV.

De meg-tiltja az edgyik kapunak nyílását,
Parantsolja a' bűnnek ki kiáltatását,
Lásd kikre bizza Isten az ő szolgálattját,
A' 'Sidók fiaira Templomba járását.

XLV.

XLV.

EGézfízen mind a' földet négy részre osztattya
Meg-iratik itt mérték 's fontnak igazsága,
Uj 'sengéknek, és egyeb áldozatnak módgya,
Es az Innep napoknak szoros meg-tartása.

XLVI.

Fel-iratik itt Szombat 's új hold áldozattya,
Holott-légyen a' népnek ki és bé-járása,
A' fő-Pap-is jószágát hogy kire hagyhasa,
Végre itt meg-iratik a' papok konyhája.

XLH.

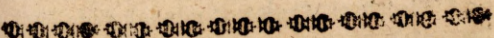
(lyását)

GVönyörű szép vizeknek Templomból fo-
Meg-írja termő fáknak gyümölcének hasznát,
Izraél földének-is részekre osztását,
Es mindenik nemzetnek el-rendelt határát.

XLVIII.

Het nemzetségeknek ki-osztatott részeket,
Papoknak, Lévitáknak ő jövedelmeket,
Meg-írja Ezechiel intézetéseket,
's a' Váras kapuinak számokat, 's neveket.

850.

DANIEL PROPHETIAJA.

I. R E S Z.

A' Daniel 'Sidókkal fogságra viteték,
Es három tárfaival külön választaték,
Lentse, borfó étellel lopva tápláltat k,
Végre a' Király előtt kedvesse tételék.

G 5

II. Ból-

II.

Böltsek álmát Királynak meg nem jelenthe.
'S Nabugodonozortól mind fejek szedeték, (ték
Ez álom Danieltől meg-magyaráztaték,
Azért a' társaiyal nagyra emelteték.

III.

Csináltata a' Király egy nagy álló képet,
Sidrách, Misách, 's Abdenag nem tiszteli őtet,
'S egy tűzes kementzében veték szegényeket,
A' Királlyal magyarul Isten vallást tétel.

IV.

Daniel másodszor-is álmot magyarázza,
Mellyet egy magas fáról Király látott vala,
Királyt barom formában Isten változtattya,
De ismét okosságát azután meg-adgya.

V.

E Dényit az Istennek Balthasár hozattya,
'S az ő kedves vendégit azokból itattya,
Büntetését az Isten falon meg-irattya,
Országát a' Dárius hamar el-foglallya.

VI.

E Ejedelmek Danielt Királynak védollyák.
'S orofzlának vermében szegényt bé-táizittják,
De a' vad orofzlának őtet nem bánthattják,
Király hagyá, mindenek Istent magasztalják.

VII.

Gondolkodik Daniel az látott álomról,
A' mellyet látott vala négy birodalomról,
Az nagy Antichristusnak izörnű hatalmáról,
'S az Jéhus Christusnak-is örök országaról.

VIII.

VIII.

H Arczolókat, és ismét ketskebakot láta,
Kit Angyal Danielnek mind meg-magyaráza,
Ketskebakank homlokán négy szarva támadá,
Antichristust, ezeknek egyike példázta.

IX.

I Mádsággal Daniel Prophéta Istenét,
Meg-találá, 's Isten-is meg-hallá kérését,
Meg-magyarázza Angyal az hetven-heteket,
Osztán meg-jövendőli Christus el-jövéset.

X.

K Eserves és nagy írást a' Danielttarta,
Azért Isten Angyala eleibe állá,
'S meg-félemltet Danielt erőssen biztattya,
A' Görög Királynak-is jövéset meg-mondgya.

XI.

L E-iratik az után Persiának dolga,
Es Görög Országának-is ő meg-hasonlása,
Az Egyiptommal együtt Sidóknak romlása,
Antiochus Királynak nagy uralkodása.

XII.

M ihály Angyal az Isten népén urolkodik,
Utólsó fel-támadás itt meg-irattatik,
Az utólsó időkig az el-titkoltatik,
Danielnek meg-mondgyák hogy ő el-nyugo-
szik.

362.

G 6

HOSE.

HOSEAS PROPHETIAJA.

ELSŐ RESZ.

AZ Hóseas Prophéta egy parázna aszfzonyt
Feleségül el-vévén, méhében fogadott,
Osztan neki egy leányt és két fiat hozott,
Mert Istentől Izrael népe el-szakadott.

II.

Balványozását népnek szemeire hánnya,
Azért őket az Isten méltán ostorozza,
Az jó utat Hóseas eleikben adgya,
Mellyen a' veszedelmet el-távoztathassa.

III.

CSelekefzik úgy itt-is miképpen elsőben,
Mert egy parázna aszfzonyt ismétlen el-vézen,
Hogy az Izrael népe tsak özvegyen éljen,
De meg-szabadulások jövődében lézen.

IV.

DE számtalan vétkekért a' népet meg-feddi,
Es nagy veszedelemmel őket fenyegeti,
Mind ezeknek okául a' Papokat veti,
Judát az Izraelnek vétkeiről el-inti.

V.

EGész Izraelt Istent ítéletben hívja,
De mind inkább haragszik az hamis Papokra,
Minden-féle csapásnak mert csak ők az oka,
De őket az Ur Isten ideig el-hadgya.

VI. Fel-

VI.

El-ferkenti a' népet Istenhez térésre,
Azért gonofzságokat hánnya itt szemekre,
Isten irgalmasságot kíván inkább tőle,
Osztan Juda népét-is igen meg-feddette.

VII.

Gonofzságát szemére Ephraimnak hánnya,
'S a' tázas kemenczéhez őket hasonlittya,
Mivel az Egyiptomot halálig kiáltya,
De Isten halójakat nekik meg-hánnya.

VIII.

Hirtelen hozza rájuk Isten veszedelmet,
Kárhoztattya ő nálok a' borjú képeket,
A' Pogányok el-dullyák és el-rontyák őket,
Mivel el-felejtették ő Teremtőjüket.

IX.

Izraelt rút paráznasággal-is vádollya,
De gonofzságot benne ő meg-látogattya,
Mivel az Ur Istentől ő-is el-szakada,
Azért tőle el-veti, mert szót nem fogada.

X.

Keserveffen Hóseas panaszt tőn a' népre,
Mert tsak hamissan eskütt az ő Istenére,
Bethaven-is végtére azért jut veszélyre,
Végre őket Próphéta hívja meg-téréire.

XI.

LElki Egyiptomból is ő népét ki-hivta,
Mindazáltal halálig csak más felé tarta,
Nabugodonozornak de kezében adgya,
De még-is mint 'Sodomát, őket el nem rontya.

G 7

XII. Még-

XII.

Meg-is sok gonosz ságát a' népnek számlálja
Es a' Jácob házának dolgát elő-hozza,
Az ő ártatlanságát az Ephraim hánya,
Gonozzságokért Isten de meg-lakoltattya.

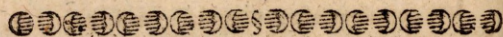
XIII.

Naponként az Izraél bűnét őregbiti.
De Isten mint a' polyvát, őt' olyanná téfzi,
Mint kegyetlen Leopárd az úton meg-lefi,
Sok jó-téteményeit előttök említi.

XIV.

Oszlopokhoz vereti apró gyermekeket,
Azután meg-térésre hívja Isten őket,
'S kegyelmeffen igéri meg-épüléseket,
De egy bölts fintsen, a' ki értene ezeket.

826.

JOEL PROPHETIAJA.

I. RESZ.

Almélkodásra JOEL az Izraélt inti,
Sáskát és szárazságot előttök említi,
Részeges embereket borért keseríti,
Papokat-is sejenként mind tisztekre inti.

II.

Bőjtőlésre 's fírára int itt mindeneket,
Mert rájok bocsát Isten rettenetes népet,
De hozzá meg-térőknek ígér nagy kegyelmet,
'S jóvendőben ki tölti rájok a' szent Lelket.

III. C.

III.

Citállya pogányokat Jofaphát völgyében,
Es végre őket adgya a' Juda kezében,
Izraélnek-is semmi szüksége nem leszzen,
Egyiptus, 's Edom orizág mind pulztára leszzen.

879.

AMOS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AMos Prophéta az ő hazáját meg-írja,
Damascusnak 's Cázának városit vádollya,
Tűzet küld Isten Tyrus, 's Botzra városára,
Ammon kegyetlenségét végre meg-torollya.

II.

Büfültában Moábhoz hozzája nem fordúl,
Es kegyelmes ortzáját el-rejti Judátul,
Izraél háza-is el-hagyatík az Urtól,
Emlkezők-is hálá-adatlanságokról.

III.

CSak egyedül Izraélt foglalta magának,
Minden gonosz csapások csak Istenül vagynak
Rofz hirt kiált Prophéta Afdod, 's Egyiptusnak
Mert kies palotái néki le-romlanak.

IV.

Dus gazdag Fejedelmek itten meg-feddet-
Kik tsak nyomorgatói a' fok szegényeknek (nek)
Szárassággal Istenül igen meg verettek,
Azért őket inti, hogy Istenhez térjenek.

V. EL.

Bálványozó véltokat szemeikre veti,
Es kemény büntetéssel az után rettentí.

II.

Birodalmokban szegény embernek marháját,
Jaj nekik, kik el-nyelik özvegynek jószágát,
Es kik meg nem bősüllik Isten Prophétáját,
Soha el nem kerülük Istennek oltárát.

III.

Csontyát a' szegény népnek a' kik őszve ront-
Feddi's az igazságot hogy tsak el-halgattyák,
Meg-mondgya, miként jarnak az hamis Prophé-
Jerusálem falait még rakásra rontyák. (tyák, tak,

IV.

De itt viszontag őket szépen vigasztallja,
Hogy őket jövőendőben még meg-szaporittya,
Kiki az ő fegyverét kapának tsinállyá,
S Babilonia népet érefték meg-rontya.

V.

Először szól Micheás a' nyomorúságról,
Es azután Messiásnak származásáról,
S az Anyaszentegyháznak szaporodásáról,
Az otszány bálványoknak el-rontatásáról.

VI.

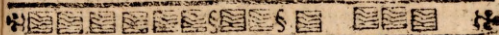
Feddőzik az Ur Isten itt az ő népével,
Mert a' nép gonoszúl élt jó-tétemenyivel,
Inti, alázatosan járjon az Istennel,
Vádolja végre őket fok gonosz bűnökkel.

VII.

Gyűlöls miként nem marada' meg-szedés
(után,

Igy

Igy itt panaszkodik hívek kevés voltán,
De még őK meg-épülnek, haza szabadulván,
Prophéta keresére Isten választ adván. 900.

NAHUM PROPHETIAJA.

I. RESZ.

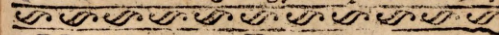
AZ Nahum-is Ninive ellen prophétála,
Istennek természetit először le-írja,
Szörnyű nagy veszedelmet ellene kiálta,
De meg-szabadulással népet vigasztalja.

II.

Bizonyosabban ismeri veszéssel rettentí,
Meg-írja ellenségnek mint lesz kifizéleti,
Az ő erősségeket Isten meg-neveti,
Es minden szekereket tűzzel meg-égeti.

III.

Csak jajt kiáltat Isten még-is Ninivének,
Miként a' gazéj, szintén olyanná tétetnek,
Nagy Alexandriával itt őszve vettetnek,
Es mint a' Csere-bogár úgy el-repítettnek. 903.

HABACHUK PROPHETIAJA:

I. RESZ.

AZ Habachuk Prophéta itt panaszkodik,
Chaldeus-is 'Sidókra majd fel-támasztatik,
Ellenség hát-átában de fel-fuvalkodik,
Gyaltnijának azértan nagy vígan áldozik.

II. Bizo-

II.

Bizonyos végezését Isten meg-irattya,
Az igaz ember hitből él Isten azt mondgya,
Babylonnak romlását Prophéta meg-irja,
Bizonyos okait-is azután meg-mondgya.

III.

Csendesíti Habachuk Istennek haragját,
'S első számlállyal az ő nagy hatalmosságát,
Emlegeti 'Sidókkal tölt dajkalkodását,
Végezetre meg-irja annak pusztulását.

909.

SOPHONIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Sophonias Juda népet fenyegeti,
Hogy a' Bályványozásért veszedélem éri,
Ragadozó voltokért Isten meg-bünteti,
Es kegyetlenségekért a' táz meg-emészti.

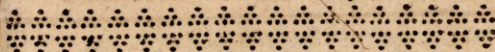
II.

Bűnös népet Prophéta meg-térésre hívja,
Az Isten itt haragszik Philisteusokra,
Ammon és a' Moábra haragját ki-ontya,
Szeretsent, 's Assyriát rútul el-pusztította.

III.

Csontot-is őszve rontó nagy éh farkasoknak
Fejedelmeket mondgya mind oroszlánoknak,
De még meg-épülését Anyaszentegyháznak,
Es örömet meg-irja Sion leányának.

AGGE-

AGGEUS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AGgeus 'Sidó népet erőssen meg-feddé,
Hogy az ő maga házat ki-ki építéné,
Es az Isten Templomát csak pusztán szemlélné,
De osztán Zorobabel építt el-kezde.

II.

Biztattya itt Aggeus a' népet erőssen,
Hogy ez Templom másíknál ditsőffégesb' lésszen
Az ő büntetéseknek okát mondgya itten,
Es minden jókat ígér végre nékik Isten.

911.

ZACHARIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ:

A Zachariás, ki volt Borrachias fia,
A' népet az Istenhez meg-térésre hívja,
Azután megint őket szépen vigasztallya,
Három jelenést néki az Isten mutata.

II.

Biztattya Jerusálem meg-épülésével,
Az Anyaszentegyháznak ki-terjedésével,
Népének a' fogságból el-ki-mentésével,
Es pogányoknak Istenhez való térésekkel.

III.

CHRistus Isten Angyala Sántát meg-dorgál-
Az fő-Papságot Isten helyére allattya, (Iya,
Metsi-

Messias jövetelét nagy szépen meg-írja,
'S az ő jövésének haiznát-is meg-mondgya,

IV.

Drága tisztá aranyból való gyertya tartót,
'S az után két Olaj-fát Zachariás kitott,
Kiket Angyal nékie mind meg-magyarázott,
Isten lelke melyekből népre ki áradott.

V.

Egy ég alatt repező széles's hoszfűző könyvet
Látott's Angyal meg-mondgya, hogy az mit je-
Es azután másodikor látott egy mértéket, (leutet
Ofztán egy széles onat, 's alacsony embereket.

VI.

Fordulván lát lovakat, és négy szekereket,
Angyal néki meg-mondgya jegyzik a' szeleket
Es azután meg-írja Messias jövetét,
'S annak az ő Kisáyi és Papi tisztait.

VII.

Gválósben Zachariás népnek választ ada,
A' böjt felől, kit a' nép őjtöle kérd vala,
A' böjt-is haizontalan Istennél azt mondgya,
Hogy ha szívés meg-térés ahoz nem járulna.

VIII.

Haragszik az Úr Isten a' sok pogányokra,
De népét vigasztalja, hogy bőven meg-áldgya,
Az után inti őket penitentiara.
Pogányokat az Isten még végre el-hivja.

IX.

Isten a' pogányokat itten fenyegeti,
Messiasban áltálnát népének igéri,

Ki sz

Ki szegényül csak Számár háton Fog el-jöni,
Sion fiait Isten sok jókkal bé-rölti.

X.

Kerjenek első, ha kell, egyedül Istenfél,
'S nem a' köből és lából haragott képektől,
Jövendőben az Juda háza-is meg-éppül,
Minden pogányok közül tsak hamar egyben
(gyül.

XI.

Libánus hogyét, 's Bésánt az Isten-el-rontya,
Az ő kedves nyájának való jó pásztora,
De mivel meg-bótsúlmi ez Páztort nem tudra,
Azért Isten-is őket rosz pásztora bizza.

XII.

Meg-örizi az Úr Isten a' Jerusálemet,
Ellenségnek nehéz kő gyanánt hadgya ötét,
Igéri lakóira kegyelemnek felkét,
Hogy sejenként meg-bányák 's siraflak vétkeket

XIII.

Nepnek gonosz bűneit az Isten el-mossa,
Nem lézen a' nép között több hamis Prophéta,
Fegyvert Isten fordittya az ő páztorára,
'S a' kedves hiveket-is végre meg-kohányla.

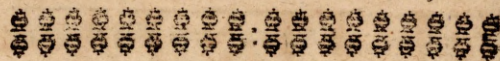
XIV.

Osztán a' Zachariás az háborúságról,
Szól, és Isten népének szabadításáról,
'S a' gonosz ellenségnek meg-rontatásáról,
Végre a' pogányoknak el-hivatásáról.

925.

MALA-

MALACHIAS PROPHETIAJA.

I. RESZ.

AZ Malachiás népet háládatlansággal,
Vadolja utálatos kép-mutatósággal,
Áldozattok is nintsen tőle rendelt móddal,
Mert ezek áldoztanak néki rozf báránnyal.

II.

Bizonyosságot tészén itt Isten a' Papoknak,
Hogy ők az ő tisztekben híven nem jártanak,
Az régi szövetségtől megszűze távoztanak,
Es az egy feleségre többet-is hoztanak.

III.

Chrisztusról és Jánosról ígéretet tészén,
A' népnek gonofságát elő rakja itten,
Es penitentiára hívja őket Isten,
Az Istenfélőknek-is ígéretet tészén.

IV.

De még minek előtte Messiás el-jőne,
A' ki az emberekben külömbséget tenne,
Int, kiki figyelmezzék Móses törvényére,
Amaz Illyés Próféta mig ismét el-jőne. 939.

Az ő Testamentom Canonicus Könyveinek

V E G E.

Az

UJ TESTA-
MENTUMNAK

Summája.

SZ. MATHE EVANGEYLIOMA.

ELSŐ RESZ.

AZ CHRISTUS nemzetségét Sz. Máthé

meg-irja,
Eleit és őseit mind elő számlállja,
Meg-irja, mint fogadott méhében MARIA,
A' Joseph, meg-intetvén, kit hozzá fogada

II.

Böltsek Christust keresni Perfiából jőnek,
Joseph, JEsus, s MARIA Egyiptomban mennek,
Herodestül gyermekek mind meg-öltetettek,
A' Joseph Mariával Názarethben térnek.

III.

Christus felől a' János bizonyosságot tészén,
Jadának puszttájában vizzel keresztelvén,
JEsus tőle Jordánban meg-keresztelkedvén,
ő felőle mennyekből ottan szózat létszen.

IV.

De azután Puszttában ördög meg-kísérté,
JEsztán Capernaumban prédikálni kezde,
Falászk tanítványul hivatnak ő tőle,
Tudományát csudákkal meg-erősítette,

H

V. Egy

V.

EGy hegyen Bölcségségről Christus prédikállya,
Tanítványok világnak sava, és világa,
Christus-is nem azért jött, hogy Törvényt el-
rontya,
Hamis magyarázattól szépen meg-tisztította.

VI.

Fel-jegyzette Sz. Máthé alamsna dolgát,
'S Christus mint tanította könyörgés formáját,
Botsánatot javalván, 's bűjtelésnek módgyát,
Tiltva szorgalmatosság el-távoztatását.

VII.

Gonoszúl ne itéllyen senki barátságáról,
Szól a' gyöngyről, 's könyörgés szüntelē voltáról,
Szoros és ízeles útról, 's hamis Próphétákról,
Közfiklán és fővenyen építettett házról.

VIII.

Hegyről Iesus le-szálván, pokloft meg-tisz-
toltat 's a' Péter napát szépen fel-gyógyította
Írás tudót meg-vetvén, Tengert meg-dorgálja
Legio sereg díznót a' tengerben rontya.

IX.

Jesus gutta-ütöttet szépen meg-gyógyította
Máthét híjjá, 's-böjt felől oltán választ ada,
Vér folyást meg-állatván, leányt fel-támasztva
Vakot, 's német gyógyítván, izélyel példakállya.

X.

Kik légyenek, meg-láthad, Christus tanítvány,
Prédikálni világra ezeket k-küldi,
(nyit
ülde)

indózt, 's nyomorgatást nekik jövendőli,
Irgalmasság jutalmat senki el-nem vesztí.

XI.

LAtnak vakok, Jánosnak Christus azt izeni,
A' Jánost meg-ditsérvén, kezd panaszolkodni,
Chorázint, 's Bethsaidát kezd pirongatni,
Istennek hála adván, bűnösöket hívni.

XII.

Meg-menté a' vád alól szegény tanítványait
Szárz kezef gyógyítván, el-hadgyá felelt,
ördögös, Vak, Belzebug, 's kívánniák jeleit,
Testi bátorságról feddi, 's meg-mondgya ro-
komit.

XIII.

Negyféle magokról szól, 's azt meg-ma-
gyarázza,
Konkoly, Mustár, 's kovászról a' nép előtt
szólla,
Konkolyt meg - magyarázván, három dolgot
monda,
Kincs, drága kő, 's gyalom nem kedves Pro-
phéta.

XIV.

Ocsmány tanátsért Perodés Jánost meg-
öt ezer embert kevés kenyér elégíte, (életi,
Iesus tengeren járván, Peter hozzá méne,
Betegeket gyógyit Gyenesáreth földébe.

XV.

Phariseusokat itt keményen meg-feddi
Mondgya: mi légyen ember mely meg-fer-
tézteti,

Chananea aszfzony leányát meg-menti,
Hét kenyérrel négy ezer embert elégeti.

XVI.

Ravasz Philisteusok Jeshutól jelt kérnek,
Christusról Apostolok szépen vallást télsznek,
Pétértől dorgáltatván, nevezi ördögnek,
Christust a kik követik, keresztet viselnek.

XVII.

Szólnak Móses és Illyés Jeshutal az hegyen,
Egy nyavalyás gyermekből az örülög ki-megyén
Halálát 's támadását meg-mondgya ismétlen,
Es Péterrel a vámot meg-adgyák mint ketten.

XVIII.

Tanította itt ki légyen nagyobb menyország.
Int botrányoztatásnak távoztatására, (ba,
Szó-fogadatlanokat excommunicállyá,
's imvető Király, 's szolgál dolgát elő hozza.

XIX.

Utan igazittatnak Sidók el-válaszról,
Gyermekeket meg-áldgya, szólván házasságról,
Hűnek választatván, szól a' gazdagokról,
'S kik javokat el-hagyák, nagy boldogságokról.

XX

Von embereket Gazda szőlőben munkára,
Haláláról szól, el-jön János 's Jákab annya,
Azt meg-dorgálván, hagyá, ne vágyanak nagyra
Jerichó mellett valók szemét meg-gyógyította.

XXI.

Az Városban szamaron fereggel bé-megyén
Templomot meg-tisztítván, fia meg-száradt
menten.

Feddi-írás tudókat, a' Jánost említvén,
Gazda fiát meg-ölik mivefek szőlőben.

XXII.

Bef-hivat Király mindent az lakadalombz,
Császár adája felől Jeshu választ ada,
Saduceusoknak-is szájokat bé-dugja,
Nagy parantsolat melylyik, 's Christus-is ki fia?

XXIII.

Christus Philisteusokat itten le-iria,
'Skép-mutató váltokat mind szemekre h'nyya
Mellyert jajt ö néknek nyelcizzebe kiatta,
Jerusalem, Prophéták gyilkosa, 's nohera.

XXIV.

Drága templom romlását itt meg-jö vendöli
Meg-mondgya: melyek léfsznek itélet jelei,
Vigyázzunk, mert nem tudgyuk, mikor fog el-
jöni,

Ezt mutatták hű, 's gonosz szolgáknak példái.

XXV.

Eszes, 's bolond szűzeknek mutattya példá-
Szolgaira ki-ösztyta az Ur talentomat, (ját
Le-irja világossan itélnének napját,
S jóknak és gonoszoknak mint mond sententiát

XXVI.

Ejedelmek tanácsot tartnak halálára,
Egy aszfzony őt meg-kenvén, Judás el-árullya,
Vég-Vatsorát meg-ízerzi, 's Judás meg-tsó-
kollya,

Caipháshoz vitetvén, Péter meg-taagadgya.

H 3

XXVII.

XXVII.

Gonoszúl Pilátusnak kezében adatik,
Judas magát meg-ölvén, JESUS vádoltatik,
Barabás meg-kéretvén, Pilátus meg mosdik,
Csúfolván meg-feszítik, meg-hal, s el-temetik.

XXVIII.

Harmad nap fel-támadván, osztán meg-je-
de vitézék serege pénzrel meg-csalaték, (lenék,
Koporsóból el-loptak, széllyel el-hirdeték,
Tanítványit oktatván, Menyben fel-viteték.

957.

SZ. MARK EVANGYELIOMA.

I. RESZ.

AZ János CHRISTUS felől bizonságot téfzen,
Es a' Kereszttség után ördög hozzá mégyen
Négy Tanítványt hív, s ördög emberből ki-
mégyen,
Péter napja, fok beteg, s poklos tisztúl menten.

II.

Befzéddel gutta-ütöt embert meg-gyógyítja
Vámról Máthét magával JESUS el-föllita,
Tanítványit böjtölni mi okon nem hagyná,
Búza fő-szaggatásért val alól fel-váltá.

III.

CHRISTUS meg-száradt kezű embert meg-
gyógyította.
Mindenütt fok betegest, s-ördögöft orvosla,
Tanit-

Tanítványit el-küldvén, 'Sidóság káromlya,
Meg-mondgya, kik, légyenek néki bátyja, s anyja,

IV.

D Rága magrát az Isten négy felé hinteti,
Senki gyertyát meg-gyújtván, ágy alá nem r-j-
Mint mustár magot, Isten országát neveli, (ti,
CHRISTUS tengeri szélvész hajóból meg-feddi.

V.

E Reszti a' Legiot JESUS a' disznókban,
Jairus el-érkezék hozzája azonban,
Egy vér folyású aszifzonyt meg-gyógyit utóban,
Leányt-is fel-támasztja, bé-meyén az házbar.

VI.

F Előle gonoszt mondnak foka hazájában,
Prédikálni szolgait széllyel ki-bocsáttya,
Herodes Keresz telő jánoft le-vágattya,
öt ezer embert jól tart, s a' tengeren jára.

VII.

G Onosz Phariseufok igen meg-feddetnek,
Hogy a' meg nem mosdásért véle versengenek,
Segítséggel lón Chanani aszifzony embernek,
Nyelvét, fület meg-öldá egy néma fike nek.

VIII.

H Et kenyérrel négy ezer embert elégite,
Phariseusi kovászt kiki el-kerálllye,
A' vakot meg-gyógyitván, Péter vallast téve,
Haláláról szólván, int keresztviselekre.

IX.

J JESUS hegyen Moseffel, s Illyéffel beszéle,
Egy ördögös gyermekből ördögöt ki-üzte,

H 4

Tanit-

Tanítványok egymás közt mennek veselkedve,
Botránkozást el-hagyván, int a' békességre.

X.

K Erdetvén, meg-fel-le el-válás dolgáról,
Gyermekeket meg-áldván, gazdag hozzá járól,
Kí Christust el-hadgya javát, az országot,
János, 's Jakab válatzt hall, Bartimeus lát jól.

XI.

L Egutólizor pompával szamáron bé-méne,
Fát meg-átkozván, ároft Templomból ki-verte,
Inti meg-botsátásra, tanítványit, 's hitre,
Templom tisztításáért magá' meg-mentette.

XII.

M Unkáfok a' gazdának szolgáit meg-ölek,
Adó pénz, 's fel-támadás meg-erősítették,
Ed-parantsolat mellyik? Christus kérdezkedik,
Két állérért az azfzony igen ditsérteték.

XIII.

N Nagy romlását meg- mondgya a' Jernsálem-
Evangelium mellet üldözést szenvednek, (nek,
Jövenüél-el-jöttéről szörnyű ítéletnek,
Vigyázást parantsolja azért mindeneknek.

XIV.

O Lálkodnak a' Papok, hogy Christust meg-
öllyék,
Kenettel meg-kenetvén a' Bárányt meg-szer-
zék,
A' Vég-vatsora után, Christus meg-fogaték,
'S Pétertől Cafapháznál ő meg-tagadtaték.

XV. Pilá,

XV.

P Ilátushoz vitetvén, ott meg-csúfoltatik,
'S a' tolvajokkal együtt fára feszítették,
'Sidóktól boszszantatván, világból ki-műlék,
Josphotól tisztességgel és el-temetették.

XVI.

R Eggel a' Christust látni Máriaki-méne,
'S Christus magát nékie ott meg-jelentette,
Tanítványit világra prédikálni küldte,
Es őket informálván, Mennyégben fel-méne.

973.

✠: * * * * * ✠

SZ. LUKATS EVANGYELIOMA.

I. RESZ.

A' Zachariás Papnak János ígérteték,
Es Szűz Máriához-is Gabriél küldeték,
János-is meg-repdéte, 's Mária éneklék,
Zachariás Papnak-is nyelve meg-ódatek.

II.

B Ethlehembben szülefet Christust pásztoroknak
Az Angyal meg-jelentvén, nevezék Jesusnak,
Templomban vén Simeon 's Anna prophétálnak,
Jesust egykor találák közte Doótoroknak.

III.

C Hristusnak utát János szépen el-készíté,
Predikalván, ő mindent keresztelni kezde,
Mig nem őt az Heródes tömlöztben vettette,
Jesufnak kereszttségét, 's nemzetét nézhetsé.

H ;

IV. De

IV.

DE hogy meg-küldteték Názarethben juta,
Halgatóit meg-fedvén, vivék kősziklára,
Péter napát, 's ördögöft szépen meg-gyógyítja,
Es Mesiásnak lenni az ördög meg-vallya.

V.

Egészzen két nagy hajtót hallal meg-tölté.
Meg-írja tisztulását belpoklos embernek, (nek,
Bűneit meg-botsáttya a' gutta ütőnek,
Máthét el-hiván, kérdik miért nem bőjtölnek?

VI.

Fejesért gabonákat kezdének szaggatni,
Szárász kezét meg-gyógyít, 's méne imádkozni,
Apostolokat hívja, 's bölögnak nevezi,
Szeretet és igazság, Christust kell halgatni.

VII.

Gonosz nyavalyájából Százados szolgáját,
Orvosolván, fel-költi Naimiti fiát,
A' Christushoz el-küldi János fánitványát,
Egy parázna könyvével mosia Christus lábát.

VIII.

Hozza elő itt Christus magvető példáját,
Választád, ki az Anyja 's feddi tenger habját,
A' disznókat el-veszi, 's aszfzony vér folyását,
Fel-támasztá halálból Jairus leányát.

IX.

JESUS Tanítványokat prédikálni küldi,
öt kenyérrel öt ezer népet elégíti,
Péter rólla vallást tőn, 's Mosest kezdé látni,
Samariában el-küldj: miként kell követni.

X. Ket-

X.

Kettenként hetven szolgát prédikálni küldé,
Es azok haza jövé, Jesus örvendezé,
Samaritanus febes embert bé-kötözé,
A' szorgalmatosságért Jesus Máthát feddé.

XI.

LE-rajszollja itt Christus könyörgés formá-
Káromlyák Belzebubtól hogy vette hatalmát,
Jelt kérvén tőle, adá az Jónás Prophétát,
'S az Phariseusoknak hánnya gonoltságát.

XII.

MEg-tanit itt kit kellyen tsak egyedül félni,
Bolond gazdagnak lelkét az Isten meg-kéri,
Az szorgalmatosságot hadgya távoztatni,
Sőt mindenkoron vigyázz, 's kézz légy meg-en-

XIII.

NEm termő rosz fűfát gazda ki-vágattya,
A' Pilátus dolga int poenitentiára,
Egy görbe hátú aszfzonyt Jesus meg-gyógyita,
Mustár, kovász, és kapu, Herodes-is roka.

XIV.

OLálkodnak, hogy ha vizkorságoft meg-gyó-
Inti, el ne válasszák menten felsőb helyet, (gyit
Szegényt hívj-el, egy gazdag hiva sok vendéget,
Ki a' Christust követi végye fel keresztét.

XV.

PEldában mutattya-meg nagy irgalmafságát,
Mint jó Pásztor fel-vész el tévedett juhát,
Nem nyűgöszik, mig nem meg-keresi a' Drachmát,
Ismét vizsgálja fogadgya rosz tékozló fiát.

H 6

XVI.

XVI.

Rofz Sáfárnak dolgai Urnak bé-mondatnak,
Senki-is nem szolgálhat Istennek 's Mammonnak,
Vagyon itten példája, Gazdagnak 's Lázárnak,
A' pokolból könyörög gazdag Abrahamnak.

XVII.

Senki-is botránkozást kifsínynek né tégyen,
De meg-botsásf mindennek, 's hited erős legyen,
Tíz belpoklos mind együtt meg-tisztul menté,
Az ítéletnek napja reméttelen léízen. (ben,

XVIII.

T Anit az hamis Bíró, 's özvegy példájára,
Vigyázz a' Phariseus és publicanusra,
A' Christustól el-méne gazdag izomorkodva,
Es halálát meg-mondván, vakot meg-gyógyította.

XIX.

V Arja vala Fige-fán Zacheus Urunkat,
Egy nagy fő-nemes ember osztá ki girákat,
Jesús is izamar háton sirattya 'Sidókat,
'Sa' Templomból ki úzi mind a' vasárlókat.

XX.

Z Ugolódnak ellene a' Phariseusok,
Szólót-is el akarják foglalni munkások,
Adó-pénz, csak halgatnak a' Saduceusok,
Christus Dávidnak fia, fősvény írástudok.

XXI.

A' Két fillérért aszszonyt Jesus meg-ditséri,
Templomnak romlását-is osztán jóvendöli,
Es Jerusalemet-is mik fogják követni,
Még-is mondgya, mik léízenek ítélet jeli.

XXII.

XXII.

B Arátságot vét Judás a' fő-fő Papokkal,
'S a' Vég-Vatsora után el-jöve lámpással,
Péter-is meg-tagadá rút átkozódással,
Magáról vallást téve Jesus bátorsággal.

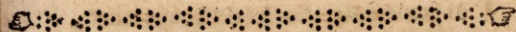
XXIII.

C Hristus a' Pilátushoz kötözve viteték,
Herodes, és 'Sidóktul rútul csúfoltaték,
A' keresztfán az egyik tolvaj meg-tartaték,
A' Jesus-is meg-hala és el-temetteték.

XXIV.

D E azután harmad nap ísmét fel-támadá,
Mellyet az Aszszonyoknak az Angyal meg-mo-
Es Emausba meavén, magát meg-mutatta, (da,
'S Tanítványit biztatván, méne mennyországba.

997.

SZ. JANOS EVANGYELIOMA.

I. R E S Z.

A' Christus Istenségét Sz. János le-írja,
Kit Keresztelő János ujjával mutata,
Az Andrást, Pétert, és az Philepet el-hívja,
Nathanaél felől-is láda Christus mit monda.

II.

B Orrá el-változtatá vizet menyégzőben,
Templomot meg-tisztította a' Jerusalemben,
Rontsák el e' templomot, 's harmad nap ép léízen
Sok csuda tétit látván a' nép benne léízen.

H 7

III. Chri-

III.

CHRISTUSSAL beszélgete Nicodemus éjjel,
Meg mondgya, hogy azért jött, senki ne vesztizen-el
Jesús és Keresztelő Sz. János kereszttel,
▲ Christus felől való bizonyosság tétellel.

IV.

DISPUTÁLA A' KÚTNÁL SAMARITÁNÁVAL,
Kinállyak-is, hogy egyék a' Tanítványokkal,
Esa' Messiásnak lenni meg-vállyak bizonynyal,
Egy fő embernek fia meg-gyógyul azonnal.

V.

Egy régi beteg embert a' tónál meg-gyógyít,
'S a' Phariseusoknak hallya zugodást,
Feddi hogy bé nem viszik bizonság tételit,
Hogy nem hiszik Jánosnak, 's Mósesnek beszédit.

VI.

EL SZEDETE TIZENKÉT KOSÁR KENYEREKET,
Es éjjel a' tengeren láták járni őtet,
Prédikálja azután mennyei kenyeret,
Mind örökké él, a' ki hittel veszi őtet.

VII.

GALILEÁBÓL TITKON INNEPRE FEL-MÉNE,
Meg-iratik ellene Sidók dühössége,
De senki-is kezeit reá nem vethette,
Csak Nicodemus őtet előttök mentette.

VIII.

HOZÁNAK EGY PARÁZNÁT JESUS ELEIBEN,
Jesús önnön magáról bizonyosságot téfzen,
A' Phariseusok mind fel-zendülnek ezen,
Es ördöngősfnek mondgyák, 's közülök ki-mégyen.

IX. JE.

IX.

JESUS vakon született embert meg-gyógyít-
Kit látván a' 'Sidóság, meg-examinálja, (tya,
Es a' gyülekezetből excommunicálja,
De meg-isméretire Christust őtet hozza.

X.

KILÉGYEN A' JÓ PÁSZTOR, JESUS MEG-MUTATTYA,
Nem egyéb, a' ki lelkét a' juhokért adgya,
Christus és 'Sidók között hasonlás támadá,
Meg-kövezni akarják: de őket ott hadgya.

XI.

LAZÁRT BETHÁNIÁBAN SZÉPEN EL-TEMÉTEK,
A' Jesustól negyed nap de fel-támasztaték,
A' Caiphás fő-Paptól jövőendő mondaték,
'S parantsollya, hogy Christus csak meg-foga t-
(társék,

XII.

MARIA CHRISTUS LÁBÁT KENETTEL MEG-KENÉ,
Szamár hátán bé-menvén, a' nép őt dicsére,
Görögök-is akarnák látnia, meg-érté,
'Sidók miért nem hisznek okait le-tévé.

XIII.

NEM AKARJA LÁBAIT PÉTER MEG-MOSATNI,
Jesús meg-mondgya, egyik el-fogná árulni,
Inti azt, hogy siessen hamar végben vinni,
Péter-is még meg-fogná Mesterét tagadni.

XIV.

ORFZÁGOT KÉSZITENI TÖLÖK EL-BUCSUZIK,
A' Christus halálának haszna itt meg-fetszik,
A' Szent Lélek nékiek mert meg-igértetik,
Lelki békeségek csak Christustól adatik.

XV. Pél.

XV.

P Eldat veszen itt Christus a' szóló veszfzöröl,
'S parantsolatot is ad egymás szeretetről,
Meg-inti Tanítványit az üldöztetésről,
Hiveket is meg-mondgya, világ miért gyűlöl.

XVI.

REájok következő üldözést meg-mondgya,
De meg-vigasztalóul Szent Lelkét botsáttya,
Es a' szóló aszfzonyhoz őket hasonlittya,
A mitnevében kérnek, bizounyal meg-adgya.

XVII.

SZemeit fel-emelvén, Attyának könyörge,
Mind magát, 's mind ötet hogy meg-ditsóitse,
Az Apostolokat is kéri meg-fizentelje,
'S az ő benne híjendő népet meg-örizze.

XVIII.

TUdván Judás az helyet Sidókkal el-jöve,
Es a' jesuist meg-fogván, el-vivék kötözve,
'S a' Cajaphás házánaál fok veréft izenvede,
Es reggel oszftán adák Pilátus kezébe.

XIX.

URunk fejében tövis korona nyomaték,
Es azután két tolvaj közzé feszítették,
Az Annyát el-ajánlván, mellyét meg-öklelék,
Joseph és Nicodémus ízépen el-temeték.

XX.

V Irradolan Mária Christuist látogató,
Ki ő néki a' kertben magát meg-mutatá,
A' Tanítványoknak is, Támáftól meg-válva,
Támáffal is ő magát meg-tapogattattya.

XXI.

XXI.

AZután a' tengernek partyán meg-jelenék,
Es az hal fogás közben ötet meg-ismérek,
A' Szent Pétertől három izben meg-vallaték,
Es meg-mondá minémő halállal ki-műlnék.

1018.

•••••

APOSTOLOK TSELEKEDETI.

I. R E S Z.

A' Christus Tanítványit hegyen erőstítvén,
Egykor el-válék tölök, mennyégben fel-
menvén,
Tanítványok minden nap vagynak Könyör-
gésben,
Választás szerint Mátyás Apostollá léfzen.

II.

BE-telének fejenként Sz. Lélek Istennel,
De némellyek vádollyák őket részegséggel,
Péter Apostol nekik ezekre meg-felel,
'S meg-izaporodnak három ezer emberekkel.

III.

CHRISTUS nevében Sántát Péter meg-gyógyítja
Ki annyának méhétől fogva sánta vala,
Szent Péter ezt meg-vallja, hogy Jesuistól vólna,
Es poenitentiára mind fejenként hívja.

IV.

DE prédikálás miatt ók meg-fogatának,
Kik a' Christuist meg-vallák lenni fel-támatnak,
'Sidók

"Sidók tiltyák, közöttök hogy ne tanítsanak,
Barnabás és többek-is földeket el-adgyák.

V.

ERős és nagy büntetés Sápírára szállá,
Nagy fok kór betegeket Péter meg-gyógyita,
Tömlőcből őket éjjel az Angyal ki-hozza,
Gamaliel nékiek parttyokat fel fogja.

VI.

El-gyűlvén hét Diácont osztán választának,
Kik a' szegények körül híven szolgálnának,
A' Sidók Szent Istvánal tsak tufakodának,
Káromlást reá fogván, kit még-is fogának.

VII.

Gyülekezetben István beszédét el-kezdé,
"S régi Pátriarcháknak dolgát meg-beszéllé,
Nagy háladatlanságról "Sidókat meg-feddé,
"S Jeltt menyben meg-látván a' fok kő el-lepé.

VIII.

Huizza vonnya Saulus tömlőczre híveket,
Samariában futván, bé-fogadák őket,
Pétértől Simon pénzen kér vala Sz. Leiket,
Philep meg-kerefszeli Szeretsen fő-Embert.

IX.

Jesus dühös Saulust utában meg-bántya,
Damascumban meg-térvén, bátran prédikállá,
Az Apostoloknak-is magát meg-mutattya,
Péter Encást, és a' Thabitát meg-adgya.

X.

Követet Cornelius küldé Szent Péterhez,
Péter egy lepedőt lát le-szálni fejéhez,

Es

Es el-méne azután a' pogány emberhez,
Ki meg-kerefszettelkedvén, meg-tére lstenhez.

XI.

LAtást Apostoloknak Péter meg-beszélli,
Hogy pogányhoz menésért kezdék pirongatni
Pál Antiochiában mégyen prédikálni,
Ehséget az Agabus itt meg-jövendőli.

XII.

Meg-öleték a' szegény Jákab Heródestől,
Pétért Angyal étfizaka ki-vízi tömlőzből,
Feródes meg-étefik a' tetti férgektől,
Pál 's Barnabás ki-menének jerusalemből.

XIII.

Nevezet szerint a' Pált s Barnabást el-küldék
Az ördögös Elimás Páltól vakítotték,
Evangyliom töle szólyal hirdetteté,
"Sidók által Városhól Pál ki-veretteté.

XIV.

Ostán Iconumból-is kettén ki-mennek,
Lystrabéliek nékik áldozni kezdének,
A' Sz. Pált meg-kövezvén, Városhól ki-vyé,
Es Antiochiában osztán vízfizá térnek.

XV.

Pál és Barnabás Jernsálemben fel-mennek,
Környülmetéikedésről holott végezének,
"S Antiochiában-is levelet küldének,
Pál 's Barnabás, Jánoson kestenj egybe vesznek.

XVI.

Rend-szerint Timotheus környülmetélteté,
Lydia Afzszonyak-is szíve meg-nyittaték,

Egy

Egy ördöngös leányért Pált tömlőczben veték,
A' tömlőcz-tartó meg-tér, 's Pált-is el ereszték.

XVII.

Sídók miatt sohol-is meg nem maradhatta,
Boeereából Athénásban futva szalada,
Isméretlen Istenről holott disputála,
'S az Isten isméretit nékik tanította.

XVIII.

TAnit Sz. Pál Corinthus nemcsa Városában,
Ejje az Ur meg-inti, prédikállyon batran,
De Corinthust el-ha yván, evez Ephesumban,
Hol Apollos prédikál igen nagy hasznossan.

XIX.

Ujjobban fokon töle meg-keresztelkednek,
Szent Pál által számtalan tsudák tétettetnek,
A' fok ördöngös könyvek mind meg-égettettek
ötös Demeter miá fokon fel-zendülnek.

XX.

Valedicálván, onnét el-méne Troásba,
Holott az Eutychnus ismét fel-támasztja,
Onnét ismét el-méne Milétum városba,
Pált Ephesumbéli nép követi sirva.

XXI.

A' Tyrusbéliektől-is Pál el-bútsúzik,
Caesareában Philep házába bé-lépék,
Az Agabus meg-mondá, hogy Pál meg-fogat-
Osztrán Jerusálemben még-is kötöztették. (nek,

XXII.

Beszéli a' nép előtt az ő meg-térését,
Jesznak útban történt néki jelenését,

Az

Az Sídók el-akariák fogyatni életét,
De még-is el-fordította meg-vezfízöztetését.

XXIII.

Csappják arczúf, Ananiás Pap parancsollya,
Vádolók közt igen nagy hasonlós támadta,
Pált fogságban éltizaka Isten vigasztallja,
A' Felix tisztartóhoz Lyfia botsáttja.

XXIV.

De ott-is Felix előtt Tertullus vádollya,
Szent Pál abból ő magát szépen ki-tisztította,
Felix előtt Pál, Christus JESUS prédikállya,
Felix tisztból ki-menvén Pált Festusnak hagyta.

XXV.

Elő hozaték Szent Pál Festustól törvényre,
De Szent Pál appellála a' Császár székire,
Agrippa Királynak ezt Festus meg-beszélte,
'S másod nap Pált állatak Király eleibe.

XXVI.

Eleletre a' Pálnak szabadságot adnak,
Ki módgyát meg-beszéli ő hivatalának,
A' mellyért Festus őtet nevezi bolondnak,
Csak meg nem hajtya szívét Sz.Pál Agrippának.

XXVII.

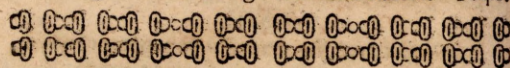
Gondviselőjül mellé Iuliust rendelék,
Hogy hajókon a' Szent Pál Romába vitetnék,
Hajó a' nagy szélvészttől mind el-szaggattaték,
De életük mind egyig nékik meg-tartaték.

XXVIII.

Hajóról ki szakadván, mennek Meletába,
Szent Pál kezét meg-marja egy mérges Vipera,
Publi-

Publius atyát, és több beteget gyógyita,
'S két egész éztendeig Romában tanita. 1046.

SZ. PAL ROMABA IRT LEVELE.

I. RESZ.

AZ Romabéliek Szent Páltól köszöntetnek,
Buzgóságát meg-láthad az ő-szerelmének,
Hasonlatosságokat a' pogány népeknek,
Kik minden féle bűnben bé-keveredének.

II.

BE-vádolja a' Sz. Pál itt a' pogányokat,
Es kárhoztattya őket, mint kép-mutatókat,
Ostán fok bűneikről feddi a' 'Sidókat,
Környülméletikedséssel el-hitték magokat.

III.

Conferállya 'Sidókat a' több pogányokkal,
Nintsen semmi romlottabb emberi állatnál,
Mert meg-nem igazulhat senki törvény által,
De egyedül Istennek nagy kegyelme által.

IV.

Daviddal 'sAbrahámmal ezt meg-bizonyít,
Hogy a' meg-igazulás tsak hitet kívánja, (tya,
Hgy mint, ki tsak egyedül hitből igazula,
Mert ő volt ez VIII. minden hívók Attya.

EGyben veti itt Krisztus Sz. Pál az Adámmal
Ki mindennek bűnt, 's halált hozot ő-magával,
De

De meg-igazulást ad a' Christus hit által,
Hogy mi meg-tartathatnánk ő érdeme által.

VI.

Fel-kel tehát öltözni a' Christust mindennek,
Valakik immár egyfzer meg-hóltak a' bűnnek,
Ne adgyák már testeket a' fertelmességnek,
De sőt inkább kövessék útát szent életnek.

VII.

Gonosz köteleiből bűnnek meg-öldattunk,
De azért törvényt bűnnek nem szabad monda-
bűnnek isméréstire mert ez által jutunk, (nunk,
Gyakorta azt műveljük a' mit nem akarunk.

VIII.

Haláluknak testből kik meg-szabadultak,
Allyanak már ellene test indulatinak,
Kik örökös társai a' Jესus Christusnak,
Sem élet, és sem halál annak nem árthatnak.

IX.

Izraélelt átokká Pál lenni kívánnya,
Nem mind 'Sidó az, a' ki magát annak mondgya,
Választás-is nem az, a' ki azt akarja,
A' pogány népeket-is az Isten el-hivta.

X.

Kívánnya ő jöllehet 'Sidók idvességét,
De mind azáltal törvény Christusra igazét,
Ki az Istenben hiszen, hit meg nem szégyenit,
Pogány azt meg-isméri, ki Izrael meg-vét.

XI.

Le-vettettetésekben 'Sidókat biztattya,
Hogy meg-nem vettettének mindeneftől fogva,
Jelle-

Jölehet pogányokat helyekben óltotta,
Pogányokat-is inti hitben maradásra.

XII.

Mindeneket int, Szent Pál itt a' Szent életre,
Es külömb-külob-mb-féle jó-tselekedetre,
Minden rettenés nélkül való szent életre,
Boszszúságnak békével el-fzenvedésére.

XIII.

Nagy hatalomságokhoz kíván engedelmet,
Kik az Isten képében téfznek itéletet,
Mindenekhez kövessük a' Szent szeretetet,
'S Kereszttyénekhez élő kegyes szent életet.

XIV.

Oktattya itt a' Szent Pál hitben erőfeket,
Hogy ök ne kárhoztassák az erőtlenekeket,
Es az étel dolgában meg ne bántsák őket,
Sőt inkább epitscnek hitben mindeneket.

XV.

Parantsollya el-túrni az erőtlenekeket,
Mint Isten-is fel-vette a' pogány népeket,
Es biztattya, hogy még meg-látogattya őket,
Kivánnya érte való fok könyörgéseket.

XVI.

Romáb-liknek a' Phébet commendálja,
Es fok jó akarót osztán salutálja,
Inti hogy vigyázzanak hamis tanítókra,
'S az Istennek áldását fejekre kívánnya.

SZ. PAL

SZ. PAL CORINTHUSIAKHOZ.

IRT I. LEVELE.

I. R E S Z.

AZ Szent Pál itt köszönti Corinthusiakat,
Istennék ő érettek adván nagy hálákat,
Inti egy el-kerüllyék, az hasonlóságokat,
Vá'asztotta az Isten tsak a' bolondokat.

II.

Böltse séget nékiek ő nem prédikállott,
Hanem tsak azt, a' kit az Isten el-botsátott,
Mert az Isten Lelke-is tsak azért adatott,
Ez világi böltse ség kit meg-nem foghatott.

III.

Christusban Szent Pál őket gyermekeknek
mondgya,
Mind Pál 's mind az Apolló Christusnak szol-
gája,
Ki miképpen éppített, a' tűz meg-probállya,
Az emberekben való ditse kedést tiltya.

IV.

DE a' Tanítók felől kiki jól ítéljen.
Tanítóknak tisztít-is meg-irja, mi légyen,
Commendálja nékiek Timotheust itten,
A' miglen ő maga-is közikben el-mégyen.

V.

EGy mostoha anyával vétkezőt ki-tiltja,
Hogy maradjon ideig Sátán hatalmába,

Mert

Mert egy kitsinyke kovász téztát meg-pos-
hasztya,

Az hitván tárfaságot kiki távoztassa.

VI.

F Eddi pogányok előtt való perlődésért,
Es az egymáshoz való szeretetlenségért,
Az eledel adatot az hasznak kedvejért,
De a' test nem adatot a' paráznságért.

VII.

G yönyörü szép tanátsot ad az házafoknak,
Férfi 's asziszony állatok miképpen lakjanak,
A' kik meg nem állhatták, meg-házafodgyanak,
De kiknek erejek van, szűzen maradgyanak.

VIII.

H uist bálványnak szenteltet, int meg ne
egyenek,

Mert tsak egy istene van 's Ura mindenknek,
Kéri, botránoztatást hogy el-kerültyenek,
Mert ha tudná, maga-is soha huist nem ennék.

IX.

J utalmát meg-kell adni Egyházi szolgáknak,
Száját nem kell bé-kötni nyomtató baromnak,
Mert azok szolgai az Evangéliomnak,
Es ama' koronájért azok tufakodnak.

X.

K ösziklából a' 'Sidók velünk együtt ittak,
Inti, bálvány imádaft el-távoztassanak,
'S bálványoknak - is az melly huist meg - áldoz-
tanak,
Mind meg-együk, a' mit az mézfárszékben ad-
nak.

XI. 12.

XI.

L E-vett süveggel férfi az istent imádgya,
Meg-irja, az asziszony-is magát mihez tartsa',
ó egyben gyűléseket nem igen javallya,
'S az UR Vatsorájának szerzését le-irja.

XII.

M iképen kellyen élni lelki ajándékkal,
Kit az isten meg-áldott hol egyel 's hol mással,
Meg-tanította itt Sz. Pál azt igen szép móddal,
Hogy közöllye azt kiki felebaráttjával.

XIII.

N intsen soha-is nagyobb igaz szeretetnél,
Csak semmi lesz ez nélkül bár birjon mindennel,
A' kiből ez meg vagyon, rakva mindenkkel,
Ha mindene el-vesz-is, ez soha nem fogy-el.

XIV.

O ktattya Tanítókat miként építsenek,
Hogy idegen nyelveken ott ne beszéllyenek,
Szent írást magyarázni de igyekezzenek,
Tanítást nem engedi az asziszony embernek.

XV.

P Ál itt a' fel-támadást erőssen állattya,
Es fok erősségekkel azt meg-bizonyította,
Mitsodás testben léfzen meg-azt-is meg-mond-
gya,
Azért ez szép tudományt meg - tartsák azt
hadgya.

XVI.

R Endelteffenek élést az Atyafiaknak,
Mellyet Jerusálemben nékik iktassanak,

I 2

Kéri,

Kéri, Timotheusnak hogy szállást adgyanak,
Es salútálván inti hitben maradjanak.

1078.

SZ. PÁL CORINTH: IRT II.

LEVELE.

I. R E S Z.

AZ nagy nyomorúságban őket vigasztallja,
Es Ásiában való szenvédését írja,
Maga viselését-is hozzájuk számlállja,
S menti ő magát, miért nem ment Corinthusba.

II.

Beszéli okait, hogy hozzájok miért nem ment,
Kéri, ki tiltot ífjat fogadgyak bé-megént,
Macedóniában-is Troásból miért ment,
De ott sem nyerhetet meg a' Christuf ak min-
dent.

III.

Commendállja itt Sz. Pál az Apostolságot,
S egyben veti az ő és Uj Testamentomot,
Mellyet ditsőségesbnek a' másiknál mondott,
De a' Sidóknak szívén fedél fen maradott.

IV.

DÉ ő azt világossan mindennek hirdette,
A' kit meg nem vakított egy világ Istene,
Ez kints-is noha nagyon csak cserép edénybe,
De ama' belső ember lefzen meg-épvülve.

V. Erő-

V.

ERősit itt idvesség bizonyos voltával,
Es az itélő székhez való állatunkal,
Ditsekedik tisztiben híven el-járással,
Arra int, meg-békellyék kiki a' Christussal.

VI.

FEl-írja miképpen járt el-az ő tisztiben,
Es melyi fokot szenvédett érték azonközben,
Ieti, hogy társaságok hitlennel ne légyen,
Christus es Bélijal közt mert egység mintsen.

VII.

Gonoszt el-távoztatván, tisztulásra inti,
S az engedelmeiséget ő benne ditséri,
Melly dolog az ő szívét meg-örvendezteti,
Az idvességés bánat a' meg-térést szerzi.

VIII.

HOgy őket indithassa az adakozásra,
Az Macedoniákat itt ő elő hozza,
Az Istennek előtte a' melly kedves volna,
S Tiruit ez dolog végért küldik Corinthusba.

IX.

Ismétlen inti őket, hogy adakozzanak,
Mellyet, míg oda menend tsak kézfén tartsanak
Mert a' kik bűvön vetnek, bűvön-is aratnak,
Az Istentől-is áldást kér bűvön azoknak.

X.

KAromkodásokat itt hamis Tanítóknak,
A' Szent Pál vizsgálja veri az rágalmozóknak,
Az kik őtet mondották test szerint járónak,
Olly dolgokkal kérkedik, a' kik ugyan vagynak.

13

XI. Le

XI.

LE-írja itt okait ditsekedésének,
Jóllehet csak gonoszúl róla itéllyenek,
Kéri, hogy egy kevésse ő néki tőrjenek,
Lajstromát meg-láthadd sok izenvedésinek.

XII.

Meg-írja vitetését az harmadik égben,
Es ditsékedik osztán erőtlenségében,
Azt írja, hogy közöttök prédikállot ingyen,
Kéri, hogy ne talállya, oda menvén, bűnben.

XIII

NEm enged, oda menvén, vakmerő bűnőfnek,
Kisértsek meg magokat, ha hitben légyenek,
Őrül érettek való erőtlenségének,
Inti, hogy épüllyenek, 's békével éllyenek.

1091.

SZ. PAL GALATIABA IRT LEVELE.

I. RESZ.

AZ Sz. Pál az Istennek kegyelmét kívánnya,
Hogy hátra állottanak csudálkozik rajta,
Az hamis tanítókat osztán meg-átkozza,
Evangeliumot-is mint vötte, meg-írja.

II.

Beszéli, Titust miért környül nem metélte,
Az ő tudományát ő csak Istenből vötte,

Antio-

Antiochiában a' Pétert meg-feddette,
Meg-igazulást minden hit által keresse.

III

Csak a' hit által mondgya Sz. Lélek vétetik
A' meg-igazulás-is hit által adatik,
Abrahámban ez dolog meg-bizonyosodik,
Törvény-is mire való, itt meg-irattatik.

IV.

DE a' Krisztus azért jött, hogy fiakká t:nne
Es a' szolgálat alól minket fel-nientene,
Galatiabéli nép, meg-írja, mint vette,
Sápa's az Agár fiát Pál egyben vetette.

V.

ERös és sok okait Szent Pál elő hordgya,
A' könnyűmetélkedést mellyekkel le-rontya,
Az hamis hitetőknek el-vesztét kívánnya,
Testnek és a' Léleknek gyűmölsit meg-írja.

VI.

ELebarátságokat a' bűnről mint dorgállyák,
Lelki tanítójokat inti hogy táplállyák,
Környűmetélést mások miért parantsollyák,
Kéri, irgalmazással hogy ötet ne bántsák. 1097.

0 000 000 000 000 000 000 000 000 000
0 000 000 000 000 000 000 000 000 000

SZ. PAL EPHES: IRT LEVELE.

I. RESZ.

AZ Pál köszöntés után hálát ad Istennek,
Az ő szeretetiért mit nyujtot híveknek,

14

Hogy

Hogy ők az Úr Christusban bé-szerkeztettek,
Könyörög, hogy világban még éllyék szemek-
nek.

II.

Beszéli, régenten ők másodák voltak,
De az Úr Christus által már meg-váltattanak,
Es a' nagy pogányságból ki-hozattattanak,
Es a' Jesus Christuson fel-rakattattanak.

III.

Christusban pogán okat mind tárfoknak,
mondgya,
'S inti az hitben való áthatatós' gra,
Erettek ö-is Istent szüntelen imádgya,
Hogy nagyobb ismérést ö nékiek adgya.

IV.

Drága szép Virtusoknak int követésére,
Isten-is ajándékot adta épületre,
A' pogányoknak útát fenki ne kövesse,
Hanem amaz új embert minden fel-öltözze.

V.

Ephesumbéliek-is mit cselekedgyenek,
Szent Pál itt meg-taníttya, és mit kerüllyenek,
Egy más szeretetire házások intetnek,
Férfiak és Asszonyok miképpen éllyenek.

VI.

Fiak' és leányoktól engedelmet kíván,
Az Szolgák' és Úrakkal tiszteteket meg-írván,
Istennek fegyverében ördög ellen álván,
Tichichust ö hozzájuk küldi Ephesumban.

1107.

SZ. PAL

SZ. PAL PHILIPPIBE IRT

LEVELE.

I. RESZ.

AZ Pál Philippibéli hiveket köszönti,
Erettek álaft adván, nem szün könyörgeni
Az ö fogságának-is löttek sok hasznai,
Es életét kívánván, szent életre inti.

II.

Első egyefségre és szelidségre inti,
Békeséges türésre, 's jó életre kéri,
Timotheust hozzá ok el-küldi, igéri,
Az Epaphrontitust-is hadgya bé-fogadni.

III.

Christusnak ellenségét el-kerülni hadgya,
Hitnek természetit és erejét meg-írja,
ö tsak a' czél felé fut halálig, azt mondgya,
Az honnét a' meg-tartó Jesus Christust várja.

IV.

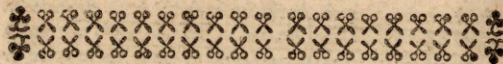
De végezetre inti áthatatóságra,
'S a' könyörgésre és több sok szép Virtusokra
Ditséri, hogy ö rólla oly nagy gondyok
vólna,
Es a' szentek nevével őket salutállya.

1108.

15

SZ. PAL

SZ. PAL COLOSSEBA IRT

LEVELE.

I. RESZ.

AZ Apostol először értek hálát ada,
Hiteket, 's Szereteteket igen javallya,
'S inti az hitben való végig maradásra,
A' maga példájával és ezt meg-mutattya.

II.

Bővölkedésre hitben az hiveket inti,
Mert a' környülmetélést a' Christus el-törli,
Az ételért fenkit-is nem kell meg-ítélni,
Még az Angyalokat-is nem szabad fiztetni.

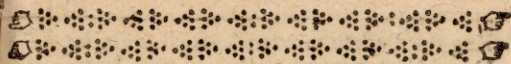
III.

Csak oda fel valókat szüntelen keresünk.
Esföldi tagainkat int, meg-öldökdölyük,
Az új embert magunkra inkább fel-öltözzük,
Ist, feleségünket-is, hogy szívből szeressük.

IV.

De már itt az Urakat és Szolgákat inti,
'S a' Magistratusokért kíván könyörgeni,
Okát adgya, Tychiust, hozzájok miért küldi,
Végezetre szentekkel egyembe' költöztet. III.

SZ.

SZ. PAL THESSALONICABA

IRT I. LEVELE.

ELSŐ RESZ.

ATya Istenből nekik Pál kegyelmet kíván,
Az ő hiteket benne igen magasztalván,
Nem prédikállot soha közöttök hijában,
Mert az ő igaz hitek híres ez világban.

II.

Beszéli Pál, közöttök miképpen tanított,
De azért ditsőfséget soha nem vadszított,
Ők-is el-szenvedtenek fok nyomorúságot,
Hozzájok menni Sz. Pál igen kívánczított.

III.

Csak hogy őket hitekben ő meg-próbálhassa
Timotheust hozzáj k azért bocsátotta,
Felőlök való jó hír őt' meg-vigasztalta,
Az Istennek kegyelmét fejekre kívánja.

IV.

Ditséretes és kegyes szent életre inti,
Es a' Szent szeretetet hadgya gyakorlani,
Pogány modra halotton nem kell kefergeni,
Az fel-támadásnak-is rendit meg-beszéli.

V.

EL-jő hamar, mint lopó, ítéletnek napja,
Azért kitkit arra int, azt jözanon várja,

16

Kegyes

Kegyes életben minden ő magát foglalja,
Hogy őket meg-szentelje az Isten kívánja.

1116.

[illegible]

VELE.

I. RESZ.

AZ ö hiteken való öregbüléseket,
'S nyomorúságbán való nagy békésegeket
Ditséri itt a' Sz. Pál, 's arra kéri öket,
Hogy annak jutalmával biztatsák szíveket.

II.

II.
Bátorsággal hitekbⁿ végig meg-áljanak,
Mert hamar el kell jöni az Antichristusnak;
Kinek tulajdonsági itten meg-irának,
Könyörög-is érettek, hogy meg-tartassanak.

III.

III.
Csendes folyását Isten az ő igéjének,
Hogy engedgye, szüntelen int könyörögjének,
A' rest emberek itten igen meg-feddetnek,
Vakmerő emberek-is ki rekelztessenek. 1119.

SZ. PAL TIMOTH: IRT I. LEV.

I. RESZ.

AZ Pál Timotheusnak köszönetit írja.
Az hazszontalan kérdést senki ne tanítsa,
Törvé.

Törvényt-is kiknek adta az Isten, meg-mondgya
A' roszfíz lelki ismérét az hitet el-hadgya.

II.

Buzgó imádságokat mindenért kívánnya,
Szent Pál a' pogányokn' k tanító Doktora,
Férfi és aszfzonyoknak ékecséjét írja,
Aszfzonyt magzat szülésben aszfíten meg-tartya.

III.

Czimerét itt meg-írja igaz Tanítóknak,
Mindenféle Virtusok kikhez kívántatnak,
Tízteket-is meg-mondgya Diaconusoknak,
Meg-mondgya, miért írja azt Timotheusnak.

IV.

IV.
DE végre igaz hittől fogan el-szakadnak,
Házasságot, 's hus éltet a' kik meg tiltanak,
Mint visellye ő magát, ir Timotheusnak,
Mindenekben hasznára legyen halgatónak.

V.

ELeiben adgya itt, kit mint kell inteni ,
 Es hogy az özvegy aszfzonyt meg kellyen bős-
 tsúlui ,

A' gondvifelésre-is kit kell választani,
'S egynéhány szép dolgokra Timotheust inti.

VI.

VI.
Fel-jedzil itt tiszteket Szolgák és Uraknak,
 Es vezedelmes voltát főszenv kivánságnak,
 Tisztit-is meg-irja itt a' Timotheusnak,
 'S inti ellene mondgyon hamis tudománynak.

1125.

17.

Sz.

SZ. PAL TIMOTH: IRT II. LE-
VELE.

I. RESZ.

AZ Pál Timótheusnak hitit meg-dítséri,
Es álhatatóságra ez után-is inti,
Ne utállya-meg ötet, tudván rabnak lenni,
Az Onchipgorust-is az égig emeli.

II.

BAtorsággal maradjon lelki vitézségben,
Inti, hogy a' Krisztusért mindent el-szenved-
gyen,

Csak az Isten tudgya azt, a' ki övé-légyen.
Az haszontalan kérdés tőlök távol légyen.

III.

CSalárd és fok hitető emberek támadnak,
A' kik az igazságnak ellene állanak,
Szenvedést meg-írja Pál Timotheusnak,
Es meg-mondgya: mi haszna légyen szent
írásnak?

IV.

DOrgállyon, és tanítson, Timotheust inti,
Mert ő már ama' le-tött Coronát reméli,
Kéri, hogy hozzá mennyen, mert nints véle
fenki,

Es közönségesen osztán írását végezi.

1120.

SZ

SZ. PAL TITUSHOZ IRT LE-
VELE.

I. RESZ.

AZ Titusra Istennek Pál kegyelmét kéri,
Cretában ötet miért hagyta, meg-jelenti,
A' fok hazugságokat ne hadgya el hinni,
A' tisztáknak mind tiszták Isten teremtféi.

II.

Beszéllye csak azokat, a' mellyek igazak,
Magokat minden rendek írja mihez tartsák,
Az Istennek kegyelme meg-jelent világnak,
Azért immár csak Christus jelenését várják.

III.

CSászárok's Királyoknak int, minden en-
gedgyen,

Az idvélség csak Isten kegyelméből léfzen,
Versengő és eretnek embert csak meg-veffen,
Micapolba azt írja hogy hozzája mennyen.

1133.

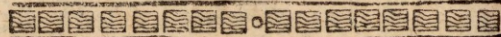
SZ. PAL PHILEMONHOZ IRT
LEVELE.

I. RESZ.

AZ Szent Pál Philemonnak jó tétét dítséri,
S Onchimus szolgáért könyörög ő neki,
Kér

Kéz legyen azért ötet jó szível fogadni,
Hogyha pedig adós volt, érte meg-fizeti. 1133.

SZ. PAL 'SIDOKHOZ IRT LE- VELE.

I. RESZ.

AZ Christúsnak személyét Sz. Pál itt le-írja,
Esa' Sz. Angyaloknál őt' nagyobnak vallyá
ötet igaz Istennek lenni bizonyította,
Az Angyalokat pedig csak ízolgáknak mond-
gya.

II.

Bizonyította még itt-is Christus Istenségét,
Es minden Angyaloknál fellyeb való létét,
Miért vötte, meg-mondgya, Christus fel ő testét
Hogy-meg-tudná segélni a' kísértetteket.

III.

Christus Sz. Pált Mófésszel egyben hasonlít-
ván,
A' ki csak munkálkodott az Isten házában,
Azért az háznak Ura nagyobb, el-hid nyilván,
'Sidók miért nem mentek-bé nyűgodalomban.

IV.

De mi amaz örökös szép nyűgodalomban',
Egyedül tsak hit által mehetünk-bé abban,
Az Istennek ígéje lelkünket meg-hatván,
Bizzunk azért erőssen a' mi fő-Papunkban.

V. Elő

V.

Elő számlálja Sz. Pál risztit a' fő-Papnak,
A' Christus-is Istenől rendeltetett annak,
Ki hivattatott Melchisedechiánusnak,
Gyermek módgyára 'Sidók tsak téjjel tartatnak

VI.

Fellyebb való tudományokra őket inti,
Hitben hátra állókat igen fenyegeti,
De a' jó reménséget rólok le-nem tézsi,
Az hitnek vas metskája Isten igireti.

VII.

Genelogiáját a' Melchisedeknek,
A' Szent Pál elő hozván, 's Lévi nemzetének,
A' Christúsnak Papságát ditsőffégeknek,
Nyolcz Argumentumokkal írja nemessébknek.

VIII.

Hogy a' Christus és Lévi Papságai között,
Nagy különbség lött legyen, ezekből ki tesztöt
A' mellyeket a' Szent Pál Isten ki-fejezett,
Az hely, es a' Szövetség dolgaiban le-tött.

IX.

Itt meg-iratik immár Sátor ditsőffége,
Mellyben a' Pap vérrel ment egyszer eisztendőbe
Az Christus-is vér által ment-bé a' mennyégbe,
Az holott mostan vagon, értünk esedezve.

IX.

Kegyedül áldozott csak tökéletteffen,
Régi áldozat arra elégtelen lévén,
Bizvást mehetünk immár Isten eleibe,
Végezetre Szent Pál szép intéseket tézzen.

XI. Le

XI.

LE-irja igaz hitűek fok cselekedetét,
A' melly nélkül senki-is nem láttya Istenet,
Sok példában mutattya ennek meg-erejét,
Kik tsak igaz hit által vőtték az életet.

XII.

MEg-irja, hogy Krisztust egyedül kövessék
'S az Isten dorgálását bekével szenvedgyék,
Lábok-is a' jó útról elne tévelyedgyék,
Hogy az Istennek örök Országát el-vegyék.

XIII.

NE felejtsek el régi jó-téteményeket,
De sőt el-távoztatásuk inkább fősvénységet,
Felső rendekhez kíván engedelmesiséget,
Es az Ur Istent kéri, hogy segéllye őket. 1146.

SZ. JAKAB KÖZÖNSEGES LE-
VELE.

I. RESZ.

AZ hiveket tűrésre 's böltseségre inti,
A' kettős szívű ember mit kér, el nem veszté
Minden kisergeteket kész légy el-szenvedni,
Az igeket halgatni, 's nyelved zabolázni.

II.

Boldogtalanok a' kik személy válogatók,
Mert az Isten törvényét egészen meg-rontók,
Csak

Csak pusztá szóval való hitet mutogatók,
A' cselekedet nélkül hitek holt állatok.

III.

CHRISTUS előtt-is azok nagyob számot adnak,
Kik sokaknak világon mesteri vóltanak,
Nyelvek tulajdonsági itten meg-iratnak,
Egi 's földi böltsesség itt meg-mutattatnak.

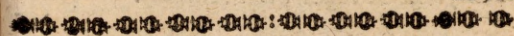
IV.

DE mit kérnek Istentől, miért meg-nem ad-
Istennek ellensége, ki világ baráttya, Gya.
Kevélyeket az Isten igen meg-alázza,
Isten nélkül nem hasznos embernek szándéka.

V.

ERőssen gazdagokat Sz. Jakab meg-feddi,
Békéséges tűrésre az hiveket inti
Az hamis esküvéstől tanit őrizkedni,
Betegért könyörgeni, 's bánóft téríteni.

1151.

SZ. PETER I. KÖZÖN: LEVELE.

I. RESZ.

AZ kegyelemért Péter hálát ad Istennek,
Melly kegyelmes Prophéták meg-jöven-
dőltenek,
Szerefetre és kegyes életre intetnek,
Az Istennek igéji soha el nem vesznek.

II.

Böltsébéli gyermekek miképpen a' tejet,

Ugy

Ugy kívánnya az ember Istennek ígét,
Helyhezette Sionban az szegület követ,
A' Christus példájával kíván engedelmet.

III.

Csinos, 's engedelmeffek aszfizonyok legye-
Férfik feleségei jámborúl éljenek, (nek,
Inti, nyomorúságot békével tárjenek,
Mint Noé a' bárkából, melyből ki-mentetnek.

IV.

Dolgát a' testnek többé már senki ne tégye,
Sőt inkább vigyázzon, tsak jozanúl élve,
Gazdagulást egy máshoz kiki el-kövesse,
Es a' nyomorúságot békével szenvedgye.

V.

ELeikben írja itt jó Pásztorok tisztit,
Ifiaktul meg-kívánnya vénék bősületit,
Ördögnek vigyázással kell venni eleit,
Könyörgélen végezi oltán el-irását.

1156.

SZ. PETER II. LEVELE.

I. R E S Z.

AZ jó tselekedetre halgatóit inti,
Igyekezzenek többet meg a' mellé adni,
Hamar való halálát Péter meg-jelenti,
Az Istenül származtak Prophéták irái,

II.

Biztattya itt az hamis rofszProphéták ellen,
Azok.

Azoknak mivóltokat le-rajzolvan szépen,
Büntetést nem kerülök soha semmiképpen,
Ugy járnak mint Sodoma, 's első világ régen.

III.

Christus el-jövetelit valaki esúfollya,
A' Szent Péter azokat erőssén czáfollja,
Es az minémő légyen, nagy szépen le-irja,
Azért kiki ő magát arra tisztán tartsa.

1159.

::*:*:*:

SZ. JANOS I. KÖZÖN: LEVELE.

I. R E S Z.

A Maz örökké-való ígét prédikállya,
Int, hogy mindennek azzal légyen tárfa-
sága,

ogy az olly ember többé sötétbe ne járna,
Ki bűneit meg-vallja, lten meg-bocsáttya.

II.

Bűnünkért engesztelő, Christus és szószólló,
Ki az Istent híméri, törvényében járó,
Világot ne szerezsed, mert hamar el-muló,
Antichristus-is el jót, ki Christus tagadó.

III.

Christusban a' ki vagyon bűnt nem tseleke-
szik,

Mert a' bűn tsak egyedül ördögtől származik,
Attyafiát gyűlölő gyilkosnak mondatik,
A' Christus, beszedét meg-tartókban lakozik.

IV. Dö.

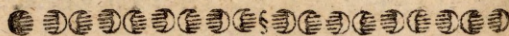
IV.

Dögletes lelkeket jól meg-kell próbálni,
Az Antichristus lelke világból fog-jóni,
Az Isten szeretőknek egy mást kell szeretni,
Kiben szeretet vagyon, nem kell annak félni.

V.

Ez világot az Isten fia meg-győzik,
Christus víz és vér által meg-bizonyosodik,
Halál és nem halálra való bűn adatik,
A' kik Istentől vagynak, bálványt el-kerülik.

1164.

SZ. JÁNOS II. LEVELE.

AZ fő Aszszonyt Sz. János igen meg-dítsérte,
Hogy gyermekeit igen kegyesen nevelte,
Inti, hogy ez után-is maradjanak hitbe,
S az Antichristusokat kéri el-kerülye.

1165.

SZ. JÁNOS III. LEVELE.

AZ Szent János Apostol Gajust meg-dítséri,
Hogy az atyafiakat mind jó kedvel vészti,
De a' rozf Diotrefest kéménnyen meg-feddi,
Ki jót nem cselekefzik Istennel mints közti.

1166.

SZ.

SZ. JUDAS APOSTOL KÖZÖNS :
LEVELE.

A Lattomban járókat a' Judas meg-feddi,
Es tulajdonságokat azoknak fel-jegyzi,
Bűntetéssel fejenként őket fenyegeti,
Es az hiveket egymás szeretetre inti.

1167.

SZ. JÁNOS MENNYEI JELE,
N E S I.
I. R E S Z E.

A Siában való hét gyülekezetnek,
János látását írja Kezdet 's Végetnek,
Formáját-is meg-mondgya meg-jelenésének,
Meg-láthad, gyertyatartó, 's tsillag mit je-
gyeznek.

II.

B Alvány imádlást ez négy gyülekezetekben,
Az Ephesus Smyrna, 's Pergamumbéliben,
Meg-feddi János az Thyatirabeliben,
Bennék való kitsiny jót igen meg-dítsérvén.

III.

C Sak hólnak mondgya lenni Sárdisnak An-
gyalat,

De

De Philadelphianak meg-ditséri Papját,
Laodiceának-is meg-feddi Pásztorát,
Néki szemére hányvány tsak lágy meleg vóltát

IV.

Ditsőséges és magas Királyi székét lát,
'S az székben ülőnek meg-irja ábrázattját,
Egy szép üveg tengernek, 's lámpások látását,
'S az négy lelkes állatok 's vének ott állását.

V.

Egy bé-pecsételtett könyvet János látott,
Kit sem égen sem földön senki meg-nem nyitott,
Mellyet egy gyenge Bárány könnyen fel-sza-
kaszott.

Kit a' mennyei sereg szüntelen imádozt.

VI.

Fel-szakasztá a' Bárány hatott a' petsétben,
'S oltán fok csúla dolgot látá János itten,
Négy színű lovat, a' meg-ölettekkel egyben,
Amaz utolsó nap-is meg-látá mint lézen.

VII.

Gyözhetetlen petsétlett embereknek számát,
Látá itt a' Sz. János népek lokaágát,
Bárány verében ki ki meg-mosván ruháját,
'S kitsodák löttek légyen, erté origóját.

VIII.

Het nagy erős trombitás Angyalokat látá,
Szentek könyörgésének füsti menyben juta,
Négy első Angyaloknak trombitálására,
Ez földön mik löttének, szent János meg-irja.

IX.

IX.

Immáron az ötödik Angyal trombitája,
Egy mély kútat meg nyitván fok Sáskákat hozá,
A' négy Angyalt meg-öldök hatodik szavára,
Es az embereknek - is harmada meg - hala.

X.

Kiált vala, egy Angyal mint erős Orofzlán,
Az Antichristus végét következni mondván,
Szent János-is el-nyelé a' Könyvet, meg-rágván,
A' melly igen keferű lón az ő gyomrában.

XI.

Látá János Templomot, 's veszfzövel meg-
Két tanubizonságot Bestia meg-öli, (méri,
De ismét fel-támadván, Isten menyben viszi,
Az hetedik Angyal-is kezde trombitálni.

XII.

Meg-irja János Napban, hogy egy asz-
fzonyt látott,
Kinek egy veres Sárkány eleiben állott,
A' Mihály Angyalkivel fokat viaskodott,
De Sárkány az Aszfzonymnak semmit sem árt-
hatott.

XIII.

Nagy két-fejű Bestiát a' Szent János látá,
Ki harmad egész részét világnak el - csalta,
Es más két szarvú vad-is az földből fel-juta,
Mellyeknek meg-iratik hatalma és száma.

XIV.

Ostán János tekintvén, hegyen egy Bárányt
I-romlottnak kiáltják a' Babyloniát, (lát,
K Böldög-

Bóldognak mondgya lélek Urban meg - holtakat,
Láta Janos arató, 's sürü Angyalokat.

XV.

P Atmos szigetben ismét más hét Angyalt,
Kiknek kezekben vala Isten hét csapása, (láta,
Ofztán nekik adaték Isten hét pohára,
Melly vala mind Istennek haragjával rakva.

XVI.

R Endel az hét Angyalok a' pohárt ki töltik,
A' mellyek után nagy sok csapás következik,
's mind az egész hét pohár mivel gyümölcsözök.
Az Szent Jánostól itten rendel meg-iratik.

XVII.

S Kárlát 's Bársonyban író Paráznát meg-írja,
Kinek alatta vala hét-lejű bestia,
Az Szenteknek vérével a' melly részeg vala,
's ennek magyarázattyát az Angyal meg-
mondgya.

XVIII.

T Ellyes teli torokkal Babylon romlását,
Az Angyal meg-kiáltja, 's népnek ki-futását,
A' gazdag Kalmároknak rajta jajgatását,
Hiveknek vig örömet 's Angyalbizonságát.

XIX.

V Igaadnak hívek menyben ennek első elzésén,
angyal itten meg-mondgya, imádni kit kel-
lyen,

Egy fejr lovon ülő személy hadban megyen,
Bestia ofztán tőle vettetik az tűzben.

XX.

XX.

Z Araték ama' régi Sárkány nagy mélység-
A' Mátyromnak élnek ezer elztendígen, (ben
Es azután az ördög vettetik a' tűzben,
Végre amaz utolsó ítelet meg-léizen.

XXI.

A Zután láta Janos új Eget és földet,
Es amaz mennyei szép szent Jerusálemet,
Mellyek gyönyörű volta itten le-tetett,
Nem mégycs abban soha semmi fertéztetett.

XXII.

B Arány székiből Janos vizet folyni láta,
Melynek két felén vagyon az életnek fája,
Sem éteke, sem nappal nintsen ez Városba,
De ez Prophétiának átok van alatta. 1189.

Az O és Uj Testamentom Summáinak

V E G E.

AZ EGESZ BIBLIABAN LE-
vő Könyveknek , és abban való
Részeknek Lajstroma.

Az ó Testamentom Könyvei Rész. Lev.

Móses I. Könyve	50	1
Móses II. Könyve	40	9
Móses III. Könyve	27	16
Móses IV. Könyve	36	21
Móses V. Könyve	34	27
Jósué Könyve	24	33
Birak Könyve	21	37
Ruth Könyve	4	41
Samuel I. Könyve	31	42
Samuel II. Könyve	24	47
Királyok I. Könyve	22	51
Királyok II. Könyve	25	55
Chrónica I. Könyve	29	59
II. Chrónica Könyv.	36	64
Esdrás Könyv.	10	71
Nehemias Könyv.	13	72
Esther Könyv.	10	75
Jób Könyv.	42	77
Sóltár Könyv.	150	84
Pélida beszédek	31	109
Prédikátori Könyv.	12	114
Encek. - Encke.	8	117

URI IMADSAG,

magyarázta va.

Azon nótán , Mellyen Belgául énekeltek,

MENYBELI felséges Isten ,

Kinek ditsósége ott fenn ,
Bóldog lelkek feregittül ,
Láttatik véghetetlenül ,
E' tellyes világ általad ,
Teremtetett , all , és marad.

2. Te noha illy Felséges vagy ,
Erőd , méltóságod illy nagy ;
Még - is minket , kik föld pora .
'S hitván férgek vagyunk , arra
Méltóztatfz , hogy fiaidnak
Hivaflunk , 's te mi Atyánknak.

3. Fiúi bizodalomban ,
Azért te elődbe mostan
Járulunk imádságunkal ,
Reggeli (Estvéli) áldozatunkal :
MI ATYANK tiszteltünket
Vedd-bé , halld-meg kérésünket.

4. SZENTELTESEK-MEG TE NEVED :
Az az , mi velünk azt tegyed ,

Hogy

ISTENES ÉNEK.

- Hogy igazán meg-ismérjünk
Teged' féljünk és tiszteljünk,
Szemlélvén nagy bölts munkáid',
'S minden tökéleteséged'
5. Gondolatunk és betizedünk,
Sőt a mi egész életünk
Ugy folyjon, 's úgy tündököljék,
Hogy mindenek meg-ismérjek,
Hogy te vagy, Izent Isten, Atyánk,
Fiaidnak te vagy példánk.
- ¶ 6. JÓHON-EL A' TE ORSZAGOD:
Tölts-e bé uralkodásod,
Oh mi Királyunk, e' földet,
Szaporítsad feregedet,
Drága igédnek kész szállást,
Adgy mindenütt szabad folyást.
7. Ha (Im) Egyházad ellenségi
Igyekezik azt rontani; ¶
Te velünk egy táborba szállj:
Es előnkbe Hadnagyúl állj;
Szégyenítsd ellenséginket;
Tarts-meg, bírij, vezérelj minket.
- ¶ 8. LEGYEN A' TE AKARATOD:
A' mi jó 's rendes, te tudod;
Azért mi akaratunkat
Tettfűzéd után hordozd', azt
Szerefsük, a' mit Izeret, de
Gyűlölvük a' mit gyűlölsz te.
9. Engedjünk néked mindenben,
MINT ditső feregid Mennyben:
Ha velünk keményen bánf-is,
Szenvedjük békével azt - is;

Tied

ISTENES ÉNEK.

- Tied mind testünk, mind lelkünk,
Teremtőnk, szabad vagy velünk.
- ¶ 10. ADD-MEG NEKÜNK KENYERÜNKET,
NAPONKENT eledelfünket;
Visej gondot életünkről,
E' mi halandó testünkről;
Szolgáltatj jó egészséget,
Termő időt, békefiséget.
- ¶ 11. Szállíts áldást munkainkra,
Minden marhánk józágunkra;
Javiddal pedig nekünk
Adgy mértéklelesen élünk,
Rád nézve háládatosan,
Mások iránt irgalmason.
- ¶ 12. BOTSASSAD-MEG BÁNEINKET;
Mind ama' nagy vesztiséget,
A' melly első Szüléinktől
Szállott reánk örökségül;
Mind a' melly rosz gyümölsötök
Boszszúdra e' rosz fa termett.
- ¶ 13. Nézvén Szent Fiad vére,
Ne vonj minket itéletre,
Es vérkeinkért meg ne feddgy,
Sőt mindenekről meg - engedgy,
A' MINT MI-IS MEG-ENGEDÜNK;
HA KIK VETETTEK ELLENÜNK.
- ¶ 14. ES NE VIGY A' KISERTETBE,
Melly ráitunk erőt vehetne;
Jól tudod melly gyarlók vagyunk,
Könnyen tántorodik lábunk;
SZABADITS AMA' GONOSZTOL,
Ki lest hány nekünk akarhol.

¶ 15. Hogy

ISTENES ENER.

15. Hogyha pedig ditsóséges
Néked, 's nekünk épületes
A' Kisértőt ránk botsátni,
Hitünket próbára vonni,
Add nekünk a' győzedelhet,
Koronázd ezzel hitünket.
16. Hogy tőled kérjük ezeket,
Illy okok indítanak minket;
MERT TIED AZ ORSZAG; néped
Vagyunk mi, és örökséged;
Jó Királyunkhoz szükségben,
Hogy ne folyamnánk mérészen?
17. Velünk jól tenni akarván,
Arra tehetséged-is van;
TIED A' tellyes HATALOM,
Egi 's földi birodalom;
Jól tenni méltó-is hozzád,
DITSÓSEG tér ebből reád.
18. A' ki kérésében haboz,
Az tőled üres választ hoz;
De mi Christus érdeméből,
Nyugodt szívvel lévén erről,
Hogy meg-adsz, valamit kértünk,
Kérésünkhöz AMENT; kötünk.

E G E.

*****
***
**
*

